

procésconstituent

PRIMER LLIBRE DE PROPOSTES

Comissió de Continguts – Taula de Sectorials

Febrer 2015

procés**constituent**

Compartir Igual — Si remescleu, transformeu o creeu a partir del material, heu de difondre les vostres creacions amb la mateixa [llicència](http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.ca) que l'obra original.

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.ca>

Coordinació: ANDREU SÀNCHEZ GARCIA I TAULA DE SECTORIALS

Disseny gràfic: JORGE LÓPEZ GARCÍA

Maquetació: ANA CAPARRÓS

Impremta: GRÁFICAS CAMPÁS

Portada: **artis**

La portada del llibre ha estat feta per persones amb discapacitat del taller ocupacional de l'Associació Alba a través del projecte Artis, una activitat que consisteix en expressar el que senten en forma de dibuixos. Es va demanar que il·lustressin conceptes relacionats amb els objectius de Procés Constituent com: llibertat, solidaritat, cooperació, justícia i aquest va ser el resultat.

ÍNDEX

MANIFEST PER LA CONVOCATÒRIA D'UN PROCÉS CONSTITUENT A CATALUNYA	5
PRÒLEG	7
PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE PROPOSTES	8
Punt 0: QUÈ ÉS UN PROCÉS CONSTITUENT?	10
Punt 1: SISTEMA ECONÒMIC ÈTIC	14
Punt 2: MÓN LABORAL JUST I DIGNE	22
Punt 3: DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA	26
Punt 4: HABITATGE DIGNE	38
Punt 5/1: ESTAT DEL BENESTAR	41
Punt 5/2: ESTAT DEL BENESTAR: SANITAT	43
Punt 5/3: ESTAT DEL BENESTAR: EDUCACIÓ	48
Punt 6: DRET AL PROPI COS	51
Punt 7/1: PER UN MÓN SOSTENIBLE: ENERGIA	55
Punt 7/2: PER UN MÓN SOSTENIBLE: ALIMENTACIÓ, AIGUA I MEDI NATURAL	63
Punt 7/3: PER UN MÓN SOSTENIBLE: SOSTENIBILITAT	71
Punt 8: DRETS DE CIUTADANIA	77
Punt 9: MITJANS DE COMUNICACIÓ I CULTURA	80
Punt 10: CULTURA DE LA PAU	85
Punt 11: PROTOTEMES I ALTRES TEMES TRANSVERSALS	88
RELACIÓ DE TEXTOS DE DEBAT - ENLLAÇOS	97

MANIFEST PER LA CONVOCATÒRIA D'UN PROCÉS CONSTITUENT A CATALUNYA

Els sota-signants fem una crida a la ciutadania de Catalunya a adherir-se a aquest manifest que té per objectiu la convocatòria d'un procés constituent a Catalunya que permeti que el poble català decideixi de forma democràtica i pacífica quin model d'estat i de país és el que desitja.

Les mobilitzacions dels darrers dos anys han mostrat un potencial de lluita social creixent i un ampli rebuig a les polítiques que pretenen resoldre la crisi premiant amb diners, reconeixement i privilegis els seus responsables directes i endeutant de per vida a la majoria de la població.

L'actual model econòmic, institucional i d'ordenament polític ha fracassat.

És urgent que creem entre totes un model polític i social nou i cal fer-ho sense repetir fórmules del passat, conscients que el procés no serà fàcil ni curt. Requerirà l'autoorganització i la mobilització social continuada. Només amb una ciutadania activa, participativa i al carrer serà possible garantir un procés de canvi social profund.

Per a aconseguir-ho, cal impulsar un procés de reflexió i confluència ampli, plural i participatiu capaç de reconèixer en la seva competència i diversitat els múltiples col·lectius que ja fa temps que treballen pel canvi democràtic i pacífic, i capaç de fer-los lloc en una plataforma unitària que cristal·litzi el malestar social creixent en una majoria política organitzada a favor d'un canvi de model.

Es tracta d'iniciar un procés des de baix, creant espais de trobada entre el màxim nombre de col·lectius i persones a barris i pobles, per tal de bastir una nova eina plural i diversa i articular una candidatura el més àmplia possible per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya amb l'objectiu de defensar la convocatòria d'una Assemblea Constituent per definir quin nou model d'estat i d'ordenació socio-econòmica volem.

El nostre objectiu no és crear un nou partit polític. Cap de les dues persones que presentem aquest manifest no pensem concórrer a les eleccions, sinó que volem contribuir a impulsar un procés des de baix que culmini en la creació d'una candidatura unitària que tingui com a objectiu la convocatòria de l'assemblea constituent que necessitem per fer una Constitució nova per a la República Catalana, de manera que no sigui possible en el futur que els interessos d'uns pocs passin per davant de les necessitats de la majoria.

Un projecte de canvi social i de ruptura amb l'actual ordre haurà de defensar un seguit de mesures bàsiques i d'urgència. Definir-les és una feina col·lectiva a realitzar per part de totes les organitzacions i persones que participin en aquest procés. Una primera llista provisional, orientativa i no exhaustiva de punts a considerar és la següent:

1. Expropiació de la banca privada, defensa d'una banca pública i ètica, fre a l'especulació financera, fiscalitat justa, auditoria del deute i impagament del deute il·legítim.
2. Salaris i pensions dignes, no als acomiadaments, reducció de la jornada laboral i repartiment de tots els treballs, inclòs el treball domèstic i de cura no-remunerat.
3. Democràcia participativa, reforma electoral, control dels càrrecs electes, eliminació dels privilegis dels polítics i lluita decidida contra la corrupció.

4. Habitatge digne per a tothom, moratòria dels desnonaments i dació en pagament retroactiva.
5. No a les privatitzacions, reversió de totes les retallades i potenciació del sector públic sota control social.
6. Dret al propi cos i no a la violència de gènere.
7. Reconversió ecològica de l'economia, expropiació i socialització de les empreses energètiques i sobirania alimentària.
8. Drets de ciutadania per a tothom, no a la xenofòbia i derogació de la legislació d'estrangeria.
9. Mitjans de comunicació públics sota control democràtic, programari i xarxa lliure i desmercantilització de la cultura.
10. Solidaritat internacional, no a la guerra, i per una Catalunya sense exèrcit i fora de l'OTAN.

Ens trobem en una cruïlla històrica on és necessari fer un pas endavant i aplegar forces. Fem una crida a la ciutadania de Catalunya a signar aquest Manifest i a ajudar a construir entre totes i tots aquesta iniciativa de canvi a favor d'un model social, econòmic i polític igualitari i participatiu que es nega a separar la Llibertat de la justícia i de la Solidaritat.

Arcadi Oliveres i Teresa Forcades

10 d'abril 2013

PRÒLEG

TU FAS LA CONSTITUCIÓ

Trobar-se, escoltar, expressar les pròpies idees de forma constructiva, escoltar, tenir la llibertat de modificar la pròpia visió en funció del que diuen els altres, escoltar, tenir el coratge de mantenir-se en la pròpia visió malgrat el que diuen els altres, escoltar, pensar, escriure, pensar, presentar esmenes a allò que s'ha escrit, pensar, tornar a trobar-se, tornar a escoltar, tornar a parlar, tornar a pensar ...

Això és el que han fet durant gairebé dos anys totes les persones del Procés Constituent que han volgut participar en l'objectiu d'aprofundir els deu punts del nostre Manifest (<http://www.procesconstituent.cat/ca/manifest>). Després de llegir aquests deu punts, la reacció de moltes persones és: *'Em sembla molt bé, però ... com es concreta això? com es farà?'*. Això és el que fa precisament el llibre de propostes que tens a les mans: concretar i fer propostes d'acció.

Una primera versió dels documents que formen aquest llibre va ser presentada en fòrum obert a la jornada programàtica *Tu fas la constitució* celebrada a Tarragona el 17 de maig de 2014.

A continuació, els textos van ser esmenats en funció del debat que es va produir el 17 de maig i van ser enviats a les assemblees del Procés Constituent per a ser discutits i esmenats de nou a fi que, com a culminació de tot aquest treball, puguin ser finalment presentats a l'assemblea general. Només els documents que aprovi l'assemblea general podran ser considerats textos programàtics del Procés Constituent.

Es tracta en definitiva de posar en pràctica la democràcia des de baix, que és l'única que mereix aquest nom. El futur estat català no pot ser l'estat català de l'1%. Però només serà la República Catalana del 99% si la construïm des de baix. Això no es fa només trobant-se per parlar, escoltar, pensar, escriure i esmenar. Cal sobretot actuar. Actuar de forma pacífica, democràtica i tan contundentment com sigui possible. La República Catalana del 99% no es fa només debatent, però el debat n'és un component essencial.... i aquests textos en són un primer pas.

Arcadi Oliveres i Teresa Forcadès

Febrer 2015

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE PROPOSTES

Companyes i companys del Procés Constituent:

Quan l'abril de 2013 es va presentar públicament el Procés Constituent, moltes de nosaltres ens hi varem adherir de manera immediata amb la il·lusió que, per fi, començava a dibuixar-se l'espai polític que havíem trobat a faltar a Catalunya, un espai que lligués la reivindicació de la sobirania nacional plena amb un model de societat radicalment oposat al que l'oligarquia econòmica i política dominant ha consolidat a casa nostra. A banda de la motivació personal de cadascú, segurament hi va haver dues raons primordials per voler formar part del Procés Constituent: la primera, els punts del Manifest, que, tot i el seu redactat genèric, assenyalaven ja el camí per on es volia anar; la segona, el fet que es presentés justament com un procés obert i participatiu des de la base i no només com un programa més o menys tancat que, des del lideratge d'alguna o algunes persones, es presentava a la ciutadania sense que aquesta hi pogués dir gran cosa.

Aquest fet diferencial, amb altres moviments i propostes polítiques, era prou poderós com per engrescar als qui pensem que la política és una tasca ciutadana, col·lectiva i que es va construint tot fent camí, lligant estretament l'acció i la reflexió. La il·lusió per poder participar, des de les assemblees territorials i sectorials, tant en el desplegament dels punts del Manifest fundacional com en l'elaboració de la futura Constitució del nostre país demana implicar-nos en una tasca –i alhora, un repte– d'una magnitud enorme, però que, sens dubte, val la pena. Aquest esperit ja es va palesar en la primera trobada de diàlegs múltiples l'estiu del 2013.

Però ja de bon començament, des de les assemblees territorials, que s'anaven constituint arreu, es va fer sentir la necessitat de desenvolupar, concretar i difondre entre la ciutadania els continguts que calia incloure sota la rúbrica genèrica de cadascun dels punts del Manifest. Calia, per tant, que les assemblees territorials i les sectorials es posessin a treballar a fi d'aportar aquests continguts, si més no de manera inicial, perquè es poguessin debatre a mesura que s'anessin precisant i difonent. Això sense menystenir en cap moment la participació de persones membres del Procés Constituent en les diferents accions i il·lustracions que anaven sorgint a tot Catalunya, i que feien evident el rebuig a les polítiques i decisions que l'oligarquia econòmica i política ens volia imposar i que, de fet, ja ens imposa.

Ben aviat, es va crear la Comissió General de Continguts, amb la missió específica de promoure, coordinar i difondre la feina que duen a terme les comissions de continguts de les assemblees territorials i sectorials. El resultat –provisional, com no podia ser d'altra manera– n'és el Llibre de Propostes que aquí es presenta. Tot i que ja s'ha dit abastament, cal insistir-hi: aquest Llibre, així com la Jornada Programàtica de debat de Tarragona (maig de 2014) en què se'n va fer una primera anàlisi i balanç, no és l'acabament de res; només és una pausa breu en el camí, a fi de saber on som, què tenim i què ens manca en aquesta obra coral de construir els fonaments i el camí del Procés Constituent. També som plenament conscients que al costat de punts desenvolupats gairebé del tot, n'hi ha d'altres on encara cal incorporar-hi continguts (sobre tot en temàtiques complexes, perquè abasten àmbits i subtemes que exigeixen un desenvolupament particular). Però hem volgut presentar ara la feina feta, a fi que des de la base organitzativa del Procés Constituent, hom comenci a parlar-ne, a debatre i, si cal, a esmenar el que fins avui hem aconseguit de concretar.

Des del punt de vista formal, aquest Llibre s'ha estructurat a partir dels 10 punts del Manifest, que en són els eixos, però incloent-hi un primer punt introductori (Punt 0, *Un Procés Constituent*) i incorporant-hi també altres temes transversals (Punt 11). A banda d'això, s'ha

fet un esforç per establir una pauta comuna en l'exposició de les diferents ponències, amb la finalitat de remarcar especialment les propostes d'acció política exposades i desenvolupades en el Punt 5 de l'argumentari de cada punt del Manifest. A més, en els punts en què això ha estat possible, s'hi ha afegit una proposta de temporització (anomenada “matriu de transició” o “procés de transició”) de les accions concretes que s'hi proposen. Recomanem vivament que les companyes i els companys del Procés Constituent fem l'esforç de llegir-nos els textos que hi ha a la Wiki sobre cada punt (<http://wiki.procesconstituent.cat>), però alhora som plenament conscients que cal anar al gra i no es pot exigir a ningú un esforç que pugui acabar sent excessiu.

Per a què ens ha de servir aquest Llibre de Propostes? Tot i que la utilitat d'aquest Llibre ha de ser la que li vulguin donar les persones membres del Procés Constituent —és a dir, les assemblees territorials i sectorials—, amb caràcter general, n'assenyalen algunes funcionalitats:

1. Per informar i donar a conèixer amb detall, a les persones que formem part del Procés Constituent, com es van desplegant i concretant els punts del Manifest inicial.
2. Per promoure i facilitar la discussió a les assemblees territorials i sectorials —ambdues són obertes a la ciutadania, recordem-ho— que, al cap i a la fi, hauran de decidir sobre el seu acord/desacord amb allò que es proposa en aquest Llibre. Cal insistir que el que ve a continuació d'aquesta Presentació són propostes que hauran de ser aprovades o, si cal, esmenades pels diferents òrgans del Procés Constituent i, molt especialment, per les assemblees territorials i sectorials que són el nucli i el sentit del Procés.
3. Per començar a definir les línies estratègiques del nostre moviment, tant en el curt com en el llarg termini. Això vol dir que, al costat de les decisions tàctiques o del dia a dia que acordem, cal que disposem d'un bagatge programàtic que ens permeti de presentar-nos on calgui i davant qui calgui defensant les nostres propostes amb la major claredat i fermesa possibles.
4. Per difondre entre la ciutadania i ben argumentats els nostres punts de vista sobre la República Catalana que somniem i que desitgem.
5. Per presentar-nos amb les nostres propostes davant les organitzacions, moviments, partits polítics i el conjunt de la ciutadania, a fi d'interpel·lar-los contínuament i mostrar que no tenim únicament bons desitjos i bones intencions, sinó un autèntic programari i una visió clara del futur que volem, que caldrà considerar per obtenir la participació o el suport del Procés Constituent.

Per acabar, encoratgem totes les persones adherides o no al Procés Constituent a prosseguir el debat d'aquestes Propostes i enriquir-les amb les aportacions que considerin necessàries. L'objectiu és que tot allò que en elles s'hi exposi representi veritablement el que la gent del Procés Constituent proposem per a Catalunya.

Així mateix, cal que palesem l'agraïment de tot cor a les companyes i el companys de dins i de fora del Procés Constituent que han participat en l'elaboració d'aquest Llibre i que, molt sovint de manera anònima, han posat el seu saber, la seva experiència professional, les seves reflexions i el seu temps al servei de la ciutadania del nostre país. A tots i a totes, el nostre reconeixement sincer. Mercès.

Comissió General de Continguts del Procés Constituent de Catalunya

QUÈ ÉS UN PROCÉS CONSTITUENT?

“QUÈ ÉS I PER A QUÈ SERVEIX UN PROCÉS CONSTITUENT”

INTRODUCCIÓ

1. QUÈ ÉS UN PROCÉS CONSTITUENT?

En un sentit tècnic, un procés constituent és un conjunt d'actuacions que condueixen a una ruptura jurídica amb l'ordre existent i que culminen en l'elaboració d'una nova Constitució.

Una nova Constitució pot suposar un canvi en les regles de joc, però això no implica una millora immediata en la vida de les persones. Per això, un procés constituent no té per què reduir-se a l'aprovació d'una Constitució i, per tant, pot fomentar elements que s'hi escapen, com ara: altres lleis, una altra administració, l'existència de mobilitzacions i d'un teixit social fort als pobles, barris i llocs de treball, el desenvolupament de formes de produir alternatives i, fins i tot, l'adopció de mesures urgents com ara el no pagament del deute il·legítim o l'establiment d'una banca pública no especulativa, etc.

Perquè aquest procés sigui veritablement democràtic, el que és decisiu és, d'una banda, admetre que el poder constituent és l'origen de tots els poders, donat el seu caràcter d'expressió màxima de la sobirania popular i, d'altra banda, la necessària participació o la incidència popular en llurs diferents fases.

Per començar, en la fase destituent de l'ordre previ; és a dir, en el canvi de correlació de forces que permet desplaçar, per pressió social o per via electoral, la representació institucional existent i imposar-ne una de nova.

En segon lloc, en el moment d'obertura del procés constituent pròpiament dit. Es a dir, quan es trenca amb la Constitució antiga i es planteja la necessitat de convocar una Assemblea Constituent per tal que elabori una nova Constitució. La participació de la ciutadania en les mesures polítiques i socials que s'adoptin en aquesta fase, en l'elecció de l'Assemblea i en els projectes de Constitució que es discuteixin, pot ser fonamental per a la configuració del règim polític i econòmic futur.

Finalment, en el moment de ratificació de la Constitució adoptada, que pot implicar una o més consultes a la població sobre les qüestions discutides prèviament.

Un procés constituent democràtic s'ha de veure com un procés d'autoorganització popular; es a dir, un procés mitjançant el qual la mateixa gent decideix prendre la paraula per decidir les grans orientacions que ha d'adoptar la comunitat política.

Les situacions en les quals un procés constituent pot activar-se són variades. Per exemple, quan un poble o una comunitat política decideix constituir-se formalment en un Estat. Aquest va ser el cas dels Estats Units, l'any 1787, de moltes ex colònies europees al llarg dels segles XIX i XX, i de molts estats nascuts de processos independentistes en les últimes dècades.

A Catalunya, el desig de crear un estat propi fa també necessària la realització d'un procés equivalent, que desemboqui en una constitució catalana en la que totes les catalanes s'hi sentin representades i en el que totes hi hagin pogut participar.

Un procés constituent també es pot engegar quan el règim polític d'una comunitat existent és qüestionat de manera prou radical com per exigir una nova forma d'organització institucional. En aquests casos, l'impuls del procés constituent pot venir del propi règim o de forces polítiques i socials externes, com ara una pressió popular més o menys sostinguda. Aquest va ser el cas, per exemple, dels processos constituents que es van obrir recentment a alguns països d'Amèrica Llatina o a Islàndia.

2. FASES D'UN PROCÉS CONSTITUENT

En el pla temporal, un procés constituent consta de les següents etapes que passem a descriure ordenades cronològicament.

2.1. Fase preconstituent

En la fase preconstituent, la ciutadania desperta. La ciutadania més activa manifesta i transmet la necessitat d'implementar canvis en l'organització política. En aquesta fase de conscienciació pública, a més d'explicar-se les causes del descontentament, cal contemplar les característiques i la naturalesa del procés que es pretén iniciar, així com els seus pilars.

2.2. Fase decisòria / activació del procés

Quan bona part de la societat adquireix un determinat nivell de consciència sobre la necessitat de dur a terme canvis profunds en el sistema polític vigent d'un país, la seva ciutadania pren la decisió de promoure'ls a través d'un acte formal i específic amb característiques procedimentals consensuades.

la ciutadania es converteix en subjecte constituent

- A. La ciutadania establiria unilateralment un mecanisme de consulta que, amb un recolzament massiu, podria concentrar la legitimitat democràtica. (Exemples: "La setèima butlleta" al procés constituent colombià)
- B. En aquest segon escenari, la ciutadania participaria en un procés electoral anticipat, atorgant el poder a un partit o a varis, que tindrien com a objectiu obrir el procés constituent. (Exemples: Islàndia, Veneçuela, Equador)
- C. La pressió ciutadana organitzada i massiva podria aconseguir que el poder constituït vigent, molt a contracor, cedís directament a les demandes populars i convoqués un referèndum vinculant sobre l'activació del procés constituent o bé l'activés directament. (Exemples: Tunísia, Bolívia)

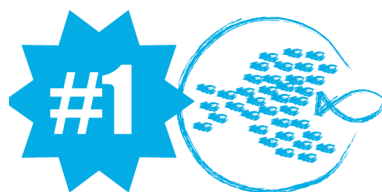
2.3. Fase de desenvolupament del procés constituent

La fase de desenvolupament del procés constituent es la més complexa. Estableix un període de debat on la ciutadania i les membres de la política reflexionen, deliberen i discuteixen sobre les principals qüestions alhora de configurar la nova estructura político-jurídica i sobre les diferents metodologies per a dur a terme els canvis desitjats.

- A. La creació i morfologia d'una Assemblea Constituent (AC) que desenvolupi el text constitucional. Possibilitats:
- Persones independents que compleixin el requisit de comptar amb un cert nombre d'avals i que no hagin tingut càrrecs polítics o de responsabilitat directa o indirecta en el règim anterior.
 - Llistes de persones candidates (tancades o desbloquejades) que proposen els partits polítics.
 - Persones escollides mitjançant selecció aleatòria (sobre el cens total d'habitants amb dret a renúncia o sobre un cens previ de voluntaris, essent tots ells majors d'edat i sense impediments legals).
 - Combinacions entre les variants anteriors (per exemple, que el 50% de l'Assemblea Constituent estigués conformada amb personalitats escollides i l'altre 50% amb persones voluntàries fruit d'un sorteig).
- B. Els mecanismes de selecció i accés a la AC.
- Persones candidates independents: L'Assemblea Constituent es formaria mitjançant elecció per sufragi de persones que comptessin amb un nombre determinat d'avals, i sempre i quan no haguessin format part de l'antic règim.
 - Elecció per circumscripció única: les persones candidates s'escollirien dins tot l'àmbit nacional.
 - Elecció per circumscripcions: en aquest cas la ciutadania només podria votar les persones que es presentessin per la seva circumscripció.
 - L'Assemblea Constituent es formaria mitjançant persones escollides a l'atzar. Sobre el cens total o sobre un cens de persones voluntàries, i s'entén que haurien de ser majors d'edat i sense impediments legals.
- C. La forma d'interacció entre l'AC i la ciutadania durant el procés de desenvolupament de propostes, de refondre-les i de perfeccionar-les.
- No interactiva: les persones constituents redactarien, servint-se només de les assessories i les comissions de recolzament que requerissin.
 - Interactiva unidireccional: les persones constituents redactarien, amb l'ajut d'assessories i tenint en compte també les propostes que la ciutadania els anés traslladant.
 - Interactiva bidireccional: les persones constituents redactarien, amb l'ajut d'assessories, rebent propostes ciutadanes i fent enquestes o consultes regulars al poble sobre aquelles qüestions en què l'Assemblea Constituent no assolís un consens prou clar.
 - Una assemblea nombrosa és més representativa, però tindrà més dificultats per arribar a acords que una de reduïda. Històricament, hi ha hagut AC de totes les dimensions, des de les 25 persones constituents de l'assemblea islandesa fins les 1.200 de la francesa al segle XVIII.

D) La forma d'aprovació final del text.

- Fase de debat i d'elaboració de propostes.
- Fase de redacció.
- Fase d'aprovació. Les opcions per a la ratificació de la Nova Constitució són bàsicament dos: rígida, en la que es vota la ratificació o rebuig del text en el seu conjunt, o flexible, que permet que la ratificació del text es pugui realitzar per blocs o articles. El rebuig d'una de les parts conduiria a la seva revisió i a una contraproposta específica.
- Un procés constituent comporta una complexitat i una idiosincràsia pròpies dels valors democràtics de la societat que el du a terme; cosa que fa que mai n'hi hagi dos d'iguals, però que sempre es tendeixi, si hi ha vocació veritablement democràtica, a la creació d'un nou model d'estat basat en la dignitat del ser humà en els seus tres aspectes:
 - Garantir a tota la població tenir les necessitats físiques cobertes.
 - Garantir una relació anímica-fraternal entre les persones.
 - Garantir l'expressió espiritual-cultural lliure.

SISTEMA ECONÒMIC ÈTIC

“EXPROPIACIÓ DE LA BANCA
PRIVADA, DEFENSA D’UNA BANCA
PÚBLICA I ÈTICA, FRE A L’ESPECULACIÓ
FINANCERA,
FISCALITAT JUSTA, AUDITORIA DEL
DEUTE I IMPAGAMENT
DEL DEUTE IL·LEGÍTIM”

PROPOSTES D’ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

TEXT 1. VISIÓ GENERAL DEL NOU MODEL ECONÒMIC

Resum dels aspectes generals del nou model econòmic ètic, dirigit cap uns valors objectius centrats en les persones i cap els quals enfocar el nou paradigma econòmic a mig termini. Aquest text i el següent serveixen d’introducció i resum dels 8 textos següents (1 text per cada vector d’actuació).

TEXT 2. TRANSICIÓ AL NOU MODEL ECONÒMIC

Resum de la planificació cap al nou model econòmic ètic, tot transitant des d’un rostre més humà del capitalisme i de la socialdemocràcia (reformisme evolutiu) fins a models més ambiciosos i, per tant, que requereixen d’una transició transformadora prèvia (rupturisme).

Les propostes de cadascun dels següents textos es classifiquen en 4 apartats segons el període de la matriu de transició (veure final del capítol): 1.Preconstituent (3 anys), 2.Constituent (2 anys), 3.Mixt (5 anys) i 4.De Consolidació (10 anys). La realització de les propostes d’un vector d’actuació depèn de que es portin a la pràctica la resta de propostes simultànies dels altres vectors.

TEXT 3. SOBIRANIA ECONÒMICA

Valors finals: “Relacions bio-regionals equitatives”

- 1.1. Establir vincles internacionals afins** amb altres moviments similars.
- 1.2. Comerç internacional amb cooperatives** pels productes i serveis no disponibles aquí.
- 1.3. Aturar nous convenis neoliberals**, tot donant suport a campanyes en contra dels nous convenis (TTIP) i a favor de propostes alternatives (Mandat de Comerç Alternatiu).
- 1.4. Dissenyar la balança comercial.** Estudis de recursos bàsics potencials en el nostre territori durant tot el procés de transició. Anàlisi dels excedents que podem oferir.
- 2.1. Auditoria i impagament del deute il·legítim.** Establir els criteris d’impagament. En

previsió, implantar mesures de control de capitals. Evitar lleis com ara l'art.135 de la Constitució.

- 2.2. Repartiment d'actius comuns amb Espanya.** Decidir la destinació dels actius espanyols en territori català: compra, expropiació o compensació amb altres partides econòmiques.
- 2.3. Convenis internacionals d'intercanvi ètic i directe** (troc), amb països afins i empreses cooperatives, per a cobrir mancances internes i saldar deutes internacionals legítims.
- 2.4. Prioritzar el mercat intern** per damunt d'exportacions i importacions. Mesures per a protegir la producció pròpia, tot gravant les externalitats generades per les multinacionals.
- 3.1. Reducció de la dependència exterior** (respecte de l'euro i dels mercats internacionals) per mitjà de: la producció i demanda interna, els intercanvis directes i altres vectors d'actuació.
- 3.2. Sortida de l'euro, UE, FMI i tractats de lliure comerç;** o bé no sortir-ne si s'aconsegueix la seva reformulació. Mesures de control de capitals per a evitar inestabilitats durant la sortida.
- 4.1. Màxima sobirania productiva i tecnològica** del país. Realitzar els intercanvis internacionals, encara necessaris, amb regions afins.

TEXT 4. MERCATS FINANCERS

Valors finals: "Economia real"

- 1.1. Difondre el frau de l'economia virtual** i deslegitimar l'obtenció de riquesa sense aportació de valor afegit real (especulació, tipus d'interès).
- 1.2. Campanyes per deixar d'invertir a l'economia virtual.**
- 2.1. Incentius de traspàs a l'economia real:** Avantatges fiscals o penalització a qui no ho faci. Creació de fons d'inversió no especulatius sobre grups de pimes per tal de reduir riscos.
- 2.2. Eliminar l'evasió de capitals.** Com a primer pas, implantar una fiscalitat efectiva i real sobre aquests moviments.
- 2.3. Transparència i control de mercats.** Agències de qualificació creditícia públiques, transparents i sota control social. Fer virtuals i nominals totes les transaccions monetàries. Dures sancions contra els delictes financers. Limitar i després eradicar el trading d'alta freqüència. Impedir l'accés a actors especuladors externs a un sector.
- 2.4. Fiscalitat per a frenar l'especulació.** Taxa Tobin íntegra, taxa proporcional a la velocitat de circulació del capital; IVA reduït per transaccions no vinculades al crèdit productiu o l'estalvi.
- 2.5. Moneda interior complementària a l'euro,** per a limitar els fluxos de capital i taxar-los com s'estimi necessari per a l'economia.

- 3.1. Eliminació dels mercats financers i especulatius.** Eliminació progressiva dels mercats financers: borsa, deute públic, derivats, divises, immobiliari, aliments, etc. Mantenir encara els dipòsits a termini del factor del treball i superàvits procedents de cooperatives i pimes.
- 4.1. Només existència d'economia real.** Eliminació total dels mercats financers i especulatius de tot tipus. Acabar amb el fet de que es pugui viure de renda o de l'especulació.

TEXT 5. SISTEMA BANCARI

Valors finals: “Banca al servei del poble”

- 1.1. Insubmissió financera.** Auditories ciutadanes del deute. Impagar crèdits bancaris injustos, continuar l'activitat econòmica dins d'organitzacions activistes. Desús de targetes de crèdit.
- 1.2. Microfinançament col·lectiu.** Finançament amb microcrèdits col·laboratius on-line.
- 1.3. Cooperatives locals d'estalvi i banca ètica.** Recolzament a la seva creació i creixement.
- 2.1. Fer tota la banca pública o cooperativa.** Creació d'un banc central amb emissió de moneda i política econòmica pròpies. Convertir en accions els ajuts directes i indirectes rebuts per la banca de l'Estat i del BCE; expropiacions, en cas necessari. Promoure l'obtenció del crèdit en euros directament del BCE. Augmentar la regulació bancària sota control social. Fer-la transparent; per exemple, crear registres bancaris d'actius per tenir informació de les herències. Lleis de governança de la banca pública sota control social.
- 2.2. Eliminar la reserva fraccionària,** del tot, a la banca pública i total/parcial, a la cooperativa.
- 2.3. Només finançament d'economia real.** Vàries opcions: 1) Banca minorista (persones) i d'inversió (empreses). 2) Directe des del banc central propi. 3) Banca pública per a 1ª necessitat, banca privada per economia de no primera necessitat i banca privada enfocada a l'estalvi i compra deute públic. Tornar a models humanitzats per a valorar la concessió de crèdit.
- 3.1. Conversió cooperativa de la banca.** Conversió progressiva a cooperatives de crèdit regionals o locals. La banca en euros serà dedicada a intercanvis internacionals no directes i a la inversió necessària en euros.
- 4.1. Minimització del sector bancari.** Tota la banca serà cooperativa o pública i independent dels mercats financers i de la moneda capitalista. Valorar si seria prescindible a llarg termini.

TEXT 6. SISTEMA MONETARI

Valors finals: "Diner com a mitjà d'intercanvi"

- 1.1. Impuls de la moneda social** i valorar si es promouen les criptomonedes (bitcoin, freicoin).
- 1.2. Xarxes d'intercanvi** de foment de la moneda social i enxarxament de formes productives vinculades a una economia local, real i sostenible. Promoció dels bancs de temps i del troc.
- 2.1. Moneda pròpia sense tipus d'interès** per a evitar la creació d'un deute matemàticament impossible de retornar a nivell global i per anar substituint l'euro al nostre territori.
- 2.2. ... creada amb la despesa o a l'intercanvi.** a) Sistemes d'intercanvi descentralitzats, on la moneda es crea en la pròpia transacció per mitjà del crèdit mutu (CES, Eurocat); i/o b) creació de moneda, des d'un banc central propi, com a deute públic. Cobrament d'impostos amb la pròpia moneda. Mecanismes per a establir els límits de crèdit.
- 2.3. ... amb oxidació** (taxa de liquiditat), com a opció per a potenciar la seva circulació.
- 2.4. ... i moviments transparents**, per mitjà de que tota la moneda sigui electrònica i gestionada per mitjà de targetes personals telemàtiques o tecnologies del mòbil.
- 3.1. Substitució de l'euro** progressiva, que quedarà limitat a les transaccions amb a l'exterior encara necessàries; a partir d'aquí es podrà: a) promoure i obtenir un canvi de funcionament de l'euro (sense interessos i amb control ciutadà del crèdit); b) si a) no és possible, desaparició total de l'euro, amb sistemes de convertibilitat (monedes supranacionals) i/o intercanvis directes.
- 4.1. Reducció de la dependència monetària**, tendència que serà possible en la mesura en què els circuits d'intercanvi siguin més curts i el motor econòmic sigui la correcta distribució de tasques, en funció de recursos disponibles i necessitats (humanes, materials i naturals), més enllà de la lògica de mercat competitiu i dins ja d'una democràcia econòmica.

TEXT 7. DEMOCRÀCIA ECONÒMICA

Valors finals: "Model en xarxa. 1 persona, 1 vot"

- 1.1. Municipalisme.** Potenciar el municipalisme, com a experiència de democràcia directa.
- 1.2. Mapa de recursos i necessitats del territori.** Mapa de recursos, tan materials (naturals, industrials, serveis) com humans. Determinar les necessitats principals de tota la població.
- 1.3. Simulacions econòmiques per després de la independència** d'Espanya, tenint en compte els recursos i necessitats reals de la població i l'evolució prevista en el canvi de model.
- 2.1. Increment de la democràcia directa** (assemblees locals, comarcals, regionals)

de forma progressiva, per a les decisions sobre l'economia. Coexistència temporal amb l'administració pública (democràcia econòmica representativa) i el mercat competitiu.

2.2. Pressupostos públics transparents i participatius, com a formes de democràcia participativa, tot ampliant progressivament l'àmbit de les decisions i el seu caràcter vinculant.

2.3. Coordinació de la producció entre estructures productives. Confederacions sectorials i integrals d'empreses, tot deixant la competitivitat en segon pla i sota el control social.

3.1. Pressupostos democràtics subsidiaris per a la majoria de temes (productes, serveis, cobertures socials, infraestructures). Estudis tècnics per a establir necessitats i recursos.

3.2. Elecció del treball per afinitats i necessitats de forma democràtica, d'acord amb recursos, necessitats, capacitats i afinitats (tenint cura d'iniciatives minoritàries i personals).

4.1. Democràcia econòmica directa plenament implantada (ex: democràcia inclusiva). L'economia es determina per mitjà d'una xarxa multinivell, segons el principi de subsidiarietat: democràcia directa, al nivell local, i participativa, a la resta. Revocació de decisions i portaveus, des de nivells "inferiors", amb un vot qualificat presencial o electrònic.

TEXT 8. MODELS PRODUCTIUS

Valors finals: "Cooperació. Realització personal. Creixement sostenible"

1.1. Foment de cooperatives de producció i consum, i la seva interrelació. Promoció del que és local i sense intermediaris. Pools col·laboratius d'innovació. Ecoviles i permacultura.

1.2. Insubmissió a abusos de monopolis. Suport a les plataformes de desobediència a les lleis de protecció dels monopolis. Incentivar el traspàs dels subministres a empreses socials.

1.3. Consum responsable: 1 compra, 1 vot. Comprar només el que realment es necessita i fer-ho a aquelles empreses que estan treballant amb criteris més socials i ambientals.

2.1. Promoció econòmica i fiscal de les cooperatives, perquè siguin el principal mitjà de creació de noves empreses: reduir els seus impostos i tràmits. Crear cooperatives d'autònoms i microempreses amb dificultats. Compres estatals a cooperatives. Suprimir la responsabilitat limitada a les societats de capital. Préstecs tous a l'emprenedoria social.

2.2. Evitar deslocalitzacions. Promoure la relocalització empresarial (pimes i cooperatives locals) —ex: obligar a domicili fiscal català—, retirada d'ajuts a les empreses deslocalitzades i taxa de liquidació sobre les desinversions efectuades al nostre territori.

- 2.3. Organitzacions humanes i eficients** que prioritzin el benestar d'empleades i de la societat. Substituir el màrqueting per campanyes informatives neutres i equitatives. Lleis de governança per limitar el poder dels consells d'administració.
- 2.4. Traspàs al bé comú d'empreses privades** de forma progressiva, segons mida i interès estratègic, tant en participació social (treballadores) com pública (població). Socialització d'empreses en fallida o suspensió de pagaments, amb finançament públic i/o capitalitzant els deutes a treballadores.
- 3.1. Cooperatives sota control democràtic subsidiari**, per a orientar les decisions estratègiques durant el següent exercici (política econòmica democràtica), mentre que les decisions operatives les prendran les treballadores (producció democràtica).
- 3.2. Reconversió ecològica de l'economia**, per a permetre un creixement sostenible materialment i il·limitat en capital humà. Aplicar incentius fiscals de l'Economia del Bé Comú. Prioritzar les renovables, l'agricultura ecològica, etc. Penalitzar l'obsolescència programada.
- 4.1. Cooperativa com a base productiva.** Cooperatives i treballadores autònomes, com a úniques unitats bàsiques productives, dins d'una economia col·laborativa i democràtica.

TEXT 9. DISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA

Valors finals: "Igualtat. Solidaritat"

- 1.1. Riquesa potencial i distribució actual** per càpita. Mapes de distribució de la riquesa (perfil, zona...). Canviar el PIB per Riquesa Integral com a indicador material, humà i ambiental.
- 1.2. Intervalls objectius de repartiment de la riquesa** per càpita, tot considerant la diversitat.
- 1.3. Insubmissió fiscal.** Impagament de les partides considerades injustes de l'IRPF.
- 2.1. Fiscalitat redistributiva** amb impostos progressius i indirectes; eliminació de les SICAV i dels privilegis de l'església. Delicte fiscal: prohibir productes idonis per al frau, fer inspeccions d'incògnit i per signes externs, crear una base de dades única de les administracions. Impost de successions i taxa sobre préstecs familiars forts, per evitar dinasties econòmiques. Taxes per limitar el capital acumulat.
- 2.2. Restauració del benestar.** Restablir, en la mesura del possible, l'estat del benestar, amb accions d'altres punts del Manifest del Procés Constituent: polítiques de plena ocupació laboral; eliminar el tracte de favor del govern cap a les corporacions; lleis de fallida més justes, que permetin recomençar, etc.
- 2.3. Limitació de les diferències salarials** en funció dels sectors. L'Estat hauria de complementar les rendes més baixes o establir salaris mínims més alts.
- 2.4. Redistribució del patrimoni.** Col·lectivització progressiva d'empreses i propietats privades, segons la seva mida. Titularització del deute com a mitjà de col·lectivització. Expropiació dels dipòsits bancaris per damunt d'un valor i que encara no s'hagin passat a l'economia productiva.

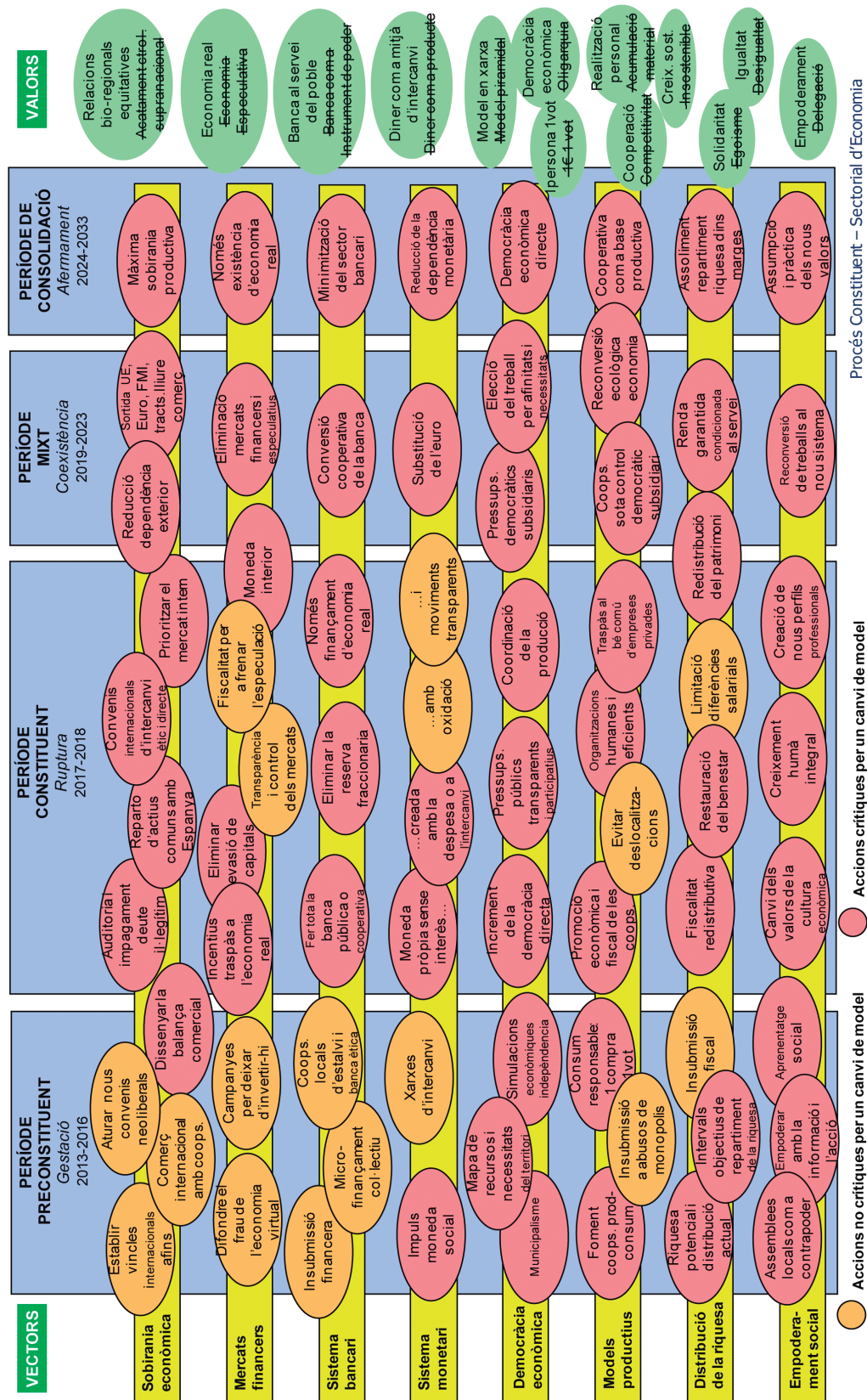
- 3.1. Renda garantida condicionada al servei** (segons les possibilitats personals de cadascú) o valorar si pot ser incondicional, en determinades circumstàncies econòmiques (repartiment del treball). Assegurar l'accés als béns bàsics i promoure'ls de forma especial.
- 4.1. Assoliment dels repartiments de la riquesa dins d'uns marges**, fixats al punt 1.2. Canvi de mentalitat dominant, on s'entengui que l'acumulació excessiva de riquesa material és un acte insolidari i egoista, en privar a altres persones de la seva quota de riquesa potencial.

TEXT 10. EMPODERAMENT SOCIAL

Valors finals: "Empoderament"

- 1.1. Assemblees locals com a contrapoder** promogut pel Procés Constituent.
- 1.2. Empoderar amb la informació i l'acció:** PACD, recuperació d'espais i altres accions d'activisme local. Eradicar l'analfabetisme sistèmic ("no saber com funciona el món").
- 1.3. Aprenentatge social** per mitjà de la participació en xarxes d'economia social.
- 2.1. Canvi dels valors de la cultura econòmica.** Deixar de considerar a persones empresàries de grans imperis i rendistes com a models a imitar, i substituir-les per nous referents. Abandonar el fetitxisme del PIB. Rebuig d'un model social amb elevada desigualtat econòmica i educativa.
- 2.2. Creixement humà integral** més enllà del material: afectiu, social i espiritual, per tal d'assumir els valors del nou sistema. Eradicar la por i l'egoisme com a nucli de presa de decisions en les persones. Deixar de considerar la competitivitat com a valor de referència per damunt de la cooperació. Difondre que el motor d'acció més poderós és la realització personal i sentir-se útil i valorat pel col·lectiu.
- 2.3. Creació de nous perfils professionals** per a una reconversió ecològica i humana de l'economia, amb persones d'acció que accepten el "fracàs" com a part del procés de creixement. Innovació i creativitat. Fomentar la capacitat d'aprendre i pensar tota la vida. Abandonar llocs de treball basats en la producció en sèrie del segle XX. Orientar el talent dels infants.
- 3.1. Reconversió de treballs al nou sistema** econòmic, en base a la similitud amb els coneixements prèviament adquirits (agricultura, construcció, educació, etc.).
- 4.1. Assumpció i pràctica dels nous valors** per part de la gran majoria de la societat. Allunyar-nos de les pors i incerteses, per abraçar els valors del nou sistema. Assumpció de la responsabilitat política de cadascú i de per vida. Només així, el nou model es podrà sustentar al marge del capitalisme. El poble decideix i gestiona, en comptes de que ho facin les elits.

Matriu de transició del nou Sistema Econòmic Ètic

MÓN LABORAL JUST I DIGNE

“SALARIS I PENSIONS DIGNES,
NO ALS ACOMIADAMENTS,
REDUCCIÓ DE LA JORNADA LABORAL
I REPARTIMENT DE TOTS ELS TREBALLS,
INCLÒS EL TREBALL DOMÈSTIC
I DE CURA NO-REMUNERAT”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

TEXT 1. RENDA BÀSICA UNIVERSAL

- 1. Implantació d'una renda bàsica en varies fases**, que dependran de la transformació progressiva cap a un sistema econòmic ètic.

1ª fase) *Renda garantida de la ciutadania (RGC)*: A curt termini, promoure un seguiment de la tramitació de l'iniciativa legislativa popular admesa al Parlament de Catalunya, que té per objectiu garantir uns ingressos mínims a la gent que es troba per sota del llindar de pobresa.

2ª fase) *Renda bàsica universal condicionada al servei*: A mig termini, implantar una renda que cobreixi les necessitats bàsiques de tota la població, sempre i quan cadascú tingui un reciprocitat cap a la societat en forma de treball i/o de serveis socials en funció de la seva situació personal.

3ª fase) *Renda bàsica universal incondicional (RBU)*. Finalment, es podria arribar a crear una renda que cobreixi les necessitats bàsiques de tota la població, independentment de que cada persona decideixi treballar (tenir una reciprocitat “productiva” cap a la societat). Aquest canvi serà més i menys possible en la mesura que s'aconsegueixi una transformació econòmica global i una maduració social.
- 2. Impulsar campanya/es de difusió** de les propostes, per donar-les a conèixer i aclarir els arguments a favor i en contra de la seva implantació, especialment en termes de justícia i llibertat, i promoure'n un debat públic seriós. Fer-ho arribar als mitjans de comunicació.
- 3. Donar suport públic a les iniciatives ja en marxa**, com la recollida de signatures a nivell europeu (<http://basicincome2013.eu/ubi/es/>) i fomentar el contacte amb entitats dedicades a l'estudi i foment de les diverses variants de la renda bàsica. Promoure la col·laboració de totes les organitzacions que treballen contra la pobresa i l'exclusió social.

TEXT 2. PENSIONS DIGNES I MENTIDES

- 0. Aconseguir unes pensions dignes** amb les que es cobreixin les necessitats bàsiques de tota la gent que arribi a l'edat de la jubilació.

1. **Realitzar campanyes informatives** de denúncia dels atacs al sistema públic de pensions, per tal que la població sigui conscient de la falsedat dels arguments emprats pels autors d'aquests atacs i la finalitat dels mateixos. Valorar en la justa mesura els efectes reals de la demografia i de l'esperança de vida sobre el problema de les pensions. Tenir en compte que la sostenibilitat del sistema de pensions també depèn de la taxa d'activitat, la incorporació de la dona al mercat laboral o de la productivitat. Deixa clar que en cap llei s'imposa que el sistema de pensions hagi de ser autosostenible; és més, la jubilació es considera un dret fonamental de la població i, per tant, es justificaria un finançament públic addicional en cas necessari.
2. **Promocionar debats públics** en què quedin al descobert els errors en els que es basen aquests atacs.
3. **Posar sobre la taula els canvis necessaris.** Redistribució de la riquesa per mitjà de la fiscalitat i que aquest augment de la recaptació es dediqui, en part, a cobrir qualsevol dèficit en el sistema de pensions. També es poden aprofitar, en paral·lel, una sèrie de canvis relacionats amb l'evolució del sistema econòmic, com per exemple, l'impagament del deute il·legítim.

TEXT 3. ANÀLISIS DEL MERCAT DE TREBALL: ON I COM INCIDIR?

1. **Estructura econòmica.** Evitar la fugida de joves amb formació, tot oferint oportunitats de feina si es reactiva la producció cap a, per exemple: béns bàsics de major valor afegit i més sostenibles, la indústria tecnològica o les petites/mitjanes explotacions agrícoles.
2. **Formació.** Potenciar la formació de qualitat i permanent, adaptada a les necessitats reals de les persones treballadores i de les empreses. Incrementar els controls a les empreses de formació per assegurar que aquesta arribi a la persona treballadora, i que els fons de formació no es transvasin a través dels sindicats sinó més directament (per exemple, per mitjà d'Assemblees de Persones Aturades municipals o comarcals). Fer que els fons de formació no utilitzats mentre es treballa es puguin acumular per cada treballadora al llarg de la seva vida professional amb l'opció de poder-ne gaudir en forma de reciclatge laboral, subsidi d'atur o jubilació.
3. **Salari.** Limitar les bandes salarials (per exemple 1:10) i establir un salari màxim. Actualització dels salaris en funció dels beneficis, tot assegurant la representació de les persones treballadores dins dels consells, per tal d'evitar una manipulació dels resultats.
4. **Impostos.** Penalització de les rendes altes a través de l'augment del gravamen de l'IRPF, i així evitar l'acumulació il·limitada de riquesa, per tal de que 'guanyar més' ja no pagui la pena.
5. **Model d'empresa.** Potenciar el cooperativisme, el treball autònom i l'emprenedoria. Eliminar les traves administratives i tributàries pels negocis i iniciatives empresarials i eliminar el pagament de quotes quan no existeixi activitat.
6. **Repartiment del treball.** Rebuig de les jornades atípiques. Desenvolupar a cada sector/empresa un model per flexibilitzar la jornada laboral.

7. **Atur.** Promoure des de les Assemblees de Persones Aturades, i amb el suport dels Ajuntaments, l'autoocupació en activitats intensives en mà d'obra, tot aprofitat infraestructures municipals en desús (tractament de residus, reciclatge d'electrodomèstics, horts urbans). Promoure el treball social per persones en situació d'atur que no necessiti massa especialització i reverteixi en els més necessitats; en cap cas hauria d'ocupar un lloc de treball real.
8. **Administració pública.** Gestió i foment del treball social per part de les administracions locals, que poden detectar les necessitats reals de la població. Foment de les bosses de treball en camps necessaris i fins ara no coberts a través dels diners que es recaptin via impostos. Incrementar els controls i la transparència entorn a la contractació i subcontractació pública.

TEXT 4. CONSIDERACIONS BÀSIQUES DE LA LLUITA SINDICAL

1. **Objectius.** Recuperar la negociació col·lectiva i la capacitat de convocatòria de vaga general. Reprendre les lluites reivindicatives, encara que siguin parcials i immediatistes.
2. **Reivindicacions bàsiques.** Renda Garantida de Ciutadania. Augmentar el Salari Mínim Interprofessional. 35 hores setmanals. Auditar els ERO i, en cas de ser justificables, repartir el treball disponible. No discriminació per sexe, nacionalitat o edat. No duplictat d'escals salarials. Participació dels treballadors a l'organització del treball, seguretat i higiene i racionalització/flexibilització dels horaris (cogestió bàsica). Recuperar la negociació col·lectiva (convenis generals i d'empresa). Derogació Reforma Laboral. Ampliar el Sistema de Pensions.
3. **Estil de lluita.** Agrupar a petits col·lectius, elaborar (amb advocats laboralistes) cartes de reivindicacions i aconseguir que la firmin la majoria dels treballadors. Presa de decisions en Assemblea (del Centre de treball, Assemblees de Ram o de Territori). Possibilitat de vot secret. Respondre a les represàlies als delegats o capdavaners amb la vaga solidària o l'ocupació. "La millor vaga és la que no cal arribar a fer". Accions pacífiques sense excloure els "scraches", esbrincades o denuncia en xarxes socials, etc. als que trenquen la unitat de lluita decidida democràticament. Valorar si els actes testimonials ajuden (tenen difusió i són compresos) o bé desgasten o, fins i tot, si són contraproductius (tenen poca convocatòria); tenir fites concretes, viables, negociables i expressades en positiu.
4. **Reorganització sindical**
 - 4.1. **Unitat d'Acció Sindical i Programa d'objectius sindicals compartits.** Programa anual de campanyes centrals prioritàries. Avançar cap a l'enfortiment sindical sense sectarismes, tot agrupant, com a mínim, a petits sindicats combatius i organitzacions afins. Elaborar un mapa sindical per veure la possibilitat de compartir recursos. Elaborar llistes de contactes i organitzar amb ells reunions per oferir-los suport i assessorament jurídic-laboral. Desenvolupar gabinets jurídics laborals al voltant dels quals s'agrupin les assemblees-comissions (per polígons, poblacions, territori) tot respectant sempre la independència de cada col·lectiu.
 - 4.2. **Sindicat Unitari dels Treballadors de Catalunya.** A mig termini, elaborar un Programa sindical bàsic i unes normes de funcionament, que permetin culminar en un Congrés Constituent Sindical Unitari del Treballadors de Catalunya (elecció dels delegats des de les Assemblees dels centres de treball, amb indepen-

dència dels partits polítics o de les filiacions sindicals prèvies). Per minimitzar l'oposició dels altres sindicats (CCOO, UGT, USO...), i de forma general, es pot plantejar que podrien ser contractats individualment com a tècnics-assessors del nou Sindicat Unitari sempre que se'ls considerés adequats per votació.

TEXT 5. JORNADA DE 21 HORES

1. **Objectiu final: reducció substancial de la jornada laboral**, prenent les 21 hores com a valor aproximat de referència, al qual ens hi podem anar apropant de forma progressiva dins del context del desenvolupament d'un nou sistema econòmic ètic.
2. **Assolir una jornada més reduïda.** Acord entre patronals i sindicats per a què els salaris s'incrementin a un ritme inferior del què seria altrament acceptable, a canvi de menys hores. Mantenir a ratlla les hores extraordinàries. Formació per a crear personal qualificat i evitar la falta d'ocupació intergeneracional. Passar de les mesures laborals de cost per persona empleada a les mesures de cost per hora per no penalitzar la contractació de més treballadores. Promoure una distribució més estable dels ingressos i menys desigual entre les persones. Arribar a un equilibri entre les hores treballades, la flexibilitat per les persones treballadores i la llibertat d'acció per les empresàries per a variar les hores treballades i satisfer la demanda. Més i millor suport pel treball autònom.
3. **Garantir una renda justa.** Sistema més progressiu d'impostos sobre la renda, redistribució de bens, impostos sobre la terra i/o herència. Increment de la renda mínima. Millora de les prestacions de l'Estat. Més i millors serveis públics. Més activitats i consum no mercantilitzat, utilitzant el temps alliberat del treball remunerat.
4. **Millora de les relacions de gènere i la qualitat de la vida familiar.** Condicions d'ocupació més flexibles per a fomentar una distribució més equitativa del treball no remunerat entre els homes i les dones; fer acomplir la igualtat de salaris i d'oportunitats al treball. Atenció infantil universal i d'alta qualitat i que encaixi amb les hores de treball remunerat; més programes d'atenció infantil, organitzats a través de bancs de temps i altres models coproduïts; més llocs de treball en l'atenció i l'ensenyament a l'escola primària per als homes. Jubilació flexible. Més atenció coproduïda pels adults discapacitats. Més oportunitats d'activitats locals per a construir barris on la gent de totes les edats en gaudeixi i s'hi senti segura.
5. **Canvi de les normes i expectatives.** Desenvolupar una cultura més igualitària. Sensibilització del valor del treball no remunerat. Fort suport del govern per activitats no mercantilitzades, incloent els sistemes de coproducció i d'intercanvi local, a través de la recerca i del desenvolupament, i a través de la posada en marxa de serveis públics. Un debat nacional sobre com s'utilitza, es valora i es distribueix el treball i el temps. Promoure la sostenibilitat ambiental, l'equitat social i la justícia econòmica, i un alt nivell de benestar humà.

RESUM GENERAL DE LA SECTORIAL DE LLUITES I DRETS LABORALS

http://wiki.procesconstituent.cat/images/4/40/Resum_Drets_Laborals_Llibre_de_Propostes.pdf

AUTORIA: GRUP DE TREBALL DEL PUNT 2 DEL MANIFEST. BCN – juliol 2014

DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

“DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA, REFORMA ELECTORAL, CONTROL DELS CÀRRECS ELECTES, ELIMINACIÓ DELS PRIVILEGIS POLÍTICS I LLUITA DECIDIDA CONTRA LA CORRUPCIÓ”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

BLOC 1. CONSTITUCIÓ FETA PEL POBLE

- 1.1. **Elaboració participativa i oberta mitjançant taules sectorials i territorials.** El text constitucional és la màxima expressió de la sobirania popular, i s'ha de redactar en un procés constituent en què la ciutadania hi participi abastament i tingui sempre l'última paraula. Prenem com a exemple els processos d'Equador, Islàndia i altres experiències recents.
- 1.2. **Redacció del poble, pel poble i per al poble.** La Constitució ha d'estar redactada en un llenguatge simple i planer perquè tota la població l'entengui i la faci seva.
- 1.3. **Aprovació de la nova constitució per articles o blocs d'articles (dins d'una agrupació coherent).** La nova Constitució, un cop aprovada, només s'hauria de poder esmenar mitjançant referèndum vinculant, amb majoria qualificada de 2/3 o 3/4.

BLOC 2. LLEI ELECTORAL JUSTA

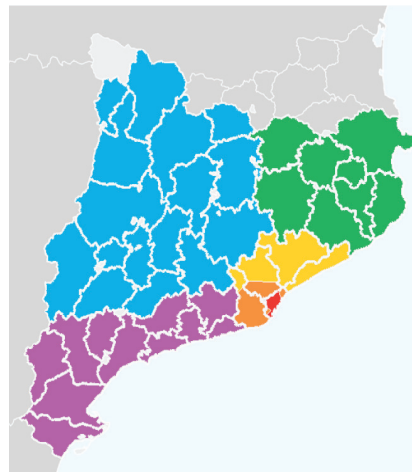
- 2.1. **Dissenyar un sistema electoral proporcional.** Es tracta de reformar la llei electoral buscant una major proporcionalitat, territorial i entre forces polítiques, mirant d'apropar-nos a la màxima d'una persona un vot, en equilibri amb el principi de subsidiarietat.

2.1.1. Sistema mixt de doble llista. El sistema electoral alemany és un sistema proporcional personalitzat on cada votant té dos vots. El primer és un vot personal mitjançant el qual la persona electora en tria una altra, com a candidata de la seva preferència, en un dels districtes uninominals en què es divideix el país. El segon és un vot de llista electoral, que determina quants escons li pertocaran a cada llista (mitjançant la fórmula Hare). Al total d'escons que li corresponen a cada llista se li resten els que hagin guanyat als districtes uninominals i, al final, se li assignen els escons proporcionals corresponents (utilitzant de complementaris si cal), seguint l'ordre de les llistes presentades en cadascun dels estats federats (*lands*) que integren el país.

Es proposa, doncs, adoptar un sistema com l'alemany, substituint els *lands* per les circumscripcions exposades al punt següent, estudiant l'opció d'ampliar la mida dels districtes i d'establir districtes plurinominals (de 3 persones, p. ex.) en lloc d'uninominals.

2.1.2. Circumscripcions més equipoblacionals. Cal una divisió territorial adequada que garanteixi una població similar en totes les circumscripcions i àmbits d'interessos comuns a tots els habitants de cadascuna d'elles. Catalunya té una distribució de població ben desigual. Només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) hi viu gairebé la meitat de la població. Per tant, es proposa no utilitzar la subdivisió administrativa (províncies o vegueries) i establir aquestes circumscripcions electorals dividint l'AMB en tres corones:

Circumscripció	Habitants	Escons	Barrera
Barcelona	1.600.000	33	3,0%
Rodalies AMB	1.600.000	33	3,0%
Maresme i Vallès	1.500.000	31	3,2%
Girona	1.000.000	22	4,5%
Lleida-Pirineus	700.000	15	6,7%
Tarragona-Ebre	1.000.000	22	4,5%

Donat que l'augment de 4 a 6 circumscripcions fa que les barreres electorals implícites s'incrementin, proposem de pal·liar-ho augmentant el nombre de persones diputades, dels 135 actuals fins als 155.

2.1.3. Vot únic transferible (VUT). Aquest sistema, en permetre ordenar les persones candidates (en llistes obertes) o les candidatures (en llistes tancades) per ordre de preferència, és una bona opció per eradicar la lògica del vot útil, que tant mal ha fet fins ara a la democràcia. En el nostre cas, prioritant un màxim de tres opcions per simplificar el procés a la persona electora i no complicar l'escrutini.

2.1.4. Vot en blanc computable. Es tracta de sumar els vots en blanc i donar-los la "representació" en forma d'escons buits a la cambra legislativa que pertoqui.

2.1.5. Vot a favor del sorteig. S'afegeix l'opció de poder designar el càrrec electe per sorteig a l'hora de votar. A cada circumscripció, aquest vot determinarà quin percentatge d'escons s'han de repartir les candidatures electorals i quin li pertoca a les persones designades per sorteig (com en un jurat popular).

2.2. Campanya electoral equilibrada. Cal prohibir la propaganda electoral privada, eliminant la 'penjada de cartells', i establir una correspondència electoral única i estandarditzada; habilitar espais gratuïts el més simètrics possible (llocs públics per donar mítings polítics o posar publicitat, mitjans de comunicació, Internet, etc.), respectant el criteri periodístic; i garantir uns debats polítics obligatoris i inclusius.

2.3. Rendició de comptes permanent. Els càrrecs electes de cada districte rendiran comptes davant de les assemblees de barri que formen part de la delimitació territorial corresponent.

2.4. Referèndum de confiança a mitja legislatura. Un referèndum al cap de dos anys revalidarà (o no) l'acció del govern. Així s'exerceix un control dels càrrecs electes, es comprova si s'acompleixen o no els programes i s'augmenta la participació democràtica de la ciutadania. Si el referèndum no recolza al govern vigent, s'hauran de convocar eleccions.

2.5. Establir una quota d'abstenció màxima. Si l'abstenció supera el 50% del cens electoral, caldrà repetir les eleccions i afrontar el descontentament popular.

BLOC 3. EXIGÈNCIA DEMOCRÀTICA

3.1. Democràcia interna als partits. El control dels partits ha de recaure sempre en la militància. Amb aquest objectiu, s'hauran de dotar de mecanismes de participació interna que garanteixin l'exercici efectiu del poder per part de les seves bases. Per tant, es promouran funcionaments interns horitzontals, com ara la rotació, el referèndum i el sorteig, per sobre de funcionaments verticals com la representació per delegació de vot.

3.2. Extensió a la societat civil. Aquesta exigència democràtica es podria fer extensiva també a altres organitzacions civils com ara consells universitaris, sindicats, associacions, etc. Tot i que l'exigència de democràcia interna serà responsabilitat de les bases de l'organització en qüestió i per llei només s'imposaran uns mínims (com fins ara). Les institucions públiques, però, a l'hora d'interactuar (o no) amb una organització de la societat civil, haurien d'avaluar-ne la qualitat democràtica.

3.3. Inhabilitació d'un càrrec públic en cas d'imputació. Suspensió temporal i immediata de tot càrrec imputat en qualsevol cas de corrupció o abús de les seves funcions, i suspensió definitiva i immediata en cas de culpabilitat provada.

3.4. Introducció de supòsits no penals de remoció de càrrecs públics. A banda dels supòsits d'inhabilitació per infraccions de caràcter penal, cal introduir-ne d'altres que facin referència al fet de no fer honor a la confiança assumida amb el càrrec (legislatiu, executiu o judicial). Com ara mentir, incomplir promeses, mostrar-se incapaç o resultar ineficient. S'entén sempre, en l'exercici del càrrec o responsabilitat (vegeu l'apartat 5).

3.5. Evitar les “portes giratòries”. Qualsevol persona que hagi exercit un càrrec públic de responsabilitat, tant si renuncia com si és cessat, haurà d'estar un mínim de dos anys sense poder exercir cap feina remunerada —al sector privat del propi país— que estigui clarament vinculada a les responsabilitats i decisions preses durant el seu mandat.

3.6. Transparència total. La informació generada per l'acció legislativa i de govern serà pública, digitalitzada i accessible (Govern Obert). Tothom ha de poder consultar i analitzar tota l'activitat política i notificar als organismes de control qualsevol aspecte que consideri anòmal.

3.7. Establir un salari públic màxim. Els càrrecs públics hauran de tenir un salari màxim lligat al salari mínim interprofessional (SMI), en una relació 1:X per determinar (vegeu apartat 5). La reducció de despeses extraordinàries i l'eliminació dels privilegis han de ser aspectes imperatius.

BLOC 4. SEPARACIÓ DE PODERS

- 4.1. Incompatibilitat entre poders.** Cal declarar incompatible l'exercici simultani de càrrecs i responsabilitats en més d'un dels poders públics: legislatiu, executiu i judicial.
- 4.2. Redefinició del poder executiu en pro de la primacia del legislatiu-representatiu.** El poder executiu no podrà controlar l'acció legislativa. Per tant, el govern només "executarà" el mandat de les lleis sorgides del Parlament i no tindrà capacitat de proposar-ne (o en tot cas, limitada en un percentatge mínim i/o a situacions d'emergència). Des del poder executiu, tampoc s'han de poder nomenar els fiscals ni vetar cap iniciativa legislativa.
- 4.3. La representació de l'Estat (el/la cap d'Estat).** La representació de l'Estat correspon a la persona qui ostenta la presidència de la cambra de representants o el Parlament. Aquesta representació no comportarà cap competència de caràcter executiu, només la moderació del funcionament dels diferents poders.
- 4.4. Preservació del valor de servei públic dels càrrecs funcionaris.** S'exigirà a tots els càrrecs funcionaris que ocupin un lloc de responsabilitat un mínim de dos anys de treball previ a l'Administració Pública.
- 4.5. Els nomenaments en l'àmbit del poder judicial.** El poder judicial s'ha d'organitzar seguint criteris objectius de mèrit, atenent al nombre, la qualitat i la dificultat de les sentències que finalment hagin esdevinguts fermes. Les fiscalies formaran part del poder judicial i administraran els seus recursos propis.
- 4.6. Control dels grups de pressió (lobbies) i laïcisme.** Les institucions públiques han de ser independents respecte a qualsevol corporació econòmica o autoritat religiosa, per tal de vetllar per l'interès comú i la defensa de les minories i/o els col·lectius vulnerables.

BLOC 5. INSTITUCIONALITZANT EL PODER POPULAR

- 5.1. Més democràcia deliberativa en la funció legislativa.** Ni les eleccions ni els referèndums permeten un debat raonat, informat i enriquit, necessari per prendre les decisions encertades. Els parlaments assumeixen aquesta funció; però la solució d'un problema n'ha creat d'altres com ara la partitocràcia i la 'política espectacle'. Proposem incorporar una nova institució de democràcia deliberativa: els "Consells Ciutadans" (CC).

Els CC són grups reduïts de persones triades per **sorteig** (com els jurats populars) que, durant uns dies, es reuneixen per emetre una opinió sobre un tema o una proposta particular (**mandat finalista**), després d'estudiar les proves i arguments presentats per diversos actors, com ara institucions públiques, associacions, xarxes ciutadanes o particulars, que també es podran implicar en aquest procés de forma voluntària o a petició del CC.

Per tant, les persones que integrin un CC tindran el deure d'informar-se i conèixer bé la qüestió a tractar i, conseqüentment, el dret a tenir l'assessorament pertinent i a disposar del temps i els mitjans necessaris (documents, consultes a experts, espais de reunió, permís laboral, etc.). El funcionament dels CC és aplicable a qualsevol institució legislativa.

5.2. Deliberació i/o ratificació mitjançant CC. Es constituïran CC per aprovar, esmenar o vetar aquelles iniciatives legislatives parlamentàries que no requereixin un referèndum de ratificació o bé quan el Parlament no l'hagi convocat. Pel que fa a les iniciatives legislatives populars, els grups impulsors podran triar si volen que es constitueixi a) un CC decisor i o b) un CC consultiu i, posteriorment, la convocatòria d'un referèndum decisor.

5.3. Supervisió i control mitjançant CC. Es constituïran CC a l'inici de la legislatura per dictaminar el rang dels sous públics i les dietes, segons el càrrec a exercir, i per nomenar, conjuntament amb el Parlament o l'òrgan corresponent, les persones responsables de les institucions públiques importants (mitjans de comunicació, banc central, etc.). Al llarg de la legislatura es constituïran CC puntualment, per iniciativa popular (vegeu apartat 6), per crear comissions d'investigació independents (IIP), per activar/rebutjar la revocació de càrrecs públics (IRP) o per convocar eleccions anticipades (IEP). Quan la legislatura s'acabi se'n constituïran per demanar comptes als càrrecs electes (auditoria política) i fer mencions honorífiques o crítiques si s'escau.

BLOC 6. INICIATIVA POPULAR I REFERÈNDUM

6.1. Reforma i ampliació de la iniciativa popular. El poble ha de poder exercir plenament la seva sobirania i expressar en tot moment la seva voluntat a través de les figures següents:

Tipus d'iniciativa	Objectiu	Suport *	Resolució
Constituent (IC)	Obertura d'un procés constituent	Reforçat	Referèndum (R)
Constitucional (ICP)	Reforma de la Constitució	Molt alt	Parlament + CC i R
Legislativa (ILP A/M) **	Promulgar, modificar o derogar una llei	Mínim	Parlament + CC i/o R ***
Investigadora (IIP)	Obrir una comissió d'investigació	Mínim	CC
Revocatòria (IRP)	Revocar un o diversos càrrecs	Mínim	CC i/o R ***
Electoral (IEP)	Convocar eleccions anticipades	Alt	CC i/o R ***

* % del cens electoral de l'àmbit territorial corresponent que ha de signar per activar la resolució.

** ILPA: ILP Articulada (text articulat complet), ILPM: ILP de Mandat (petició concreta).

*** El grup impulsor podrà sol·licitar el tipus de resolució.

La nova **regulació** de la iniciativa popular ha de vetllar aquesta perquè sigui:

- **Garantista:** Una ILP no pot violar o reduir els drets i llibertats fonamentals reconeguts en la *Declaració Universal de Drets Humans* i la *Constitució* vigent.

- **Possibilista:** Els impulsors disposaran d'un termini no inferior a 12 mesos per a recollir les signatures des de la publicació oficial de la iniciativa i disposaran d'espais públics on promocionar-la.
- **Deliberada:** És important que durant la fase prèvia d'elaboració de la proposta s'hagi facilitat i potenciat la participació dels diversos actors implicats per tal de que aquesta sigui el màxim d'inclusiva i fruit, realment, d'una deliberació àmplia.
- **Multilateral i ratificada:** Un cop recollides les signatures necessàries per una ILP, aquesta iniciativa (o una proposta alternativa elaborada pel Parlament i/o CC que respongui a la mateixa demanda popular) podrà ser sotmesa a referèndum a criteri del grup impulsor. En cas que sigui aprovada una ILPM, el poder legislatiu (tutelat pel grup impulsor i/o CC) elaborarà la llei en un termini no superior als 6 mesos.

6.2. Referèndum meditat i vinculant. Independentment del tipus de referèndum, el resultat serà sempre vinculant, i perquè aquest resultat sigui legítim, és important que abans de la votació s'hagi produït un debat públic ampli. Els poders públics garantiràn de forma equitativa i igualitària la promoció d'aquest debat habilitant espais públics físics (centres cívics, ateneus, etc.), audiovisuals (tipus "[59 segundos](#)" p. ex.) i virtuals (xarxa social institucional, p. ex.), on participaran persones parlamentàries, impulsores (si es tracta d'una iniciativa popular) i les que, a títol individual o col·lectiu, ho sol·licitin.

6.3. Referèndum obligatori. Pel que fa als tractats i acords internacionals –que afectin drets fonamentals, la integritat territorial o siguin de caràcter polític o militar–, i per a qualsevol reforma constitucional, no es requereix la recollida de signatures; s'haurà de dur a terme sempre una votació popular abans de la ratificació del tractat, acord o reforma.

6.4. Periodicitat de la convocatòria de referèndums. Per a no generar un estat de votacions populars constants, es concentraran orientativament el segon diumenge de cada trimestre (de forma ordinària) i puntualment de forma extraordinària.

BLOC 7. VERTEBRACIÓ TERRITORIAL

7.1. Govern de baix a dalt i subsidiarietat. Potenciar l'administració pública més propera (local > regional > nacional > europea > internacional) tot reconeixent les particularitats i necessitats de cada territori.

7.2. Municipalisme. Si ho desitgen, els petits municipis s'han de poder governar d'una manera directa o completament assembleària, i dotar-se dels mecanismes necessaris per desenvolupar pressupostos participatius amb regularitat.

BLOC 8. ÚS DE LES TIC

8.1. Universalitzar l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). Tant pel que fa a infraestructures com a capacitat econòmica i formació.

8.2. Mecanismes de participació política virtual. Totes les eines electròniques que fomentin la participació i garanteixin alhora la seguretat, evitant les manipulacions o la usurpació d'identitat, són benvingudes. Les signatures electròniques per donar suport a iniciatives populars, els programes polítics col·laboratius i el vot electrònic (en processos de primàries obertes i de [democràcia líquida](#)) en són exemples recents. Pel que fa al funcionament de les institucions públiques, també cal establir mecanismes de control eficaços mitjançant les TIC.

8.3. L'escletxa o fractura digital. Quant als nous mecanismes de participació basats en les TIC, sempre s'haurà de considerar l'anomenada *barrera tecnològica* i d'oferir una alternativa presencial per tal de no excloure una part de la població.

BLOC 9. DEMOCRÀCIA INCLUSIVA (RUPTURA TOTAL)

9.0. Establir un sistema democràtic avançat. Substituir totalment tots els instruments relacionats amb la política dels estats actuals: parlament, senat, partits polítics, govern executiu, etc.

9.1. Estructura de la xarxa assembleària. El nou sistema consisteix en una xarxa d'assemblees, que cobreix les necessitats polítiques i organitzatives de qualsevol territori, per mitjà d'una estructura fractal, la qual s'inicia en l'àmbit veïnal i, en teoria, acaba a nivell mundial. Cada assemblea es compon d'unes 100 persones i representa la població d'un àmbit territorial. De forma orientativa, cada nivell d'agrupació representa aproximadament a 10 vegades més persones que l'anterior. A les assemblees de nivell N1 hi és convocada tota la població representada, mentre que a les altres hi van portaveus amb un cert grau d'autonomia atorgat per poder deliberar i votar decisions. Cada assemblea té atribucions per prendre decisions polítiques en funció del principi de subsidiarietat.

Àmbit territorial (<i>exemples</i>)	Nivell d'agrupació	Nombre aprox. de representats
comunitat de veïns, nucli rural	N1	100
barri de poble mitjà, poble petit	N2	1.000
poble mitjà, barri d'una ciutat, comarca petita	N3	10.000
districte d'una gran ciutat, ciutat o comarca mitjana	N4	100.000
gran ciutat, comarca gran	N5	1.000.000
bioregió, megalòpolis	N6	10.000.000
etc.	...	...

Aquest sistema d'elecció presenta un seguit d'avantatges: permet que només un 10% aproximadament de la població total s'involucri cada any en nivells d'agrupació diferents del N1 (el de representació directa); es simplifiquen les eleccions, ja que no ha de votar tota la població a cada nivell assembleari; les persones escollides per a un següent nivell estan participant (més o menys, segons el cas) en els nivells anteriors, per tant es promou que siguin coherents amb el que deliberen i voten en cadascun d'ells; i això permet que hi hagi un major control i interrelació entre els nivells d'agrupació.

- 9.2. Elecció de les persones que integren les assemblees.** Cada exercici anual es renovaran el 50% de les persones membres de totes les assemblees (per tant, cada persona hi estarà 2 anys). Els sistemes d'elecció hauran de ser més equitatius que els actuals; tot establint, per exemple, una quota de sufragi per a persones voluntàries de fins el 50%, i la resta, per sorteig; així no es perd la representativitat estadística de tota la població (sorteig) i, al mateix temps, no es corre el risc d'una manca de gent coneixedora del tema i/o motivada (persones voluntàries votades). Les persones membres de cada nivell d'agrupació s'escolliran un mes abans respecte a les del nivell següent; així es facilita la generació d'un programa polític anual que, a partir d'allò que és més local, vagi recopilant informació i decisions vers allò més global.
- 9.3. Condicions de les persones membres de les assemblees.** L'assistència i preparació de les assemblees en què es participa serà obligatòria, ja que es comptarà com a part de la jornada laboral de cadascú (amb una contraprestació econòmica dins el promig de la població). La dedicació serà sempre parcial i potser major com més nivell d'agregació tingui l'assemblea. Quan el nivell d'agregació de les assemblees augmenta, el volum de treball no creix en la mateixa mesura, ja que molts temes hauran estat resolts pels nivells anteriors (descentralització de les decisions). En cap cas hi haurà privilegis ni existiran càrrecs, sinó únicament responsabilitats.
- 9.4. Funcionament de les assemblees.** A cada assemblea s'establiran, de forma rotatòria, els rols de persona facilitadora, moderadora i redactora de l'acta. Per tal de garantir la transparència, totes les assemblees es retransmetran en línia i tots els documents que s'hi generin (pressupostos, actes i altres decisions) es faran públics. Tota aquesta informació romandrà a disposició de la ciutadania en una biblioteca virtual pública.
- 9.5. Programa polític anual.** Cada assemblea definirà el programa polític anual (pressupostos, normes i altres decisions polítiques) en funció de les seves atribucions segons el principi de subsidiarietat. Els temes que quedin fora del seu abast quedaran pendents de resolució per a les assemblees del grau d'agrupació corresponent a l'àmbit territorial de cada assumpte.
- 9.6. Execució del programa polític.** El programa polític anual que surti de cada assemblea serà el mandat d'execució que portaran a terme les organitzacions cooperatives de productes i serveis en tots els àmbits de funcionament del seu territori representat, sempre i quan la seva activitat només afecti a aquell territori. Per posar un exemple, si una empresa cooperativa d'aigües està situada en un municipi A però abasteix a diversos municipis, els mandats d'execució vindran de l'assemblea comarcal i no pas de l'assemblea del municipi A. Tota la població participarà alhora –i en graus diferents– en les estructures polítiques i productives; és a dir, que tothom decideix políticament i tothom executa productivament.

A mesura que es vagi optimitzant el sistema –bona coordinació de tota la xarxa assembleària i un major coneixement de totes les necessitats i recursos– es podrà establir una planificació democràtica més precisa de l'economia de l'exercici, i l'existència d'un mercat competitiu que prengui les decisions serà cada cop menys necessària. Arribarà un punt en què la planificació assembleària de l'exercici cobreixi tota l'activitat productiva i, per tant, l'activitat econòmica s'esculli democràticament per part de tota la gent del territori; això permetrà, per primera vegada, una autèntica llibertat d'elecció dels productes i serveis per part de les persones.

9.7. Mecanismes de revocació. El poder popular serà sempre més fort com més a prop s'estigui del territori, ja que les assemblees corresponents seran una expressió més directa de les persones pel fet d'haver-hi menys portaveus intermedis. Per tant, qualsevol nivell assembleari pot revocar, per votació favorable d'àmplies majories, qualsevol dels nivells assemblearis d'agrupació superior (tant els seus portaveus com les decisions que prenguin) i les decisions operatives de les cooperatives de productes i serveis – com a executores del programa polític– dins del seu àmbit. Aquest mecanisme serveix per prendre decisions urgents sense que calgui esperar l'exercici següent.

BLOC 10. QUALITAT DEMOCRÀTICA AL PROCÉS CONSTITUENT

10.1.1. Separació de funcions clara. En el cas que una persona vagi al Grup Promotor i en aquell període formi part de la Coordinadora, no hauria de poder votar pel fet de ser membre de la Coordinadora; sí, com a un dels portaveus d'una territorial, sectorial, etc.

10.1.2. Mecanismes de comunicació horitzontal. Si volem arribar a les persones adherides i a la ciutadania, cal habilitar mecanismes de participació i de comunicació. Tot i que considerem que el mecanisme fonamental de participació són les assemblees (presencial), cal considerar que hi ha gent que no pot assistir-hi per raons diverses; per tant, hem de propiciar-ne la seva participació per altres mitjans i trobar maneres de consultar-la (enquestes en línia, etc.)

10.1.3. Mesa de reunió imparcial. La mesa d'una assemblea o d'una reunió ha de ser de tipus tècnic i amb un caire organitzatiu i dinamitzador. Les seves membres no han d'entrar en els debats. Si es defensa una posició i es dinamitza alhora, això pot dur a exercir una autoritat –de forma interessada, o no– dirigida cap a la pròpia posició. Per tant, les persones que dinamitzen la reunió i les que hi intervenen per defensar propostes o decisions han de tenir rols separats. Aquest és un principi bàsic per a un bon funcionament horitzontal i assembleari.

10.1.4. Reunions participatives. Per tal de millorar la participació en les assemblees del Grup Promotor es proposa:

1. Balanç i seguiment (30'). Una introducció com fins ara, però més acotada.
2. Presentació de l'ordre del dia seqüenciat. Acceptació i votació.
3. Possibilitat de crear grups de treball. Si a l'ordre del dia hi ha qüestions rellevants a tractar i acordar, i les persones representants territorials i sectorials veuen la necessitat de debatre alguns punts perquè les assemblees no han assolit una posició prou clara, es crearan grups de treball d'aquells punts. L'ideal

seria que fossin entre 8 i 15 persones/grup (l'òptim oscil·laria entre 15-20 membres, segons *Klimek et al*).

4. Composició dels grups de treball. En aquest cas, la composició dels grups hauria d'aconseguir que les persones representants de les sectorials es disseminessin entre les de les territorials. Un 50% de voluntaris i la resta a l'atzar podria assegurar que a tots els grups hi hagi gent coneixedora i/o motivada.
5. Posada en comú i votació. Exposició de les conclusions de cada grup de treball i matisacions o esmenes breus (el tema ja ha estat tractat a les assemblees), i votació del punt. Aquest procediment es repetirà en els punts de l'ordre del dia en què s'hagi decidit fer-ho.
6. Cloenda. A més del que s'hagi previst en l'ordre del dia per a aquest apartat, en aquest moment de l'assemblea es podran proposar punts per a l'ordre del dia de la propera reunió del Grup Promotor, que hauran de tenir un recolzament superior al 20% de l'assemblea (30').

10.2.1. Documentació oberta. La documentació de les reunions ha d'estar disponible amb antelació suficient i ser fàcilment accessible. Som un moviment obert a la ciutadania, i la documentació ha de ser oberta per defecte, perquè pugui arribar a un nombre màxim de persones.

10.2.2. Composició dels òrgans. Les membres del Procés Constituent han de poder saber qui són les persones del moviment que tenen un mandat i ocupen un càrrec. Caldria fer públic a nivell intern les coordinadores de sectorials, membres de la Comissió de Coordinació del Procés i de coordinadores com la de Barcelona, comarcals, etc., i les representants territorials i sectorials que assisteixen a les assemblees del Grup Promotor. En aquest cas, però, cal prioritzar la rotació en benefici de la participació.

10.2.3. Assistents als espais de decisió. A les actes de les reunions hi ha de constar les assistents i la seva procedència interna (territorial XXX, sectorial XXX, grup de treball XXX, Comissió de Coordinació, Comissió d'Organització, etc.) o externa, si n'hi ha (a títol individual, com a representant d'un col·lectiu, convidat per...).

10.2.4. Reconeixement de la pluralitat. Com a moviment divers i plural que som, hi ha persones del Procés Constituent que 'militen' alhora en altres moviments socials i organitzacions polítiques. Seria bo que, en un exercici de reconeixement i respecte mutu, i de cara a construir un espai comú, aprofitéssim aquestes sinergies per conèixer quins moviments socials o forces polítiques estan més a prop del nostre moviment, i quins se'n distancien i per què.

10.2.5. Comptes clars. Els comptes han de ser clars i entenedors. Cal precisar en tot moment d'on provenen els ingressos i ser curosos en les despeses. El pressupost anual i els comptes en general s'han de fer públics al web i actualitzar cada mes.

10.3. Comissió de Confluència. Crear una nova comissió (oberta com les actuals) que sigui l'encarregada d'establir relacions amb totes les iniciatives –tant a nivell autonòmic com estatal– que han sorgit amb la mateixa intenció d'engegar un procés de ruptura amb el sistema actual, a través de la formació d'una candidatura electoral unitària, i proposar-los de confeccionar-la conjuntament, d'igual a igual, pactant una metodologia comuna en reunions multilaterals.

10.4. Obrir un debat sobre la democràcia per sorteig. Analitzar els avantatges i inconvenients d'aquesta; si és un model desitjable d'implantar, però no idoni per provocar una ruptura ara; quina necessitat hi ha d'"avantguardes revolucionàries", si el programa ja ho és; quines probabilitats hi ha de tenir parlaments del "99%" aplicant aquest model versus l'elecció per sufragi actual; quin paper juga l'hegemonia cultural, etc.

10.5. Aplicar el principi de propaganda pels fets. Qualsevol organització, moviment o candidatura que assumeixi, en tot o en part, els principis exposats en aquest document hauria d'aplicar-los sempre que en tingui l'oportunitat; per començar, en el seu règim de funcionament intern i, després, allà on sigui que tingui capacitat de decisió.

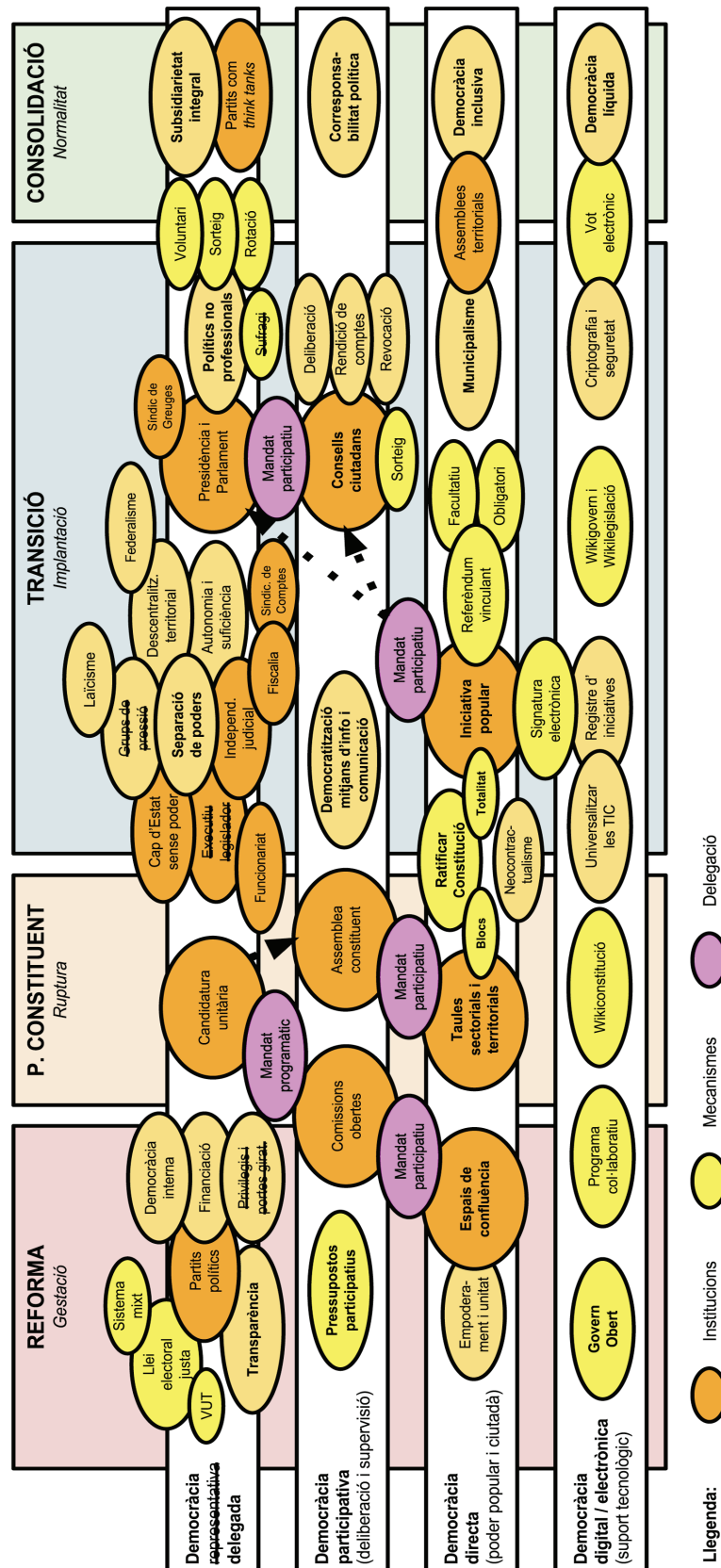
AUTORIA:

Fem palès l'agraïment a les autores dels [textos de la sectorial de democràcia](#) (per ordre cronològic: Víctor García, Pepe Castelltort, Ramon Crespiera, Jordi Madorell, Assemblea del Segrià, Paco Jiménez Orantes, Germà Pelayo i Assemblea de Barberà); a totes les persones que han col·laborat a millorar-ne contingut i/o han participat en els debats posteriors; i als coordinadors de la sectorial (per ordre cronològic: Víctor García i Pepe Castelltort). Sense totes aquestes persones no hagués estat possible el treball que ara tenim a les mans.

Sectorial de Democràcia

BCN – juny 2014

RECULL DE PROPOSTES DE LA SECTORIAL DE DEMOCRÀCIA PER A UN CANVI DE SISTEMA POLÍTIC

HABITATGE DIGNE

“HABITATGE DIGNE PER A TOT HOM,
MORATÒRIA DELS DESNONAMENTS
I DACIÓ EN PAGAMENT RETROACTIVA”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

TEXT 1. FER EFECTIU EL DRET A L'HABITATGE

Proposta 1.- *(apartat 5.1 del text)*

Reconèixer l'habitatge com un dret fonamental, exigible davant els tribunals i no una eina de la política econòmica o, en el millor dels casos, social, com ha estat fins ara.

Proposta 2.- *(apartat 5.2 del text)*

Modificar la llei hipotecària i la legislació fiscal, en el sentit que els crèdits personals amb garantia hipotecària es converteixin en crèdits hipotecaris purs.

Proposta 3.- *(apartat 5.3 del text)*

Ajornament dels pagaments de la hipoteca en els casos justificats en què les persones no puguin fer front al pagament de les quotes.

Proposta 4.- *(apartat 5.4 del text)*

Eliminació de les clàusules sòl de les hipoteques declarant-les nul·les de ple dret i exigint que les entitats financeres retornin els imports cobrats indegudament.

Proposta 5.- *(apartat 5.5 del text)*

Modificar la llei d'arrendaments urbans en la seva totalitat i distingint entre la regulació dels lloguers d'habitatges sumptuosos, o de renda lliure, i els habitatges de renda social.

Proposta 6.- *(apartat 5.6 del text)*

L'administració hauria de crear un fons social per a cobrir temporalment el pagament dels lloguers en els casos d'exclusió social i de fallida econòmica familiar.

Proposta 7.- *(apartat 5.7 del text)*

Creació d'albergs assistits, amb serveis de neteja i sanitaris, per a la resolució dels casos de les persones sense sostre, com a mesura temporal fins que es puguin inserir en el món laboral.

Proposta 8.- *(apartat 5.8 del text)*

Augmentar la influència del sector públic en el mercat d'habitatge a través de l'augment de la oferta pública d'habitatge, per influir a la baixa sobre els preus del mercat privat.

TEXT 2. COMPLIMENT DE LA FUNCIO SOCIAL DE LA PROPIETAT

Proposta 9.- (*apartat 5.1 del text*)

Accions sobre habitatges desocupats: 1) Destinar a lloguer social els habitatges sense ús de les entitats financeres que han rebut ajuts públics a través del rescat financer. 2) Exercir pressió fiscal sobre les propietats urbanes de persones físiques o jurídiques no financeres que mantinguin habitatges desocupats.

Proposta 10.- (*apartat 5.2 del text*)

Nova llei de regulació dels habitatges en arrendament, establint uns terminis mínims de lloguer de 10 anys, controlant de manera efectiva que els habitatges reuneixin les condicions d'habitabilitat i d'eficiència energètica exigibles, i limitant l'import del lloguer, segons els ingressos dels usuaris.

Proposta 11.- (*apartat 5.3 del text*)

Deducció fiscal del lloguer d'habitatge de primera residència i aplicable només per sota d'uns nivells màxims de renda. Aquesta deducció hauria de ser superior a les de la compra de l'habitatge.

Proposta 12.- (*apartat 5.4 del text*)

Contemplar altres formes d'ocupació dels habitatges, com per exemple, el contracte de masoveria urbana, que permet que persones a l'atur i amb recursos molt limitats, puguin gaudir d'un habitatge sense haver de pagar un lloguer mensual durant un temps acordat.

Proposta 13.- (*apartat 5.5 del text*)

Fer complir la responsabilitat mediambiental a la propietat immobiliària, exigint el compliment de l'eficiència energètica dels edificis i habitatges, incentivant fiscalment els qui compleixin els nivells més alts, i establint una amortització màxima de 10 anys de les obres que s'hagin de realitzar.

TEXT 3. FORMACIO DE PARCS D'HABITATGE SOCIAL A LLOGUER

Proposta 14.- (*apartat 5.1 del text*)

L'habitatge social ha de ser el tipus d'habitatge dirigit a la majoria de la població, deixant l'habitatge dotacional per a situacions d'emergència. L'acció pública ha de ser conduïda sota el criteri de subsidiarietat i ha de correspondre, en primera instància, als ajuntaments (fusionats i reformatos) sota el principi de la solidaritat urbana.

Proposta 15.- (*apartat 5.2 del text*)

Actuar prioritàriament sobre els habitatges desocupats, atès que són un gran potencial perquè poden ser utilitzats de forma immediata, tota vegada que la generació d'habitatge nou requereix tràmits i processos més complexos i, per tant, terminis més llargs.

Proposta 16.- *(apartat 5.3 del text)*

Creació d'un parc d'habitatge social, mitjançant la modificació legislativa corresponent, que permeti que els drets urbanístics i les seves plusvàlues siguin públiques en un 90%.

Proposta 17.- *(apartat 5.4 del text)*

Recolzar al màxim les promotores i gestores socials d'habitatge, especialment a les cooperatives, fundacions, etc., per tal que impulsin i facin viable la creació d'aquests parcs d'habitatges socials.

AUTORIA: Sectorial d'Habitatge - Grup de treball del punt 4. BCN – maig 2014

ESTAT DEL BENESTAR

“NO A LES PRIVATITZACIONS,
REVERSIÓ DE TOTES LES RETALLADES
I POTENCIACIÓ DEL SECTOR PÚBLIC
SOTA CONTROL SOCIAL”

PREÀMBUL

El nostre estat del benestar no ha estat cap regal. És el fruit de moltes lluites, en aconseguir avenços molt importants, en seguretat en el treball, en protecció social, en pensions, en llei de dependència i d'altres que han estat una defensa per la suposada cohesió social i la igualtat d'oportunitats.

Amb la coartada de la lluita contra la crisi, les polítiques neoliberals s'han traduït en l'empitjorament de les nostres condicions de vida. L'austeritat s'ha convertit en l'excusa de les retallades als nostres drets, a la salut, a l'educació, a la cultura, a la justícia, als serveis socials, a l'administració, etc.

El nostre estat del benestar està per sota de les mitjanes europees. A l'UE, es destina de mitjana un 31,2% del PIB a inversions en polítiques socials. A Catalunya, el 21,4%.

La fiscalitat ha de servir per reequilibrar rendes, i per donar i garantir serveis.

Des dels inicis de la crisi, hem perdut 4.500 milions d'euros, que s'han deixat d'invertir en la nostra salut, cooperació, educació, polítiques laborals, infraestructures, etc., i que s'han desviat per satisfer el deute i salvar els bancs.

I les polítiques del PP o de CDC es dobleguen als dictats dels mercats financers.

I tot això s'ha fet a l'esquena de la ciutadania.

Per no comentar els desviaments de diners públics (un autèntic espoli que patim a Catalunya amb més cruïda, si fos possible), que va a mans de les persones amigues a través de contractes amb empreses privades.

Les seves prioritats.

Primer, salvar els bancs, abans que les persones. Minorament dels diners públics en sanitat, educació, serveis socials. Pèrdua de llocs de treball. Reducció de la capacitat adquisitiva de tot el personal al servei de l'administració. Increment de les llistes d'espera als hospitals. Saturació a les urgències. Pèrdua de beques menjador. Copagament farmacèutic. Exclusió sanitària, etc.

L'ofensiva ideològica contra els serveis públics i les seves treballadores: recordem que Catalunya té una taxa mínima d'empleades públiques per habitant, que fa difícil desenvolupar una administració solvent i al servei de la ciutadania.

Ens parlen de l'espoli de Catalunya, però no parlen de l'espoli amb què el diferents governs de Convergència, i aquesta última legislatura amb el beneplàcit d'ERC, han sotmès

el poble amb les seves polítiques d'amiguismes, en sanitat, en autopistes, i en un llarg i llarg etc... Amb subvencions clientelars a Empreses, Fundacions, Mútues... I el govern tripartit, tampoc va fer res per empoderar la gent i fer-ne canvis substancials; més aviat al contrari: no oblidem la nefasta gestió al cap d'Interior, o la in-gestió en Sanitat, incapaç de donar alternatives i de carència d'un nou model, etc, etc...

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

- La fi de l'espoli social, al qual ens hem vist sotmesos, amb l'expropiació dels recursos públics i els negocis de les amistats del polítics. Demanem una auditoria de responsabilitats, amb retornament dels diners malversats, amb expropiació / recuperació a les empreses que s'han lucrats com a conseqüència de les seves polítiques clientelars.
- Un canvi radical de polítiques: pagar el deute social abans que el deute amb els bancs. Exigim una auditoria del deute públic, que detecti què és injust i il·legítim.
- Una fiscalitat justa i progressiva, que serveixi com a element de reequilibri social i per fer front a l'emergència social que patim.
- Que s'aprovi la renda garantida de ciutadania.
- Que es posin, els serveis públics, en mans d'empreses públiques.
- Que es dotin adequadament, els serveis de torn d'ofici, com a servei públic, i l'accés a la justícia per tothom, incloent la justícia universal.
- Aplicació efectiva i urgent de la llei de la dependència i dotació pressupostària adequada, per posar a l'abast de la ciutadania un parc residencial per a la gent gran, que sigui públic i amb control social.
- Dotació per a l'ampliació de les ofertes públiques de llars d'infants com un servei públic necessari.
- Reclamem el deute històric en polítiques socials.
- Mesures excepcionals de generació d'ocupació i de repartiment del treball existent.
- Reducció de la precarietat laboral. Cal establir clàusules socials als contractes de les administracions públiques i penalitzar els contractes temporals i precaris i eliminar la precarietat laboral en el conjunt de l'administració pública catalana. (Veure textos de debat del punt 2 del manifest).
- Neutralitat als centres públics. Cal garantir que, als hospitals, tanatoris, cementiris, residències, centres penitenciaris i al conjunt d'institucions públiques del país, es respectin les opcions religioses i filosòfiques de la ciutadania. Si hi ha sales habilitades a tal efecte, han de ser ecumèniques i obertes a tots els cultes i conviccions.
- Es proposa iniciar el procés per a la creació d'una Sectorial de la Funció Pública.

AUTORIA: Andreu Sánchez Garcia. Text procedent d'idees sorgides, al debat obert a les jornades de Tarragona, al **grup de treball sobre "Estat del Benestar"**. BCN – juliol 2014

ESTAT DEL BENESTAR: SANITAT

“NO A LES PRIVATITZACIONS,
REVERSIÓ DE TOTES LES RETALLADES
I POTENCIACIÓ DEL SECTOR PÚBLIC
SOTA CONTROL SOCIAL”

REFLEXIÓ GENERAL

L'enorme regressió que està patint la sanitat pública a Catalunya va parella amb el desmantellament de l'estat de benestar i requereix respostes urgents. Cada cop són menys les persones que pensen que estem davant d'una situació conjuntural i que, més enllà del 'Res no tornarà a ser com abans' pronunciat pel president Mas al començament de les retallades, veuen que tot plegat es tracta d'un descarat i intencionat intent d'un espoli que només cessarà si totes hi plantem cara.

Les llavors de l'actual desencís sanitari cal buscar-les en el mateix moment de les transferències de la sanitat a Catalunya gestionades per la coalició CiU que, més que conservadora, ja estava infiltrada per nocius elements engegats per les doctrines tatcherianes del pensament únic. Ja de bon començament vam tenir gerents externs a l'ICS i un continuat procés d'externalització de serveis auxiliars que poc a poc s'estendria al “nucli dur del negoci”, és a dir, a la prestació de serveis sanitaris, fenòmens de corrupció amb la primera responsable màxima de la sanitat, Elvira Guilera i una constant fugida del dret administratiu que va ser la base de la conformació del model sanitari català, clarament orientat a la privatització. Molt es pot parlar sobre la construcció del consens parlamentari que va permetre la consolidació d'aquest model, però si la LOSC del 90 contenia una bona quantitat d'ambigüitats que podien fer esperar una continuïtat amb la Llei General de Sanitat, aviat es veuria que eren només per despistar i finalment eludir el compliment del precepte legal estatal. Poc o res ha tingut mai a veure el CatSalut amb el SNS que es podia esperar de la LGS.

Tristament, els 7 anys de governs tripartits no van fer més que augmentar progressivament el desengany. L'esperat increment del pressupost sanitari no va servir per ocultar la continuïtat de la sociovergència i el impuls a l'anomenada col·laboració pública-privada que van acabar desprestigiant el model i frustrant definitivament un bon grapat de persones clau que s'havien prestat a treballar en uns canvis més que necessaris. Cal també recordar que va ser Marina Geli la introductora del debat gens sa sobre el copagament. Només van faltar el gran frau de la Grip A i l'arribada de 'la crisi' per posar en evidència el gran error d'un govern autoanomenat d'esquerres: no haver utilitzat la seva estada en el poder per facilitar una xarxa de participació, de la que es va omplir la boca, i que tan bé ens hauria anat com a base per afrontar amb dignitat els moments que han vingut.

Tothom que hagi seguit la cronologia de les retallades sanitàries posteriors, l'acceleració dels processos de privatització i el descobriment dels nombrosos casos de corrupció que inicialment ens van fer conèixer la revista Cafèamblet i la CUP de Reus, però que no han deixat de succeir-se, pot relacionar aquests fenòmens entre sí i veure'ls íntimament lligats a les demostratives declaracions -i ocultacions- a càrrec de Boi Ruiz, sense oblidar [les](#)

[paraules](#) que el nefast personatge Josep Maria Via, a qui podríem catalogar com el Sala i Martín de la sanitat, va deixar escrites el març de 2011: “Me cuesta imaginar que ... podamos seguir planteándonos el Estado del Bienestar, como si viviéramos en pleno mayo del 68, o el muro de Berlín siguiera en pie.”.

Però el fet que Boi Ruiz hagi estat incapaç de portar a terme el Pacte Nacional de la Salut que pretenia no vol dir, dissortadament, que hagi quedat aïllat. No solament pel suport fins al final d'una ERC sense un programa sanitari coherent, sinó també perquè moltes de les tesi del Pacte són mantingudes per una més ampla majoria i perquè, incomprendiblement, són amplificades per entitats que haurien de mantenir un mínim de neutralitat, com és l'Assemblea Nacional Catalana. Incomprendible també i summament inoportú que destacades membres d'ICV, CCOO i UGT presentin propostes conjuntes ([“Per un Sistema de Salut de Catalunya de responsabilitat i finançament públic, compromès amb la qualitat, l'equitat i la cohesió social”](#)) amb ídem del PSC, per quant posen en evidència el curt recorregut que es pot fer en companyia de qui ha estat ocultant la corrupció del sistema de la mà de CiU fins fa dos dies.

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

Sense més prolegòmens, mirem de centrar-nos en els punts que definirien un mínim programa sanitari capaç d'engrescar, si no el 99%, el 90% del que parla en Vicenç Navarro, tenint en compte la xarxa real d'interessos a la que ens haurem d'enfrontar.

1. Més que ‘participació’, construcció democràtica de la salut

Sí, es tracta de posar com a primer punt del programa el punt que sempre ha quedat oblidat... intencionadament, per raons òbvies. A hores d'ara no ens podem conformar amb una “Participació” que mai no arribarà. Es tracta, ni més ni menys, de seguir al peu de la lletra la premissa de Boi Ruiz: [“La salud depende de uno mismo, no del Estado”](#). En un sentit radicalment diferent al que aquest polític, gestor i negociant li va donar, tenim la responsabilitat de dotar-nos d'un sistema sanitari centrat en nosaltres, perquè, com també ens repeteixen, nosaltres som el centre del sistema i cal que “participem” des del primer moment en la seva construcció. Es tracta, dèiem, de construir un sistema de salut democràtic, horitzontal, autogestionat, que desbanqui definitivament la deïficació de les persones professionals de la política, de la gestió i de la salut. Sí, també de la salut. S'ha d'acabar, per posar un exemple, això de no poder denunciar una mala praxi perquè no et pots posar d'esquena al professional que t'ha de continuar atenent. Mentre no es construeixi el model plenament participatiu que volem, les reunions dels consells d'administració de les actuals empreses públiques i els consells rectors dels consorcis seran oberts a la població com ho són els plens municipals i es constituiran a cada poble i a cada barri associacions amb el mateix format que les associacions de mares i pares de les escoles, en aquest cas centrades en el tema sanitari i formades pels seus usuaris potencials, és a dir, per tota la població. Pel que fa a l'anomenada participació del món local, prou exemples tenim amb els casos de corrupció descoberts aquests darrers anys per complementar els conflictes d'interessos que prèviament [argumentava](#) alguna persona professional implicada en la gestió.

Es tracta, en definitiva, de [desmuntar la governança](#) com a procés d'elaboració de polítiques públiques ‘de dalt a baix’. **Per impulsar una governança “de baix a dalt”, dotant**

de capacitat vinculant en la presa de decisions a les persones representants dels moviments socials a nivell local, comarcal i nacional, elegits en processos democràtics oberts i per sufragi universal preveient també els supòsits de revocació.

2. Un Servei Català de la Salut únic i descentralitzat

El nom no fa la cosa, no cal canviar-li el nom sinó els continguts. El Servei Català de la Salut ha de ser administrador únic i garant de la salut pública. Ha d'incorporar progressivament, i no de manera lenta sinó accelerada, tots els centres i serveis sanitaris que hom considera públics i els privats que vulguin pertànyer a la xarxa pública. L'ICS el primer, que desapareixerà com a tal. Ja ho deia la Llei General de Sanitat abans de ser reinterpretada. No es tracta d'afrontar d'entrada la qüestió de la propietat, però sí les del finançament, l'activitat, la gestió i les condicions de treball del personal que haurien de basar-se en criteris uniformes acordats democràticament. Davant d'aquest projecte, no val parlar de la ingovernabilitat d'una estructura gegantina. Més gran és Catalunya i ningú no parla de fraccionar-la. Una estructura gran tampoc vol dir, de cap de les maneres, una estructura piramidal o jerarquitzada. Pot i hauria de ser descentralitzada, amb bases territorial i funcional, i participada, en el sentit de democràtica.

3. Finançament públic, sense repagaments ni beneficència

El finançament ha de ser públic, en base als pressupostos generals que surten d'un sistema impositiu just. S'haurà de decidir el percentatge dels pressupostos que van al sistema de salut, essent només orientatiu el que fan servir països amb un nivell de riquesa similar al nostre. Els repagaments de la cartera bàsica de serveis s'aniran reduint fins a la seva eliminació total. Les entitats locals podran dedicar una part del seu pressupost a complementar serveis experimentalment, de la mateixa manera que els diferents serveis poden rebre contribucions d'associacions que apuntin línies de millora, mentre aquestes iniciatives no siguin assolides pel Servei Català de la Salut, que també podrà subvencionar temporalment aquests experiments.

Entenen que la malaltia no es un luxe i per tant la despesa en medicaments i resta de tractaments necessaris com a conseqüència de la malaltia no pot suposar una disminució dels recursos personals o familiars.

Pel que fa a la distribució del pressupost, el que ara es coneix com a fórmules de pagament, s'haurà d'anar perfeccionant, però en cap cas es castigarà una mala gestió amb la reducció del pressupost sinó amb la substitució dels gestors.

4. Cobertura universal

En el més ampli sentit de la paraula, arribarà a totes les persones, 'legals o il·legals', que habitin a Catalunya. Evidentment que caldrà una regulació per evitar la picaresca, però més aviat de la procedent de països desenvolupats, que podria venir expressament a aprofitar-se de la gratuïtat del nostre sistema, que de la de països del Sud, ja que habitualment en aquest cas s'ha de parlar de necessitats imperioses amb les quals s'hauria d'establir una quota de solidaritat imputable a partides de suport al desenvolupament i solidaritat.

5. Ampliació de les prestacions i de la cartera de serveis

La cartera de serveis ha de contribuir a la qualitat, garantint l'autonomia i la seguretat dels pacients, i a la equitat del sistema de salut, comprnent àmbits fins ara no inclosos

com són les teràpies alternatives i altres excessivament limitats com l'atenció odontològica, l'oftalmològica, la segona opinió, la promoció de la salut i la prevenció de les malalties...

6. Professionals: una sanitat, un conveni

El personal de tots els centres i serveis sanitaris públics passarà a tenir unes mateixes condicions laborals negociades directament amb el Servei Català de la Salut. S'hauria de negociar de manera immediata un primer acord que així ho estableixi amb les representacions sindicals existents, fent un referèndum que l'avalí. Cal elaborar un estatut que unifiqui l'actual personal estatutari de l'ICS i el laboral de la sanitat concertada, en el marc d'un estatut més ampli de tot el personal al servei de les administracions. Aquests estatuts no han de pretendre privilegis laborals en relació a la resta del món laboral sinó mantenir la independència professional, salvaguardar l'exercici del servei públic d'interessos i arbitrarietats que bé poden encarnar els mateixos gestors del sistema. Caldrà canviar l'actual model de representació sindical per un altre més participatiu i proporcional, el desenvolupament del qual correspon a un altre apartat. Els col·legis professionals desapareixeran com a tals, quedant una part de les seves funcions actuals en mans de l'Administració, altres passaran a associacions professionals i altres quedaran reservades als sindicats. Pel que fa a la participació professional en la gestió, caldrà construir un model des de baix, des de cada unitat i/o servei, que substitueixi les inútils actuals juntes clíniques. Hem de deixar de buidar de contingut el terme autogestió i convertir-lo en una realitat quotidiana.

7. Avaluació i transparència

Cal una bona feina d'unificar i/o compatibilitzar sistemes d'informació i comunicació per realitzar una avaluació contínua i mostrar una transparència absoluta.

8. Recerca i innovació

La recerca ha de distanciar-se progressivament de la suposada col·laboració de la iniciativa privada, és a dir, de les grans empreses i de qui pretén poc més que desgravar impostos. Igualment s'ha de fugir del model Marató TV3, que ha de ser substituït per campanyes educatives que no tocarien tant la fibra sensible però incitarien a implicacions més consistents, i de tantíssimes formes de moderna beneficència. Les actuals fundacions i consorcis de recerca s'han de convertir en entitats de l'administració formant un triangle de complicitat amb els centres i serveis de salut i amb les universitats.

9. Reducció de la precarietat laboral

Cal establir clàusules socials als contractes de les administracions públiques i penalitzar els contractes temporals i precaris i eliminar la precarietat laboral en el conjunt de l'administració pública catalana. (Veure textos de debat del punt 2 del manifest).

10. Model sanitari que tingui com a principi la prevenció i la cura i no el tractament,

L'actual model està sobretot basat en els interessos de les multinacionals farmacèutiques i molt sovint es fa ús i abús. "Una societat més medicalitzada no és una societat més sana", la generació de dependents farmacològics va bé per les multinacionals que no fan prou investigació per la curació, els seus interessos estan per davant, per això ens cal una indústria farmacològica pròpia i pública i amb departaments d'investigació lligats al sistema educatiu a les universitats. Ens cal un canvi de mentalitat a tots els nivells envers la sanitat.

El sistema actual no vol cap canvi de model sanitari (ni farmacèutic, ni estructural), l'únic que fa és amb un propòsit (el desmantellament de la sanitat pública, continuar amb la progressiva privatització i deixar la sanitat en una sanitat assistencial de mínims), el que diuen “**serveis bàsics**”, no es altre cosa que dir-nos “si voleu una sanitat integral heu de pagar-la, ser d'una Mútua / assegurança privada”.

En definitiva, aquestes organitzacions volen **una sanitat pública de beneficència** i negocis per a les seves amistats (**la privada**) que a més, la paguem amb els diners públics.

11. Autogestió.

Parlar d'empreses de base associativa (EBA) de caràcter lucratiu No és autogestió, és una manera diferent de fer el mateix, continuar amb el desmantellament de la sanitat, per donar accés al capital privat.

Es diria que s'ha d'explorar el camí cap a la suficiència organitzativa de qualsevol col·lectiu i per això cal potenciar una nova cultura de la col·laboració / cooperació dintre de les empreses, i una actitud envers la feina d'excel·lència.

Sempre tenint en compte que la col·laboració i la implicació han de ser en totes les esferes. I que aquesta autogestió ens ha de portar a conquerir col·lectivament metes d'eficàcia superior i un benefici per a totes, cooperació en comptes de competició (demostràcia a les empreses). Així doncs, es tracta de trencar amb el concepte del nou capitalisme, de fer servir no solament la força del treball sinó també les capacitats intel·lectuals (teoria Z) i d'altres, que busquen una implicació únicament per obtenir més beneficis i no varien l'estructura dintre de l'empresa, més aviat al contrari, el que busquen és tenir un personal submís i disposat a fer el que calgui per a l'empresa (model japonès).

Un altre tema que hem d'introduir és el benefici social i això cal contemplar-ho fins i tot en la comptabilitat de les empreses, mesurar-lo i quantificar-lo és altre debat que ens cal i valorar quins són els paràmetres a tenir en compte, així com l'ús d'aquest benefici social com a eina d'accés tant a subvencions, préstecs, finançament, mitjà de pagament, o el seu ús com moneda social.

12. Neutralitat als centres públics

Cal garantir que, als hospitals, tanatoris, cementiris, residències, centres penitenciaris i al conjunt d'institucions públiques del país, es respectin les opcions religioses i filosòfiques de la ciutadania. Si hi ha sales habilitades a tal efecte, han de ser ecumèniques i obertes a tots els cultes i conviccions.

El Congrés de Metges i Biòlegs de Perpinyà de 1976 va definir la salut «com aquella manera de viure autònoma, solidària i joiosa», descripció que posa en evidència que la salut és una via de promoció de la llibertat i l'equitat.

Encara que formen part d'altres punts del manifest, o viceversa, volem manifestar que entenem que també tenen a veure amb la salut i, per tant, els nostres posicionaments estaran inclosos en els respectius punts, només fent menció especial dels següents del punt 6 del manifest: BLOC 1. L'AUTODETERMINACIÓ DELS COSSOS, BLOC 2. CONTRACEPCIÓ I INTERRUPCIÓ VOLUNTÀRIA DE L'EMBARÀS i BLOC 4. MORIR EN LLIBERTAT.

(Veure textos de debat del punt 6 del manifest).

ESTAT DEL BENESTAR: EDUCACIÓ

“NO A LES PRIVATITZACIONS,
REVERSIÓ DE TOTES LES RETALLADES
I POTENCIACIÓ DEL SECTOR PÚBLIC
SOTA CONTROL SOCIAL”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

DECÀLEG DE LA SECTORIAL > PROCÉS CONSTITUENT EN EDUCACIÓ (Text 15)

Aquest decàleg recull les claus de l'educació que volem i suposa la ruptura amb el model educatiu actual, obsolet i competitiu. Busca impulsar un procés de reflexió i confluència ampli, plural i participatiu. Finalment, destaca el paper decisiu de l'educació com a eix vertebrador i transformador d'una nova realitat social justa i igualitària.

- Sistema Educatiu públic, democràtic i de qualitat amb processos educatius centrats en la persona, atenent totes les etapes del desenvolupament. Que garanteixi l'acompanyament cap a una ciutadania crítica, no sexista, responsable, creativa, solidària, participativa i cooperativa. Amb una avaluació transparent, que garanteixi la qualitat del sistema.
- Una xarxa única, sostinguda amb fons públics, que possibiliti l'accés gratuït de tota la ciutadania de 0-18 anys. Amb flexibilitat per integrar totes les realitats socials i educatives que respectin i promoguin els drets i llibertats essencials de la persona, recollits en els drets humans, i de la infància.
- Un sistema Educatiu que garanteixi la igualtat d'oportunitats, essent sensibles amb les diferents necessitats educatives, que acompanyi adequadament cada realitat personal i social.
- Coresponsabilitat dels diferents agents educatius i socials (famílies, personal docent, alumnat, agents socials) i participació activa en la creació de la realitat educativa del país.
- El català llengua vehicular del sistema educatiu.
- Educació laica que fomenti la llibertat de pensament i de consciència.
- Participació democràtica, transparència, cooperació i autonomia com a valors essencials de gestió i convivència de tots els estaments educatius.
- Formació contínua per a tot el personal educatiu perquè puguin donar una resposta de qualitat a les noves necessitats educatives del segle XXI.
- Necessitat educativa i social de conciliació de la vida familiar i laboral.
- La inversió en educació, per llei serà un % del PIB de Catalunya, igual o superior a la mitjana dels països de la CE (de l'ordre del 6%) i estarà sota control social.

PROPOSTES D'ACCIÓ II: SÍNTESI DELS TEXTOS DE DEBAT

Educació com a bé comú i eix vertebrador d'una societat justa i igualitària.	T7 T9 T11	Els interessos que envolten l'educació: polítics, ideològics, econòmics...	T4
El desenvolupament integral de la persona, i no els objectius acadèmics institucionals, en el centre de l'educació.	T7 T11 T12	Redefinició dels currículums: oferta d'una altra educació ARTÍSTICA, EMOCIONAL, SOCIAL, ...	T5 T9 T12 T14
Paper de l'alumnat (infantesa, adolescència, edat adulta...) en la creació de la seva realitat educativa.	T5 T7 T12	Descentralització del servei públic d'educació. Autonomia de centres. Gestió democràtica.	T8 T9
Paper de la família en l'educació de l'alumnat i la seva relació amb les entitats educatives.	T10 T11 T12 T13	Formació del professorat inicial, permanent i al llarg de la vida que permeti a la persona educadora integrar tot allò que ha de transmetre. Cos únic.	T9 T10 T11
Escola i entorn: comunitat educativa i entorn social.	T8 T9 T11	Replantejament dels objectius de l'educació i dels mètodes avaluadors dels diferents components del sistema educatiu.	T10
Paper de la tecnologia en una educació centrada en les persones.	T14	Concepcions sobre l'aprenentatge i el rol de la persona educadora. Metodologies concretes. Models educatius.	T12
Paper del personal polític, tècnic i sindical, empreses vinculades a l'alumnat: menjar, lleure, indústria cultural i educativa, mitjans de comunicació...	T9 T10	Una universitat al servei de la societat. Gestió democràtica dels espais universitaris.	T4 T13
Reivindicació de processos constituents en l'educació.			T4 T7 T10 T13

Període desconstituent o preconstituent <i>Gestació-Ruptura</i> <i>(3 anys) 2013-2016</i>	Període constituent <i>Ruptura-Coexistència</i> <i>(2 anys) 2017-2018</i>	Període consolidació <i>Coexistència-Conso-</i> <i>lidació</i> <i>(5 anys) 2019-2023</i>
Reivindicació dins del PC de la incorporació d'un punt 0 sobre educació. Textos 7,8,9,10,11 i 12	Creació d'una Assemblea Constituent que aglutini les entitats, organitzacions de sensibilitat afí per a la coordinació de: • Pacte Social per a un nou sistema educatiu. • Proposició d'un acord marc polític constituent provisional sobre educació. Text 13 • Elaboració d'una llei d'educació consensuada socialment i democràtica que redefineixi tots els aspectes recollits en el document d'accions II. • Implementació de dinàmiques de construcció compartida dels projectes educatius.	Blindatge de línies vermelles bàsiques: accés universal, finançament garantit, sistema públic únic i no concertat...
Organització a nivell de PC, educació de debats sobre el decàleg i les propostes d'acció II. Text 8		
Proposició de debats sobre el decàleg i les propostes d'acció II a les assemblees locals i xarxes socials. Text 8		
Proposició de debat en els mitjans de comunicació.		
Compartició i difusió d'actes, argumentaris, campanyes...contra la política educativa vigent. Text 7		
Visibilització de projectes i models educatius alternatius: 1. Difusió en el bloc... 2. Fira d'experiències. Text 8		Creació de mètodes d'avaluació realment independents i acceptats per la comunitat educativa. Textos 10, 11
Campanya de sensibilització del valor de l'educació. Proposta del debat Tarragona 17/05		
Campanya d'insubmissió a la LOMCE: promoció de la xarxa d'escoles insubmises.		
Elaboració de textos de debat i del decàleg d'educació. Text 15		

AUTORIA: Grup de treball punt 5 - Sectorial d'Educació. BCN – juny 2014

DRET AL PROPI COS

“DRET AL PROPI COS
I NO A LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

BLOC 1. L'AUTODETERMINACIÓ DELS COSSOS

Proposta 1

Defensem el dret de totes les persones a decidir sobre el seu propi cos i escollir les opcions de gènere i afectiu-sexuals que vulguin.

Proposta 2

Realitzar accions per visibilitzar l'impacte diferencial, en homes i en dones, de la medicalització de la salut, així com també mostrar que hi ha símptomes diferencials, entre homes i dones, d'algunes malalties i que sovint s'invisibilitzen els de les dones.

Proposta 3

Exigir bones pràctiques de mitjans de comunicació: que no reproduïxin imatges ofensives i estereotipades de les dones i els cossos de les dones.

Proposta 4

Conscienciar sobre les mirades del cos des de la racionalització, l'antropocentrisme i l'androcentrisme que estan arrelades en l'actual model de societat.

Proposta 5

Garantir l'accés a les persones amb discapacitats i establir per a elles el suport i ajudes que necessitin.

Proposta 6

Respectar les pràctiques i les opcions sexuals de la gent gran, especialment la ingressada en residències geriàtriques i sociosanitàries.

BLOC 2. CONTRACEPCIÓ I INTERRUPCIÓ VOLUNTÀRIA DE L'EMBARÀS

Proposta 1

Defensem el dret de totes les persones a decidir sobre la seva maternitat i paternitat.

Proposta 2

Les institucions públiques han de garantir l'educació sexual i afectiva, sincera i honesta,

a totes les etapes educatives, així com l'accés als mitjans anticonceptius més adients per a cada persona.

Proposta 3

Potenciar la informació i l'educació afectivosexual i reproductiva en els continguts reglats del sistema educatiu, i fer-ho de manera transversal.

Proposta 4

Facilitar, amb caràcter general i en el servei sanitari públic, l'accés a mètodes segurs i eficaços que permetin regular la fecunditat.

Proposta 5

La interrupció voluntària de l'embaràs ha de sortir del Codi Penal i la seva regulació s'ha de fer mitjançant un protocol sanitari més.

Proposta 6

La decisió sobre la interrupció voluntària de l'embaràs ha de ser de la dona, decisió que la societat respecta i l'Estat garanteix.

Proposta 7

El Parlament de Catalunya ha d'iniciar el procés per a l'elaboració i desenvolupament d'una llei pròpia de drets i salut sexual i reproductiva.

Proposta 8

El Parlament de Catalunya ha d'instar el Govern a:

- a) Desplegar, en la seva totalitat i amb la màxima eficiència i efectivitat real, la Llei actual garantint l'aplicació del text legislatiu, tant en matèria d'educació sexual com d'anticoncepció i interrupció de l'embaràs. Dotar dels recursos necessaris la xarxa pública de salut per garantir l'equitat en l'accés i l'exercici dels drets sexuals i reproductius.
- b) Blindar les garanties, que la Llei actual estableix, per protegir el dret, la seguretat i confidencialitat de les dones i professionals que efectuen una interrupció voluntària de l'embaràs, limitant qualsevol intent de retrocés del Govern de l'Estat en aquesta matèria.

BLOC 3. LLIURES DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. *“El que no es valora no es respecta”*

Atemptar contra la integritat de les dones, independentment del tipus de violència utilitzada, significa minar les bases de la democràcia i destruir els projectes de futur de la nostra societat (la República Catalana del 99%).

La violència de gènere, a més a més de matar en alguns casos, també és un obstacle per al desenvolupament social.

Eradicar la violència és, sobretot, una qüestió de justícia. I és urgent.

Proposta 1

El millor instrument per suprimir aquesta xacra social són les **polítiques públiques d'igualtat**, amb l'objectiu d'aconseguir avançar en el rebuig de la ciutadania a aquest fenomen.

Tot i que reconeixem els passos gegants que s'han donat en les últimes dècades, encara són insuficients, ja que aquesta epidèmia social no ha desaparegut. La situació general de pèrdua de drets d'aquests darrers anys tampoc hi ajuda, ja que aprofundeix en les desigualtats.

2. Intervenció contra la violència de gènere

La intervenció ha d'abastar els diferents factors i entramats que l'originen, fomenten o mantenen.

Proposta 2

Eradicar la violència comporta **treballar, des de la prevenció**, des d'ara mateix.

La tasca preventiva és molt important en els processos de socialització i en l'educació afectiva i sexual.

Però, per a prevenir el més important és aconseguir fer **canvis socials** com:

Proposta 3

Eliminar les desigualtats socials generades per la societat on vivim (patriarcal).

Revisar i canviar les creences i actituds misògines que es deriven dels estereotips sobre el que es masculí i femení.

Potenciar i prioritzar formes de resolució de conflictes no violentes.

Facilitar, a través de la família, l'educació, els mitjans de comunicació i principals instàncies socialitzadores, uns models de relació entre homes i dones més igualitaris, que potenciïn el desenvolupament emocional, afectiu, sexual i de convivència.

Proposta 4

Per suposat que ha d'haver-hi una resposta directa a la violència, amb una atenció integral a les víctimes, a més d'opcions de reparació per part de qui agredeix.

Les retallades d'aquest últims anys estan deixant, a la pràctica, sense efecte moltes de les mesures previstes en la llei estatal i en la llei catalana. Per això caldria:

Proposta 5

Dotació pressupostària real i suficient per implementar totes les mesures previstes en l'actual legislació.

3. El compromís de totes i tots és una bona mesura per a eradicar la violència de gènere

Aquest ha de ser el compromís dels homes i les dones del Procés Constituent en el camí de construir un país més lliure, just i igualitari.

Proposta 6

Repensar la feminitat i la masculinitat, al mateix temps que repensem el model social en què volem viure.

Proposta 7

Construint, a tota hora i a tot arreu, relacions simètriques i igualitàries entre les persones de diferent sexe.

Proposta 8

Mirar els homes com a part de la solució.

BLOC 4. MORIR EN LLIBERTAT

Proposta 1

Potenciar i facilitar el reconeixement pràctic dels drets de la ciutadania en sanitat i, en especial, el dret a l'exercici de l'autonomia personal en aquest àmbit, mitjançant la correcta transmissió de la informació a les persones sobre el seu estat de salut (diagnòstic, pronòstic, tractament, prevenció, etc.), el correcte ús dels fulls de consentiment informat, i la possibilitat d'atorgar un Document de Voluntats Anticipades (Llei 21/2000 Parl. Cat.).

Proposta 2

Reconèixer explícitament en la normativa legal que el dret de les persones malaltes a refusar qualsevol actuació sanitària és un dret primordial que, amb independència de les conseqüències que puguin derivar-se'n, cal respectar en tots els casos.

Proposta 3

Reconèixer explícitament la sedació en l'agonia com una bona pràctica mèdica, a la qual no hi cap exercir objecció de consciència per part del personal sanitari.

Proposta 4

S'han de permetre les opcions minoritàries o individuals que no siguin perjudicials per a la societat, adaptant la legislació amb aquesta finalitat.

Proposta 5

Despenalitzar l'eutanàsia i el suïcidi mèdicament assistit, efectuats dins el marc d'una norma legal, que en posi les condicions (tant per a qui ho sol·liciti com per al col·lectiu mèdic que voluntàriament acceptin de col·laborar-hi) i que estableixi comitès de revisió i de control que garanteixin la correcta aplicació d'aquesta norma.

Proposta 6

Reconèixer i permetre explícitament la criònica o criopreservació postmortem en condicions adequades i semblants a l'extracció d'òrgans per a trasplantaments.

Proposta 7

Reconèixer i permetre, en el moment que la persona malalta es trobi en fase terminal, l'opció de la criopreservació premortem, en cas de patir una malaltia greu per a la qual no hi ha, actualment, cap tractament curatiu.

PER UN MÓN SOSTENIBLE: ENERGIA¹

“RECONVERSIÓ ECOLÒGICA DE
L'ECONOMIA, EXPROPIACIÓ
I SOCIALITZACIÓ DE LES EMPRESES
ENERGÈTIQUES I SOBIRANIA
ALIMENTÀRIA”

CONSIDERACIONS GENERALS

A continuació, es presenta el llistat de textos de debat proposats. En el procés de debat, s'han anat barrejant i, per tant, no es presenten les accions associades a cada un dels textos, perquè seria molt repetitiu. Per altra banda, no tots els textos estan acabats o aprovats, encara hi ha molta feina a fer i sempre n'hi haurà. La feina que es presenta, s'ha fet a través de la sectorial d'energia, alimentació i medi natural, i la seva evolució queda reflectida a la wiki <http://wiki.procesconstituent.cat> del Procés Constituent al punt 7.

- 7.1.1. Sobirania Energètica
- 7.1.2. Eficiència energètica
- 7.1.3. Nou Model Energètic
- 7.1.4. Mercats energètics i cost de l'energia
- 7.1.5. Foment energies renovables
- 7.1.6. Foment micro-xarxes
- 7.1.7. Cooperativisme energètic
- 7.1.8. Emmagatzematge i connexions
- 7.1.9. Fonts d'energia i combustibles
- 7.1.10. Propietat de les infraestructures. Remunicipalització
- 7.1.11. Model energètic i transport
- 7.1.12. Model energètic i ordenació territorial
- 7.1.13. Pobresa Energètica
- 7.1.14. Energia Lliure
- 7.1.15. Model energètic i educació/comunicació/difusió

¹ Ens hem dividit en quatre grups de treball: 1. energia, 2. alimentació, aigua i medi natural, 3. producció ecològica i 4. urbanisme, habitatge, educació, comunicació... Finalment, els dos últims s'han unit i alguns dels temes a efectes d'aquest document i alguns altres apareixen associats a d'altres punts del manifest. Trobareu, doncs, 3 apartats dedicats al punt 7 del manifest directament i molts temes indirectament repartits per altres punts.

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

A continuació, us presentem la taula de les accions simplificades i prioritzades. Us suggerim que, a la vostra territorial, feu un exercici de votació per a triar la vostra priorització. Podeu també fer-nos noves propostes a través de la wiki <http://wiki.procesconstituent.cat>, fent un comentari a la pestanya de discussió.

Pel que fa a la situació actual, encara no hem fet internament la feina de priorització i activació: és el que hem de fer ara i, per tant, és el que definirà la nostra tasca el curs vinent. Veureu la taula no prioritzada una mica més avall.

FASE 2- RUPTURA			FASE 3- TRANSICIÓ			FASE 4 - CONSOLIDACIÓ		
Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %
7.1.1 7.1.2 7.1.8 7.1.9	Creació d'eines específiques per a la recerca, incloent el tema de l'emmagatzematge	100	7.1.3 7.1.10 7.1.4	Nacionalització de les empreses elèctriques	100	7.1.3	No nuclears ni petroli	100
7.1.4	Crear operador nacional	100	7.1.1 7.1.3	Inversió en renovables	100	7.1.13 7.1.3 7.1.1	Mínim energètic garantit	95
7.1.4	Sistema que integri els costos interns i indirectes	95	7.1.3 7.1.1	Decreixement del consum	100	7.1.3 7.1.4	Infraestructures energètiques sense ànim de lucre	92,5
7.1.4 7.1.8	Crear entitat reguladora/eterificació	95	7.1.1 7.1.2 7.1.3	Promoció i desenvolupament de tecnologies respectuoses amb el medi ambient	91,67	7.1.3 7.1.1	Fonts energètiques pròpies i renovables	90

FASE 2- RUPTURA			FASE 3- TRANSICIÓ			FASE 4 - CONSOLIDACIÓ		
Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %
7.1.15	Establir política de comunicació que impliqui debats	95	7.1.8	Promoció indústries locals, materials autoctons i recerca	89,58	7.1.4	Internalització de l'impacte ambiental i social	87,5
7.1.4	Crear entitat de manteniment i millora del sistema d'inspecció i gestió	90	7.1.6 7.1.10	Promoció de la microgeneració	89,58	7.1.4	Gestió energètica sense ànim de lucre	85
7.1.1 7.1.13 7.1.8	Dret constitucional a l'energia	90	7.1.3 7.1.8 7.1.9 7.1.10 7.1.12	Canvis de propietat i municipalització de les infraestructures	79,17	7.1.8 7.1.3	Crear centres de recerca d'eficiència energètica	82,5
7.1.4 7.1.10	Dret constitucional a la propietat de les infraestructures	90	7.1.15	Programes d'educació en sostenibilitat	77,08	7.1.2 7.1.3 7.1.1	Edificació eficient i sostenible	75
7.1.3	Substitució de les nuclears	90	7.1.3 7.1.12	Redistribució territorial de les infraestructures comunes	75	7.1.8 7.1.6 7.1.3	Generació distribuïda	75
7.1.3 7.1.4	Gestió del transport energètic públic (grans línies)	90	7.1.12	Compensació territorial dels efectes de les infraestructures	75	7.1.3 7.1.8 7.1.6	Autoconsum	72,5
7.1.10 7.1.4	Distribuidors socials dels municipis o cooperatives	90	7.1.6	Promoció de les microxarxes	68,75	7.1.15	Foment de les carreres tècniques i científiques lligades a l'energia	72,5

FASE 2- RUPTURA			FASE 3- TRANSICIÓ			FASE 4 - CONSOLIDACIÓ		
Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %	Fitxa de procedència	Accions	Prioritat %
7.1.4	No comercialitzadores / associacions o representants d'usuaris possibles	90	7.1.6	Xarxes elèctriques intel·ligents i eficients	60,42	7.1.4	Revisió constant dels índexs de l'auditoria energètica, tant de costos com de l'equilibri territorial i social	72,5
7.1.4 7.1.8	Crear entitat de definició i seguiment de polítiques energètiques	80	7.1.1 7.1.3 7.1.9 7.1.12	Assegurar la viabilitat de les renovables i la compensació al territori	56,25	7.1.15	Programes d'educació i debat sobre l'energia	70
7.1.1 7.1.3	Assegurar el dret a l'ús de les xarxes	80	7.1.15 7.1.1 7.1.3	Formació de tècnics energètics	56,25	7.1.12	Revisió constant de les compensacions territorials	70
7.1.12	Assegurar la seguretat jurídica	80	7.1.15	Generar professorat d'energies sostenibles	47,92			
7.1.15 7.1.3	Regulació del transport per afavorir el públic	80						

A les taules següents es parla de les tasques actuals, o sigui preconstituents, les que estem treballant ara mateix des de diferents entorns i que cal seguir treballant o ampliant.

Fitxa	FASE 1- PRECONSTITUENT
7.1.1, 7.1.13, 7.1.8	Campanya de mocions contra la 'pobresa energètica'
7.1.10	Campanya de conscienciació sobre la realitat energètica explicant que una altra manera de funcionar és possible
7.1.8, 7.1.3, 7.1.1, 7.1.2, 7.1.6, 7.1.12, 7.1.10	Fer campanya per tal de realitzar una AUDITORIA ENERGÈTICA. Fer pressió per tal de portar-la a terme. Anàlisi de les necessitats energètiques del sistema amb diferents hipòtesis de consum, possibilitats de generació i emmagatzematge en el territori. Denunciar el regulador. Demanar transparència en, per exemple, les factures energètiques, amb els costos associats. Denunciar el monopoli o oligopoli del mercat energètic, demanar liberalització real del mercat energètic. Demanar ús igualitari de la xarxa. Crítica al sistema, aportar alternatives, consensuar i impulsar els canvis
7.1.4.	Promoure les comercialitzadores lligades a l'usuari
7.1.1	Fitxes: renovables, eficiència, energia comunitària, democratització de l'energia, estudi de mobilitat, rehabilitació energètica d'edificis, educació energètica, estudi infraestructures segle XXI
7.1.1, 7.1.2, 7.1.9	Rehabilitació energètica d'edificis i potenciació d'ordenances/legislació en aquest sentit
7.1.1	Potenciar ordenances solars, i potenciar altres fonts d'energia renovable mitjançant ordenances pròpies
7.1.1	Refer la legislació estatal a favor de les energies renovables. Demanar seguretat jurídica
7.1.15	Dotar-nos de mitjans per fer una divulgació organitzada i profitosa de l'energia a través de les diferents eines de comunicació públiques disponibles, buscar la participació de la gent i dialogar, aportant informació seleccionada i contextualitzada que exposi els acords i desacords, que representin els experts adequadament i permetin la interacció, que reflecteixin el consens adequadament, que usin la terminologia acuradament i tenint en compte la interpretació que se'n pugui fer
7.1.15	Foment de l'Educació per al Desenvolupament Sostenible (EDS). Adoptar l'EDS com un enfocament institucional conjunt per part de l'escola, la universitat i els altres agents educatius. Desenvolupar la formació d'educadors en EDS. Reconèixer i premiar, amb incentius i certificats de qualitat, l'enfocament en EDS en les diferents institucions educatives
7.1.8	Polítiques públiques que incentivin la autogeneració, així com la investigació i la creació d'indústries locals relacionades amb l'eficiència energètica, les energies renovables, l'emmagatzematge energètic i la sostenibilitat. Fomentar i facilitar l'autoconsum energètic, posar-ho fàcil a l'usuari final, mitjançant informació i "packs"

Fitxa	FASE 1- PRECONSTITUENT
7.1.2	Cal que els organismes públics donin exemple d'eficiència energètica, amb el que a més s'aconseguirà un estalvi econòmic
7.1.9, 7.1.3	Elaborar normes tècniques i de conducta per definir i facilitar les reduccions de consum per eficiència de processos i per a usos inadequats. Incentivarà/penalitzarà exponencialment el consum per unitat de convivència i per càpita, fent pagar més a qui més malbarata, ja sigui per via fiscal, de tarifes, etc.
7.1.3, 7.1.12	Avaluació del recurs local i renovable disponible per cada territori
7.1.12	Conèixer el consum energètic del territori, a nivell local i a nivell de Catalunya, a partir de l'avaluació del recurs local; realitzar hipòtesis possibles d'autosuficiència energètica. Potenciar la proximitat entre generació i consum (consum km 0)
7.1.6, 7.1.10	Promoure proves pilot d'àmbit local per a una autosuficiència energètica del municipi/zona
7.1.3	Planificació energètica consensuada amb el territori: democràcia participativa
7.1.3	Estudi per a la substitució de l'energia nuclear i l'energia fòssil
7.1.3	Estudi de l'impacte ambiental en els procediments extractius
7.1.3, 7.1.9	Educar: trencar amb falsos mites i amb el desprestigi de les energies renovables. Ex. moltes instal·lacions solar- tèrmiques no funcionen, però, això és degut a una mala instal·lació/manteniment
7.1.2, 7.1.3	Educació en energia, sostenibilitat, eficiència energètica i decreixement del consum energètic
7.1.3, 7.1.9, 7.1.8, 7.1.12, 7.1.10	Anàlisi crítica del model (MAT - Xarxa sostenible / Centralitzat – Distribuït / Nivell de mercat necessari). Revisió i avaluació de les infraestructures actuals de transport i distribució, estudi local i nacional, segons necessitats reals. Revisió d'avantatges i desavantatges de cada infraestructura i equilibri amb altres infraestructures i el medi natural. Demanar el dret igualitari a l'ús de les xarxes elèctriques. Potenciar la proximitat entre generació i consum (consum km 0)
7.1.3, 7.1.8, 7.1.9, 7.1.6	Anàlisi del model públic de transport i noves maneres d'organització social per a la reducció de la necessitat d'ús del vehicle privat. Potenciar la proximitat entre generació i consum (consum km 0)
7.1.8, 7.1.9	Estudi de les solucions per emmagatzematge d'energia

Moltes d'aquestes tasques es poden dividir en diferents nivells d'actuació:

FASE 1- PRECONSTITUENT**Estudis preliminars:**

Objectiu: Definir les necessitats i els àmbits d'actuació

Propostes d'actuació: Renovables, eficiència, energia comunitària, democratització de l'energia, mobilitat, rehabilitació energètica d'edificis, educació energètica, estudi infraestructures segle XXI

Objectiu: Conèixer les capacitats i les necessitats energètiques

Propostes d'actuació: Avaluació dels recursos locals i renovables disponibles a cada territori

Conèixer el consum energètic del territori, a nivell local i a nivell de Catalunya. A partir de l'avaluació del recurs local, realitzar hipòtesis possibles d'autosuficiència energètica

Revisió i avaluació de les infraestructures actuals de transport i distribució. Estudi local i nacional de les necessitats reals. Revisió d'avantatges i desavantatges de cada infraestructura i de l'equilibri amb altres infraestructures i el medi natural

Estudi per a la substitució de l'energia nuclear i l'energia fòssil

Estudi de l'impacte ambiental en els procediments extractius

Crítica al sistema, aportar alternatives i consensuar

Anàlisi crític del model: MAT - Xarxa sostenible / Centralitzat - Distribuït

Anàlisi del model públic de transport i noves maneres d'organització social per a la reducció de la necessitat d'ús del vehicle privat

Planificació energètica consensuada amb el territori: democràcia participativa

Estudi de les solucions d'emmagatzematge d'energia

Campanyes de mobilització ciutadana:

Campanya de mocions contra la 'pobresa energètica'

Fer campanya per tal de realitzar una "Auditoria Energètica"

Denunciar el regulador

Demanar transparència en les factures energètiques i exigir que indiquin els costos associats

Denunciar els monopolis i oligopolis del mercat energètic. Demanar la liberalització real del mercat energètic

Campanyes de divulgació:

Dotar-nos de mitjans per fer una divulgació organitzada i profitosa de l'energia a través de les diferents eines de comunicació públiques disponibles; buscar la participació de la gent i dialogar, aportant informació seleccionada i contextualitzada que exposin els acords i desacords, que representin els experts adequadament i permetin la interacció, que reflecteixin el consens adequadament, que usin la terminologia acuradament i tenint en compte la interpretació que se'n pugui fer

Educar: trencar amb falsos mites i amb el desprestigi de les energies renovables. Ex. moltes instal·lacions solar tèrmiques no funcionen, però, degut a una mala instal·lació/manteniment

Campanya de conscienciació sobre la realitat energètica, explicant que una altra manera de funcionar és possible

Crítica al sistema, aportar alternatives, consensuar i impulsar els canvis

Promoure les comercialitzadores lligades a l'usuari

Educació en energia, sostenibilitat, eficiència energètica i decreixement del consum energètic

Fomentar i facilitar l'autoconsum energètic, posar-ho fàcil a l'usuari final mitjançant informació i paquets llestos per instal·lar

Campanyes davant les administracions:

Potenciació de les ordenances/legislació per a la rehabilitació energètica d'edificis

Potenciar les ordenances que afavoreixin l'ús de fons d'energia renovable

Refer la legislació estatal a favor de les energies renovables

Demandar seguretat jurídica per a les instal·lacions d'energia renovable

Polítiques públiques que incentivin la autogeneració, així com la investigació i la creació d'indústries locals relacionades amb l'eficiència energètica, les energies renovables, l'emmagatzematge energètic i la sostenibilitat

Elaborar normes tècniques i de conducta per definir i facilitar les reduccions de consum per eficiència de processos i per usos inadequats. Incentivarà/penalitzarà exponencialment el consum per unitat de convivència i per càpita, fent pagar més a qui més malbarata, ja sigui per via fiscal, de tarifes, etc.

Cal que els organismes públics donin exemple d'eficiència energètica, amb el que, a més, s'aconseguirà un estalvi econòmic

Promoure proves pilot d'àmbit local per a una autosuficiència energètica del municipi/zona

Potenciar la proximitat entre generació i consum (consum km 0)

Demandar l'ús i l'accés igualitari a la xarxa

Educació:

Foment de l'educació per al Desenvolupament Sostenible (EDS). Adoptar l'EDS com un enfocament institucional conjunt per part de l'escola, la universitat i els altres agents educatius.

Desenvolupar la formació d'educadors en EDS. Reconèixer i premiar, amb incentius i certificats de qualitat l'enfocament en EDS en les diferents institucions educatives

PER UN MÓN SOSTENIBLE: ALIMENTACIÓ, AIGUA I MEDI NATURAL

“RECONVERSIÓ ECOLÒGICA DE
L'ECONOMIA, EXPROPIACIÓ
I SOCIALITZACIÓ DE LES EMPRESES
ENERGÈTIQUES I SOBIRANIA
ALIMENTÀRIA”

CONSIDERACIONS GENERALS

Finalment, el grup de treball d'Alimentació, Aigua i Medi Natural dins la sectorial d'ecologia, ha consensuat aquestes vint-i-dues propostes d'acció, a més d'un manifest contra els transgènics agrícoles.

Nota: La referència al text que figura entre parèntesi no és exactament la numeració que figura a la wiki, <http://wiki.procesconstituent.cat> ja que, d'alguns dels apartats previstos, no s'ha arribat a realitzar cap fitxa.

- 7.2.1. Models agrícoles
- 7.2.2. Producció alimentària
- 7.2.3. Comercialització alimentació
- 7.2.4. Costums alimentaris privats i consum de grup (escoles, centres,...)
- 7.2.5. Salut alimentària
- 7.2.6. Certificació i marcatge alimentació
- 7.2.7. Sobirania alimentària
- 7.2.8. Cicle de l'aigua. Propietat de l'aigua, usos, repartiment
- 7.2.9. Qualitat de l'aigua
- 7.2.10. Xarxa de rec
- 7.2.11. Pesca i treball a la pesca
- 7.2.12. Gestió forestal
- 7.2.13. Gestió del paisatge i recuperació bens comuns
- 7.2.14. Conservació territori
- 7.2.15. Biodiversitat
- 7.2.16. Manifest contra els transgènics agrícoles

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT²

1. POLÍTICA AGRÀRIA I MEDIAMBIENTAL

Proposta 1. (*text 7.2.13.*)

Considerar el medi natural com un bé públic, del qual ningú pot obtenir-ne un benefici privat, sinó que ha de ser gestionat democràticament i els beneficis, distribuïts a tota la societat.

Proposta 2. (*text 7.2.4., 6 i 7*)

Crear un banc públic de terres que garanteixi la funció social del sòl i eviti l'especulació amb el territori. Sense un mínim d'estabilitat és molt difícil la incorporació de joves al camp .

Proposta 3. (*text 7.2.4. i 6*)

Denunciar les polítiques injustes que promou l'Organització Mundial del Comerç i combatre l'actual Política Agrària Comuna, que subvenciona principalment el latifundi i les grans empreses del sector. Les subvencions han de ser equitatives i han de protegir les petites explotacions.

Proposta 4. (*text 7.2.7.*)

Fer possible que qui vulgui, pugui viure dignament del treball de la terra, establint unes condicions d'intercanvi justes per a persones productores i consumidores.

Proposta 5. (*text 7.2.1. i 2*)

Protegir els sòls agraris enfront de la pressió urbanística, en àrees rurals i periurbanes. Recuperar, com a cultivable, el sòl urbanitzable que no s'ha arribat a urbanitzar.

Proposta 6. (*text 7.2.7.*)

Tendir a un model productiu que s'ajusti a les propostes de la Sobirania Alimentària: que valoritza el treball pagès i el concepte aliment, té en compte elements de preservació del medi ambient i també elements socials en les condicions de treball i la regulació dels intercanvis. La Sobirania Alimentària és un objectiu d'abast planetari.

Proposta 7. (*text 7.2.8., 9 i 10*)

Recuperar el caràcter de bé comú, i no mercantil de l'aigua: empoderament democràtic que garanteixi l'abastament sostenible de l'aigua amb una gestió pública, transparent i participativa. Remunicipalització de la gestió de l'aigua. Campanyes per una nova cultura de l'aigua.

² Texts de debat proposats inicialment, no totes les fitxes han estat desenvolupades, algunes d'elles, malgrat no estar fetes, queden incloses en altres; com sempre, encara hi ha molta feina a fer.

2. COMERCIALITZACIÓ, DISTRIBUCIÓ, MODEL PRODUCTIU

Proposta 8. (*text 7.2.2., 4 i 5*)

Potenciar la venda directa i mercats de proximitat. Potenciar els mercats de pagès. Seguir l'activitat per garantir la finalitat del mercat i evitar l'intrusisme. El consum de producció local comporta, a més, un estalvi energètic i un model productiu més sostenible.

Proposta 9. (*text 7.2.5.*)

Denunciar les pràctiques abusives, per part de les grans superfícies, de la distribució i de les processadores de l'agroindústria.

Proposta 10. (*text 7.2.4.*)

Potenciar la petita producció i transformació alimentària, ecològica i de qualitat.

3. LEGISLACIÓ, ETIQUETATGE, TRAÇABILITAT

Proposta 11. (*text 7.2.4.*)

Reforçar el compliment de les Normes de Seguretat Alimentària i el sistema d'Alarmes Sanitàries que afecten el sector agroalimentari.

Proposta 12. (*text 7.2.4.*)

Definir clarament la informació que ha de contenir l'etiquetatge perquè qui consumeix conegui realment les característiques dels aliments (procedència, producció ecològica o convencional, presència d'OMG). Racionalitzar els envasos i promoure la venda a granel.

4. PEDAGOGIA, CONSUM RESPONSABLE

Proposta 13. (*text 7.2.5. i 6*)

Incloure la cultura alimentària en el currículum escolar. Promoció de xerrades i tallers sobre alimentació agroecològica. Donar valor al que mengem i al treball de la terra. Promoure i transmetre les tradicions alimentàries.

Proposta 14. (*text 7.2.6. i 7*)

Promoure la reconversió dels menjadors escolars i de la resta de centres públics en menjadors de cuina ecològica i de proximitat, amb la compra de productes a la pagesia local.

Proposta 15. (*text 7.2.6.*)

Evitar el malbaratament d'aliments, promoure el consum responsable en general i dels aliments en particular.

Proposta 16. (*text 7.2.4.*)

Destinar recursos suficients per la formació d'un bon planter de joves amb empenta per afrontar els reptes del s. XXI. Fomentar les escoles de pastura.

Proposta 17. (*text 7.2.4.*)

Dotar de recursos la recerca i la transferència de tecnologia en el que es refereix a la sanitat vegetal, la producció ecològica i les bones pràctiques productives.

5. PROBLEMÀTIQUES CONCRETES

Proposta 18. (*text 7.2.4. i 7*)

Catalunya lliure de transgènics agrícoles com a mesura preventiva. Etiquetar exhaustivament els aliments elaborats amb Organismes Genèticament Modificats. Promoure la recerca independent dels seus efectes en la salut i el medi ambient.

Proposta 19. (*text 7.2.13.*)

Preservar les varietats antigues. Bancs i certificació de les llavors locals i tradicionals. Considerar les varietats autòctones patrimoni cultural.

Proposta 20. (*text 7.2.9.*)

Establir una moratòria a la instal·lació de noves explotacions ramaderes intensives, especialment en les àrees on la densitat ramadera ja no és suportable (problemàtica de l'abocament de purins i contaminació d'aigües freàtiques).

Proposta 21 (*text 7.2.9.*)

Afavorir les explotacions (agrícoles i ramaderes) petites i mitjanes de gestió familiar o petites cooperatives arrelades al territori, amb capacitat de tancar el cycle dels residus dins la pròpia explotació per evitar transport i tractaments costosos econòmicament i energèticament.

Proposta 22. (*text 7.2.1.*)

Prohibició dels agrocarburants. Denúncia de l'especulació i l'efecte d'aquestes produccions sobre el preu dels aliments a nivell mundial.

6. MANIFEST CONTRA ELS TRANSGÈNICS AGRÍCOLES

“Manifest, el Procés Constituent contra els transgènics agrícoles

En el manifest des del Procés Constituent es demana una reconversió ecològica, que en l'àmbit de l'agricultura i l'alimentació es concreta en la Sobirania Alimentària que busca aconseguir un desenvolupament sostenible de l'agricultura, i poder-nos alimentar de forma sana i saludable i garantir la seguretat alimentària.

Per això des el Procés Constituent, ens oposem al cultiu de plantes transgèniques al territori, mentre no es garanteixi la seva innocuïtat: Catalunya lliure de Transgènics! “

AUTORIA: Grup de treball d'Alimentació, Aigua i Medi Natural – Sectorial d'Ecologia. Juny 2014

VECTORS D'ACTUACIÓ	Període preconstituent (3 anys) <i>Gestació</i> 2013-2016	Període constituent (2 anys) <i>Ruptura</i> 2017-2018	Període mixt (5 anys) / Període de consolidació (10 anys) <i>Coexistència / Afermament</i> 2019-2023 / 2024-2033
POLÍTICA AGRÀRIA I MEDI AMBIENTAL	1. Considerar el medi natural com un bé públic del qual ningú pot obtenir-ne un benefici privat, sinó que ha de ser gestionat democràticament i els beneficis, distribuïts a tota la societat.		
		2. Crear un banc públic de terres que garanteixi la funció social del sòl i eviti l'especulació amb el territori. Sense un mínim d'estabilitat és molt difícil la incorporació de nova pagesia.	
	3. Denunciar les polítiques injustes que promou l'Organització Mundial del Comerç i combatre l'actual Política Agrària Comuna que subvenciona principalment el latifundi i les grans empreses del sector. Les subvencions han de ser equitatives i han de protegir la petita producció.		
	4. Fer possible que qui vulgui pugui viure dignament del treball de la terra , establint unes condicions d'intercanvi justes per a persones productores i consumidores.		
	5. Protegir els sòls agraris enfront de la pressió urbanística, en àrees rurals i periurbanes. Recuperar com a cultivable el sòl urbanitzable que no s'ha arribat a urbanitzar.		

VECTORS D'ACTUACIÓ	Període preconstituent (3 anys) <i>Gestació</i> 2013-2016	Període constituent (2 anys) <i>Ruptura</i> 2017-2018	Període mixt (5 anys) / Període de consolidació (10 anys) <i>Coexistència / Afermament</i> 2019-2023 / 2024-2033
POLÍTICA AGRÀRIA I MEDI AMBIENTAL			6. Tendir a un model productiu que s'ajusti a les propostes de la Sobirania Alimentària: que valoritza el treball pagès, el concepte aliment, té en compte elements de preservació del medi ambient i també elements socials en les condicions de treball i la regulació dels intercanvis. La Sobirania Alimentària és un objectiu d'abast planetari.
		7. Recuperar el caràcter de bé comú i no mercantil de l'aigua: empoderament democràtic que garanteixi l'abastament sostenible de l'aigua amb una gestió pública, transparent i participativa. Remunicipalització de la gestió de l'aigua. Campanyes per una nova cultura de l'aigua.	
COMERCIALITZACIÓ, DISTRIBUCIÓ I MODEL PRODUCTIU	8. Potenciar la venda directa i mercats de proximitat. Potenciar els mercats de pagès. Seguir l'activitat per garantir la finalitat del mercat i evitar l'intrusisme. El consum de producció local comporta, a més, un estalvi energètic i un model productiu més sostenible.		

VECTORS D'ACTUACIÓ	Període preconstituent (3 anys) <i>Gestació</i> 2013-2016	Període constituent (2 anys) <i>Ruptura</i> 2017-2018	Període mixt (5 anys) / Període de consolidació (10 anys) <i>Coexistència / Afermament</i> 2019-2023 / 2024-2033
COMERCIALITZACIÓ, DISTRIBUCIÓ I MODEL PRODUCTIU	9. Denunciar les pràctiques abusives per part de les grans superfícies, de la distribució i dels processadors de l'agroindústria.		
	10. Potenciar la petita producció i transformació alimentària, ecològica i de qualitat.		
	11. Reforçar el compliment de les Normes de Seguretat Alimentària i el sistema d'Alarms Sanitàries que afecten el sector agroalimentari.		
LEGISLACIÓ, ETIQUETATGE, TRAÇABILITAT	12. Definir clarament la informació que ha de contenir l'etiquetatge perquè qui consumeix conegui realment les característiques dels aliments (procedència, producció ecològica o convencional, presència d'OMG). Racionalitzar els envasos i promoure la venda a granel.		
	13. Incloure la cultura alimentària en el currículum escolar. Promoció de xerrades i tallers sobre alimentació agroecològica. Donar valor al que mengem i al treball de la terra. Promoure i transmetre les tradicions alimentàries.		
PEDAGOGIA, CONSUM RESPONSABLE		14. Promoure la reconversió dels menjadors escolars i de la resta de centres públics en menjadors de cuina ecològica i de proximitat, amb la compra de productes a la pagesia local.	
	15. Evitar el malbaratament d'aliments, promoure el consum responsable en general i dels aliments en particular.		

VECTORS D'ACTUACIÓ	Període preconstituent (3 anys) <i>Gestació</i> 2013-2016	Període constituent (2 anys) <i>Ruptura</i> 2017-2018	Període mixt (5 anys) / Període de consolidació (10 anys) <i>Coexistència / Afermament</i> 2019-2023 / 2024-2033
PEDAGOGIA, CONSUM RESPON- SABLE	16. Destinar recursos suficients per la formació d'un bon planter de joves amb empena per afrontar els reptes del s. XXI. Fomentar les escoles de pastura.		
	17. Dotar de recursos la recerca i la transferència de tecnologia en el que es refereix a la sanitat vegetal, la producció ecològica i les bones pràctiques productives.		
	18. Catalunya lliure de transgènics agrícoles com a mesura preventiva. Etiquetar exhaustivament els aliments elaborats amb Organismes Genèticament Modificats. Promoure la recerca independent dels seus efectes en la salut i el medi ambient.		
PROBLE- MÀTIQUES CONCRETES	19. Preservar les varietats antigues. Bancs i certificació de les llavors locals i tradicionals. Considerar les varietats autòctones patrimoni cultural.		
	20. Establir una moratòria a la instal·lació de noves explotacions ramaderes intensives especialment en les àrees on la densitat ramadera ja no és suportable (problemàtica de l'abocament de purins i contaminació d'aigües freàtiques).		
	21. Afavorir les explotacions (agrícoles i ramaderes) petites i mitjanes de gestió familiar o petites cooperatives arrelades al territori, amb capacitat de tancar el cicle dels residus dins la pròpia explotació per evitar transport i tractaments costosos econòmica i energèticament.		
	22. Prohibició dels agrocarburants. Denúncia de l'especulació i l'efecte d'aquestes produccions sobre el preu dels aliments a nivell mundial.		

PER UN MÓN SOSTENIBLE: SOSTENIBILITAT*

* TERRITORI, SALUT AMBIENTAL, MEDI
AMBIENT, EDUCACIÓ I SOSTENIBILITAT

“RECONVERSIÓ ECOLÒGICA DE
L'ECONOMIA, EXPROPIACIÓ
I SOCIALITZACIÓ DE LES EMPRESES
ENERGÈTIQUES I SOBIRANIA
ALIMENTÀRIA”

CONSIDERACIONS GENERALS

L'Assemblea Sectorial s'ha dividit en quatre grups de treball, els quals són: 1. Energia, 2. Alimentació, aigua i medi natural, 3. Producció ecològica i 4. Territori, salut ambiental, medi ambient, educació i sostenibilitat... Finalment, els dos últims grups (3 i 4) s'han unit. Per aquest motiu, temes del grup 3 s'han redirigit a altres punts del manifest, a altres grups de la mateixa sectorial o bé, s'han incorporat en textos d'aquest grup 4 de manera implícita.

Posteriorment a la Jornada programàtica de Tarragona, s'ha creat l'Assemblea Sectorial d'Habitatge, Ciutat i Territori. Del fet que des d'aquest grup 4 s'hagin treballat diversos textos d'aquest àmbit han sorgit diverses propostes que s'han inclòs en aquest apartat del Llibre de Propostes. No obstant, en ser temes transversals, podrien trobar-se a d'altres punts del manifest i a les fitxes de treball o continguts d'altres punts.

Tot i haver-se redactat textos de debat per a diferents temàtiques, en el procés de debat, s'han anat barrejant degut a la transversalitat de molts d'ells.

Per altra banda, els punts tractats en el grup 4 de l'assemblea Sectorial d'Ecologisme són de gran abast i molt amplis. Per aquest motiu, s'han incorporat propostes de caràcter genèric (línies estratègiques), atès que, en cas contrari, hi hauria moltes propostes concretes. Per tant, per a més informació, es recomana que es consultin les fitxes de contingut de la Wiki del Procés Constituent (<http://wiki.procesconstituent.cat>).

A continuació, es mostra una taula entre les fitxes dels temes plantejats al grup 4 d'aquesta Assemblea Sectorial i el nombre de propostes d'actuacions concretes associades a les línies estratègiques treballades.

Fitxa de continguts	Núm. actuacions
7.4.1. Canvi climàtic	34
7.4.2. Salut ambiental	16

Fitxa de continguts	Núm. actuacions
7.4.3. Comunicació ambiental	44
7.4.8. Educació per un món sostenible	
7.4.4. Residus	18
7.4.5. Ordenació Territorial	13
Ordenació Territorial Litoral	10
7.4.6. Mobilitat	3 ³
7.4.7. Edificació	25
7.4.9. Contaminació	8
7.4.10. Model i empoderament urbà	9
7.4.11. Models turístics	5
7.4.12. Desenvolupament sostenible	20

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

A continuació, us presentem una taula de les accions simplificades (línies estratègiques) prioritzades.

En qualsevol cas, donat que es tracta d'un procés obert i dinàmic, podeu fer-nos noves propostes i/o comentaris de priorització a través de la pestanya de discussió de la Wiki del Procés Constituent.

AUTORIA: Grup de treball de sostenibilitat - Sectorial d'Ecologia. Juny 2014

³ Moltes de les propostes de mobilitat es poden trobar també a les fitxes de contingut de Canvi climàtic.

PERÍODE PRECONSTITUENT Gestació 2013-2016	PERÍODE CONSTITUENT Ruptura 2017-2018	PERÍODE MIXT Coexistència 2019-2023	PERÍODE DE CONSOLIDACIÓ Afermament 2024-2033
PRIORITAT MÀXIMA 100%			
Salut Ambiental 7.4.2	Aplicació del Principi de Precaució. Investigació sobre els efectes en la salut d'allò poc reconegut o conegut i denúncia de pràctiques perilloses. Prohibició d'antenes WIFI a les escoles i revisió i/o anul·lació de la llei general de Telecomunicacions. Retirada del wifi de les escoles, tal com ha fet Suècia, i volen fer a França, Itàlia i Alemanya. Recuperar i ampliar l'especialitat de medicina sobre malalties ambientals (ex. SQM i EHS). Vigilància i control en l'ús de productes químics per a la neteja d'edificis d'ús públic que siguin nocius per a les persones (inclouent els aplicadors). Sensibilització ambiental i per un món sostenible i per a la presa de consciència dels diferents vectors ambientals (residus, energia, aigua, salut ambiental...) a les diferents participants (ciutadania, escoles, empreses administracions públiques...).	Regulació normativa de productes químics, físics o biològics, perjudicials per la salut i el medi. Recuperació natural, social i patrimonial del territori. Gestió i planificació d'un nou model urbà (pensat per i pel ciutadà). Aplicació de polítiques fiscals i normatives a favor de transport a peu, bicicleta i integració de costos externs en l'aviació i altres sistemes.	Seguiment, control, avaluació de resultats, i correcció dels no desitjats als punts anteriors.
Salut Ambiental 7.4.2			
Comunicació ambiental Educació per un Món Sostenible 7.4.3 7.4.8			

PERÍODE PRECONSTITUENT Gestació 2013-2016	PERÍODE CONSTITUENT Ruptura 2017-2018	PERÍODE MIXT Coexistència 2019-2023	PERÍODE DE CONSOLIDACIÓ Afermament 2024-2033
PRIORITAT MÀXIMA 95%			
Edificació 7.4.7	Polítiques per afavorir l'habitatge de lloguer enfront del de propietat i amb ús social. Recuperació d'oficis tradicionals (Ex. Rehabilitació d'edificis...).	Desenvolupament sostenible 7.4.12	Incorporació a la futura Constitució d'un punt que doni rellevància al desenvolupament sostenible i al medi ambient.
	Recuperació d'oficis tradicionals (Ex. Rehabilitació d'edificis...).	Salut ambiental 7.4.2	Incorporació de criteris de salut a l'edificació, neteja, cosmètica i transport. Implantació i seguiment del pla de vigilància de la qualitat ambiental de l'aire, aigua i sòl.
	Polítiques fiscals, formatives i normatives per canviar el model del sector de l'edificació per dirigir-lo cap a la rehabilitació sostenible i saludable.	Ordenació territorial 7.4.5	Recuperació activa de la qualitat ambiental de sòls, aigua i aire.
Desenvolupament sostenible 7.4.12	Empoderament de la ciutadania i participació ciutadana.	Edificació 7.4.7	Normatives per la conservació del patrimoni natural, cultural i social, en particular Ebre i Pirineus.
	Impulsar que el medi ambient i el desenvolupament sostenible esdevinguin un aspecte clau en la gestió de l'estratègia empresarial i de gestió de les administracions públiques.	Comunicació ambiental Educació per un Món Sostenible 7.4.3 i 7.4.8	Implantació de la planificació integral i ecosistèmica del territori.
Ordenació territorial 7.4.5	Elaboració de mapes ecosistèmics.		
Salut ambiental 7.4.2	Control de plagues urbanes sense ús de pesticides.		
			Seguiment, control, avaluació de resultats, i correcció dels no desitjats als punts anteriors.

PERÍODE PRECONSTITUENT Gestació 2013-2016	PERÍODE CONSTITUENT Ruptura 2017-2018	PERÍODE MIXT Coexistència 2019-2023	PERÍODE DE CONSOLIDACIÓ Afermament 2024-2033
PRIORITAT MOLT ALTA 90%			
Salut ambiental 7.4.2	Revisió de les normatives d'instal·lacions elèctriques i radiacions en edificis i entorns urbans.	Mobilitat 7.4.6	Integració tarifària del transport públic a Catalunya.
Desenvolupament sostenible 7.4.12	Governança (bon govern), transversalitat i pluridisciplinarietat en la gestió pública i privada.	Salut ambiental 7.4.2	Elaboració del Pla de vigilància de la qualitat ambiental de l'aire, l'aigua i el sòl.
Comunicació ambiental Educació per un Món Sostenible 7.4.3 7.4.8	Governança (bon govern), transversalitat i pluridisciplinarietat en la gestió pública i privada.	Salut ambiental 7.4.2	Aplicació de directives europees i altres normatives més restrictives en emissions i que afavoreixin la qualitat del medi ambient, la salut ambiental i el desenvolupament sostenible.
Canvi climàtic 7.4.1	Elaboració del Pla Estratégic d'Educació per un Món Sostenible. Dotació de recursos.	Desenvolupament sostenible 7.4.12	Xarxa unificada de ferrocarrils regionals i de rodalies.
	Canvis legislatius en el sistema de producció i consum, en eficiència energètica, en restricció de líndars d'emissió, i en la incorporació de la mitigació del canvi climàtic en l'avaluació ambiental de plans i programes.	Comunicació ambiental Educació per un Món Sostenible 7.4.3 7.4.8	Elaboració i posterior execució de Plan/s de Desenvolupament sostenible reals. Dotació de recursos.
		Potenciar equipaments i recursos de conscienciació, sensibilització i educació ambiental i per un món sostenible.	Seguiment, control, avaluació de resultats, i correcció dels no desitjats als punts anteriors.

76

PERÍODE PRECONSTITUENT Gestació 2013-2016	PERÍODE CONSTITUENT Ruptura 2017-2018	PERÍODE MIXT Coexistència 2019-2023	PERÍODE DE CONSOLIDACIÓ Afermament 2024-2033
PRIORITAT ALTA 80%			
Desenvolupament sostenible 7.4.12	Creació d'àmbits consultius participatius previs a la presa de decisions. Transposició de directives sobre producció neta, RSC (Responsabilitat social corporativa) i Governança.	Desenvolupament sostenible 7.4.12	Seguiment, control, avaluació de resultats, i correcció dels no desitjats als punts anteriors.
Residus 7.4.4	Elaboració d'un Pla de Gestió integral de Residus (infraestructures de tractament, models de recollida – porta a porta, devolució i retorn, tipus de contenidors –, gestió de proximitat, sensibilització de les 4Rs: Reduir, Reutilitzar, Reciclar i Recuperar).	Implantació, control i seguiment dels Plans de Desenvolupament sostenible.	
Canvi climàtic 7.4.1	Establir vincles amb organismes internacionals i adhesió a acords voluntaris per a la mitigació del canvi climàtic.		
Comunicació ambiental Educació per un Món Sostenible 7.4.3, 7.4.8	Creació de fòrums, xarxes... per debatre, reflexionar, prendre consciència, compartir experiències... a diferents nivells (ciutadà, empresarial, administració pública, ensenyament...).		
PRIORITAT ALTA 75%			
Mobilitat 7.4.6	Revisió i aprovació de la Llei de finançament del transport públic, pendent des del 2003. Debat sobre els peatges a les autopistes.		Seguiment, control, avaluació de resultats, i correcció dels no desitjats als punts anteriors.
Ordenació territorial 7.4.5	Derogar la llei de costes actual i elaborar-ne una nova amb el principi de gestió integral del litoral i la seva conservació.		

DRETS DE CIUTADANIA

“DRETS DE CIUTADANIA PER TOTHOM,
NO A LA XENOFÒBIA I DEROGACIÓ
DE LA LEGISLACIÓ D’ESTRANGERIA”

PROPOSTES D’ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

TEXT ÚNIC. IMMIGRACIÓ, ANTIRACISME I INTERCULTURALITAT

I – TOTHOM QUE VIU A CATALUNYA HA DE TENIR ELS MATEIXOS DRETS

PROPOSTA 1. Drets de Ciutadania per a tothom:

Per damunt dels estats i les nacionalitats, han d’estar sempre els Drets Humans i no poden ser mai arguments o eines per a limitar-los, ans al contrari, per a facilitar-ne i garantir una millor aplicació per a tothom. Hem d’anar a una supressió progressiva de tot tipus de fronteres i de les discriminacions que aquestes puguin implicar. Alhora, la vida social local –en què s’ha de centrar bàsicament la nostra activitat– ha de complementar-se amb una relació de solidaritat amb tots els entorns, tant propers com llunyans. El Procés Constituent ha de ser conscient de la seva posició estratègica a l’hora de possibilitar que els partits progressistes assumeixin obertament i sense hipocresia un discurs clar a favor de la universalitat dels drets humans.

A l’era de la globalització i dels fluxos migratoris estructurals, cal avançar cap a una **ciutadania global**, entesa com el reconeixement de la plenitud de Drets de Ciutadania a totes les persones. Com a aportació en el Procés Constituent, ens sembla una mesura urgent i clarificadora separar la ciutadania de la nacionalitat (espanyola ara, o catalana en el futur) i facilitar a les persones nouvingudes **l’adquisició d’un estatus nou, la ciutadania, que doni accés a tots els drets en igualtat de condicions amb les persones que tenen la nacionalitat**.

Catalunya, que ja des dels seus orígens sabem que es nodria i es perfilava com a país amb entitat pròpia a partir de la convivència i l’aportació de diverses cultures i coneixements, té ara l’oportunitat de ser pionera en proclamar el **Dret de Ciutadania per a tothom**, és a dir: **“Tothom que viu a Catalunya ha de tenir els mateixos drets”**. Proposem que totes les persones que resideixen a Catalunya gaudeixin **efectivament** de tots els drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals -independentment de la seva nacionalitat-, ja que considerem que aquests drets **han de ser universals i incondicionals**.

PROPOSTA 2. Cap persona és il·legal:

Juntament amb el **Dret de Ciutadania per a tothom**, són imprescindibles:

- 2A** Derogació de totes les lleis, normes legals i institucions que van en contra dels Drets Humans de les persones migrants i/o refugiades, és a dir: compliment real de les resolucions de l’ONU sobre persones refugiades i dret d’asil; derogació de la Llei d’Estrangeria i conseqüent tancament dels Centres d’Internament d’Estrangers.

- 2B** Rebuig dels actuals controls migratoris, que inevitablement són causa d'un patiment i mortaldat elevats de persones. La lluita per la lliure circulació efectiva i el dret de tothom de poder escollir el seu lloc de residència passa, entre altres coses, per la lluita contra la pobresa, pels règims autoritaris i pel reequilibri ecològic arreu del món.
- 2C** Defensa d'una sanitat pública, universal i de qualitat per a tothom, derogant amb caràcter d'urgència el Reial Decret Llei 16/2012 del Govern d'Espanya.
- 2D** Relacions laborals en equitat de gènere i d'origen ("a igual treball, igual salari").
- 2E** Promoció del lliure accés a la participació en la política del país i en les lluites per la igualtat de drets democràtics, laborals i socials de tota la població en el seu conjunt: és important fomentar tant la participació de les persones i organitzacions 'autòctones', especialment les de les capes populars i treballadores, en les lluites de les persones immigrades com la participació de les persones immigrades en les lluites i organitzacions de les capes populars i treballadores 'autòctones'.

*(En realitat, la temàtica del punt 8 del Manifest és **transversal**; com a tal, haurà de ser recollida i desenvolupada en els textos que tractin dels moviments socials: educació, sanitat, feminisme, treball, habitatge, etc.).*

Amb el Dret de Ciutadania per a tothom, quedaria obsoleta qualsevol categoria de 'permís de residència' (temporal, de treball, per arrelament, per re-agrupació, etc.).

- 2F** Mentre no es reconegui el Dret de Ciutadania per a tothom, cal que la renovació dels permisos de residència i treball no vagi lligada a la situació laboral de la demandant; les persones reagrupades han de disposar de permís de residència i treball, el qual no s'ha de perdre en cas de divorci o separació.
- 2G** Es flexibilitzaran les condicions per obtenir el permís de residència temporal a través de l'arrelament social, el qual s'ha de basar fonamentalment en la residència.
- 2H** Cal eliminar els obstacles que encara existeixen per l'empadronament i permetre'l també sense domicili fix. Cal també eliminar l'exclusivitat de la contractació en origen per a obtenir els permisos de residència i treball, i concedir-los a les persones que han trobat un treball després d'arribar al país.

II – PER UNA CATALUNYA DIVERSA, INTERCULTURAL, MESTISSA I INCLUSIVA EN UN ESTAT LAIC

La Constitució de Catalunya haurà de vetllar contra qualsevol forma de fonamentalisme identitari i de xenofòbia. Són especialment negatius els partits, organitzacions, institucions i serveis administratius que promouen activa o passivament la xenofòbia i el racisme.

PROPOSTA 3. Potenciar l'enriquiment intercultural en una societat inclusiva:

- 3A** Manifestem que no hi ha d'haver una sola forma d'identitat catalana, sinó diverses formes de sentir-se català, un sentiment perfectament compatible amb altres identitats nacionals o culturals, les quals han de ser respectades en igualtat amb la catalana. No desitgem una actitud del que ara s'anomena 'integració' en la cultura catalana, si això implica una mera assimilació a la cultura catalana.

- 3B** En lloc de parlar de la ‘integració’ de les persones nouvingudes, preferim i convidem a parlar de **recepció**, practicar l'**encontre**, fomentar l'**espai de trobada** amb interès i curiositat mútua i recíproca, l'aliança entre persones de diferents orígens i cosmovisions, però amb inquietuds comunes o similars, en definitiva, l'aliança entre persones solidàries.
- 3C** Per damunt de qualsevol altra forma de convivència, reconeixem el valor i la riquesa de la **interculturalitat entre totes les persones i col·lectius que viuen a un mateix territori**. Cal potenciar **una societat catalana diversa, intercultural, mestissa i inclusiva** on participin activament i conjunta tant les persones autòctones com les nouvingudes. Cal evitar la consolidació de comunitats separades, ni per raons econòmiques, ni culturals, ni de cap altra mena.

PROPOSTA 4. **Potenciar un canvi educatiu i cultural individual i col·lectiu:**

Per avançar en la consecució d'una societat catalana inclusiva i intercultural, és cabdal el paper d'una escola catalana, intercultural i laica, amb el català com a llengua vehicular. La immersió lingüística i l'aprenentatge de la lectura i escriptura en català formen part del patrimoni col·lectiu de l'educació d'aquest país. També, que respecti les múltiples identitats de les persones i posi en valor totes les aportacions, no sols lingüístiques. Ens cal potenciar aquesta forma d'entendre la convivència des de l'escola, però no només a l'escola: ens cal un canvi educatiu i social en profunditat, tant individual com col·lectiu.

PROPOSTA 5. **Promoure un estat laic, amb un laïcisme obert en una perspectiva intercultural emancipadora:**

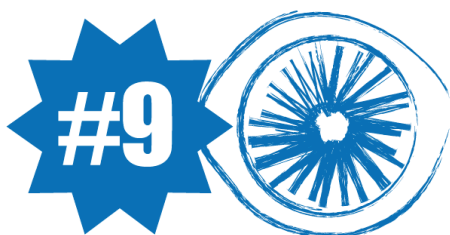
La diversitat de creences no impositives ni excloents sols pot respectar-se des d'un laïcisme obert, des d'una perspectiva emancipadora. En aquest aspecte, considerem particularment negatius els intents d'identificar la identitat catalana (o espanyola o europea) únicament amb la religió catòlica o cristiana, ja que això és actualment anacrònic i exclouria de la identitat catalana persones d'altres religions així com aquelles que no s'identifiquen amb cap religió en particular, o que es declaren obertament agnòstiques o atees.

Un estat laic, que defensi un laïcisme obert, necessàriament ha de posar fi a qualsevol privilegi o marginació d'una religió o d'una particular concepció de la dimensió espiritual respecte a una altra o respecte a la seva absència i, alhora, essent obert, no limitarà les respectives formes d'expressió exclusivament a l'espai privat i familiar, sinó que també haurà de reconèixer i emparar aquestes diferents expressions a l'espai públic (associacions, manifestacions, ús de signes religiosos, etc.), sempre que no vulnerin el degut respecte a les altres concepcions.

AUTORIA: SECTORIAL D'IMMIGRACIÓ, ANTIRACISME I INTERCULTURALITAT

Aquestes propostes reflecteixen l'acord final, obtingut *per majoria*, entre les persones de la Sectorial assistents a les assemblees, on s'ha realitzat el pertinent treball de redacció, debat, esmenes i aproximacions de postures dins el text de debat corresponent.

BCN – juny 2014

MITJANS DE COMUNICACIÓ I CULTURA

“MITJANS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS
SOTA CONTROL DEMOCRÀTIC,
PROGRAMARI I XARXA LLIURE
I DESMERCANTILITZACIÓ
DE LA CULTURA”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

BLOC 1. MITJANS DE COMUNICACIÓ

El dret a la informació és propietat de la ciutadania

El dret a la informació, com tots els drets fonamentals, és propietat de la ciutadania.

La ciutadania té el dret (i el deure encara que no sigui obligatori) de participar del procés informatiu (fins i tot de la tria informativa) i controlar-lo. La informació ha de ser de i sobre la ciutadania i no de i sobre els poders dominants.

Primer som ciutadania i després (professionals) periodistes. Primacia dels interessos col·lectius sobre els individuals i corporatius.

La informació és molt cara i no pot ser gratuïta. L'hem de pagar entre tothom garantint-ne el bon ús. (Recordem que ja la paguem perquè, d'on sinó surten els diners públics amb els que es financen els mitjans públics?).

Un rigorós codi ètic ha de marcar els límits d'actuació del periodisme: professionals del periodisme, de l'edició, de la propietat, de la gestió, càrrecs.....

Aquest codi ètic ha de contemplar que l'objectivitat i la imparcialitat són una fal·làcia i que el periodisme MAI és neutral.

Mitjans de comunicació sota control democràtic de la ciutadania.

Mitjans públics

Els mitjans públics, finançats amb diners públics –de tothom– han de ser propietat de la ciutadania, mai de cap nivell de l'administració.

Els mitjans finançats amb diners de la ciutadania han de tenir garantida la seva independència dels poders polítics, econòmics, financers i de qualsevol grup de pressió.

Un organisme de la ciutadania que englobi tot el territori i que s'organitzi de forma descentralitzada, les persones membres del qual seran proposades per la societat civil i elegides democràticament per la ciutadania (eleccions directes a través d'internet, i amb un període de gestió limitat i no repetible), que reguli les activitats dels mitjans públics i que les sancioni si s'escau. La ciutadania conservarà el dret de revocació de les persones d'aquest organisme.

Ha d'existir un tribunal d'arbitratge, independent de l'organisme de la ciutadania, on dirimir queixes, abusos, corrupcions i desacords.

Els poders polítics, econòmics, financers i qualsevol grup de pressió organitzat, haurien de tenir prohibit participar de la propietat o de l'administració dels mitjans de comunicació públics. Tant directament –propietat del servei– com indirectament –cessions, contractes, consorcis, patrocinis, publicitat. La publicitat pagada hauria d'estar prohibida als mitjans de comunicació públics.

La ciutadania tindrà el dret i el deure de participar del procés informatiu a través d'assemblees informatives locals. Aquestes assemblees locals garantirán que el procés informatiu funcioni de baix a dalt. Els mitjans de comunicació públics hauran de fer cas a les assemblees informatives locals.

El col·lectiu professional de la comunicació, com a ciutadania que són, haurien de participar de les assemblees informatives locals en les quals seran les persones expertes que enriqueixen el debat proposat per elles mateixes o la ciutadania.

El col·lectiu professional de la comunicació podrà denunciar els abusos i males pràctiques dels rectors dels mitjans de comunicació públics, a més a més de la justícia ordinària, a l'organisme regulador, al tribunal d'arbitratge i a les assemblees locals.

Els contractes del col·lectiu professional de la comunicació inclouran obligatòriament la clàusula de consciència.

Els sous del col·lectiu professional de la comunicació estaran regulats per l'organisme de la ciutadania.

Mitjans privats

Els drets no han de ser motiu de negoci. Per tant la Informació no hauria de ser en cap cas un negoci. Quan la informació és objecte de negoci, deixa de ser-ho i ha de ser qualificada –perquè té un interès a darrere– d'una altra manera (propaganda, informació interessada, etc.).

Els mitjans privats (també) conformen (o ajuden a conformar) l'espai públic (Habermas). Per tant, esdevenen servei públic.

La democràcia no pot legitimar-se ni mantenir-se sense estar vinculada de forma indissoluble amb les pràctiques i processos públics –debat democràtic: d'argumentació, raonament, deliberació i crítica de la ciutadania. D'altra banda, la tasca dels mitjans de comunicació hauria de ser precisament la de fomentar, enfortir i estendre el pensament crític i el debat democràtic.

Quan la propietat d'un mitjà sigui de poders econòmics/financers, polítics, o de grups de pressió organitzats, -directament o a través de societats o d'accionariat– no podran emprar/dir que són mitjans de comunicació.

Hauran de dir-se d'una altra forma en la qual de cap manera hi poden intervenir mots claus com informació o periodisme.

Els mitjans privats hauran de deixar-ho ben clar en la capçalera, dir-ho sistemàticament a les ràdios, que es vegi de forma clara a les televisions i que quedi també ben explícit (a totes les pàgines) a Internet.

Els mitjans privats hauran de deixar ben clar qui conforma la seva propietat, quins són els seus vincles polítics i quina és la seva línia editorial.

Una llei de caràcter estatal hauria de regular l'activitat dels mitjans privats, definir els límits informatius i sancionar les vulneracions de la llei.

Un organisme de caràcter estatal independent d'empreses editores i poders financers i polítics, amb forta presència social, actuarà com a organisme regulador i sancionador.

Un tribunal d'arbitratge independent dels poders polítics i econòmics i del mateix organisme regulador, ha de servir de lloc on dirimir queixes, abusos, corrupcions i desacords.

Els contractes del col·lectiu professional de la comunicació inclouran obligatòriament la clàusula de consciència.

Els sous estaran regulats per la llei i no podran ser inferior al del col·lectiu professional de la comunicació vinculats als mitjans públics.

Període de transició

El marc d'actuació no és la legalitat (definida per les lleis al servei dels poders i classes dominants i que són canviades quan convé per garantir els seus privilegis) sinó la legitimitat, el treball, l'exercici professional i per tant no neutral del periodisme en la defensa i el desenvolupament dels drets socials propietat de la ciutadania.

L'escenari contempla la desobediència ciutadana i per extensió, professional.

Assemblees d'Informació Ciutadana –haurien d'incloure associacions de víctimes dels mitjans-.

A cada municipi de Catalunya han de sorgir plataformes/assemblees que exercixen el dret a la informació amb dues finalitats: actuar com associacions de víctimes de mitjans per iniciar els processos de denúncia i fer les reclamacions que calguin i com a **entitats positives generadores d'informació democràtica.**

El moviment ha de ser ciutadà i el col·lectiu professional de la comunicació com ciutadania que són, han de ser els professionals que donin suport a la informació que reclamen i necessiten per exercir la democràcia. Sense informació sotmesa a l'escrutini ciutadà –pensament crític/debat democràtic - no hi ha democràcia.

Tota la ciutadania, que inclou el col·lectiu professional de la comunicació en la seva condició de professionals (i de consell experimentat), administra i tria la informació que aquest col·lectiu professional de la comunicació desenvoluparà i farà a mans.

Finançament: Fiscalització (auditories)

La ciutadania a través de les assemblees: "Plataformes d'Informació Ciutadanes", o de forma individual, haurà d'adreçar-se als governs locals, supramunicipals, autonòmics, estatals, als parlaments i exigir-los-hi que donin a conèixer quants diners es gasten en publicitat, informació dirigida, propaganda de l'acció de govern, comunicació, subvencions informatives, mitjans de comunicació i d'altres formes de donar diners a entitats privades en nom de la informació i la comunicació.

Haurà d'exigir el control i l'ús d'aquests diners que són públics i que no es poden administrar en benefici de les persones titulars provisionals d'una determinada administració. Ara mateix s'estan malversant cabals públics per no parlar de corrupció. S'ha de fer un procés que fiscalitzi/auditi els recursos malversats en propaganda i compra de voluntats, que els recuperi i els destini a crear eines que trenqui el monopoli dels mitjans de comunicació hegemònics (i dels públics mal utilitzats com estan) tot creant informació democràtica.

Crear plataformes/mitjans independents i transmèdia, on la ciutadania triï la informació i el col·lectiu professional de la comunicació la desenvolupi. Això permetria crear feina retribuïda dignament i retornar als principis del periodisme: pluralitat, foment del pensament crític i del debat democràtic i suport al bé comú i a la majoria: la ciutadania.

Aquesta feina s'hauria de fer coordinadament amb tots els moviments socials i en especial amb les plataformes informatives existents i amb les de l'auditoria del deute.

Coses concretes que el periodisme hauria de respectar en aquest procés de transició

- Els drets socials són inalienables. Tots els drets, les 3 generacions s'han de desenvolupar i respectar . (Llibertat, igualtat, fraternitat)
- Tothom és igual, tothom té els mateixos drets, vinguem d'on vinguem.
- Periodisme amb perspectiva de gènere.
- Sostenibilitat del planeta entès com un tot compartit: resiliència i recursos.
- Parlar del deute (il·legítim) sense que sigui una obligació pagar-lo.
- Programari i xarxa lliure i desmercantilització dels drets socials –inclou la informació i la cultura- .
- Ús positiu del llenguatge. Acabar en especial amb la militarització i l'adjectivació discriminatòria i violenta del llenguatge.
- Acabar amb la cultura de l'escàndol.

Proposta de definició negativa de la informació: què no pot ser?

La informació no pot ser ocultada, falsejada, esbiaixada, discriminatòria, masclista, racista, violenta, embrutidora, reïficadora / dosificadora, animalitzadora, egoista/individualista, interessada,...

ALTRES PROPOSTES D'ACCIÓ

- 1) Acabar de definir el model periodístic i de comunicació que es vol proposar.
- 2) Presentar-lo en xerrades.
- 3) Fer crides a la societat per a que exigeixi, als mitjans, informació no dirigida pels interessos polítics i/o econòmics.
- 4) Fer crides a la societat perquè col·labori amb els mitjans alternatius.
- 5) Garantir l'existència de diversitat ideològica als mitjans, tant públics com privats, condicionant la possessió de llicències al compromís amb la diversitat, tot regulant-la mitjançant una comissió neutral i objectiva. Qüestions a considerar: garantir el dret de expressió a minories.

Propostes (esborrany) inicials per començar la reflexió col·lectiva a SICOM
www.sicom.cat

BLOC 2. SISTEMES D'INFORMACIÓ. CULTURA

Temes a desenvolupar sobre “programari i xarxa lliure i desmercantilització de la cultura”:

- Afavorir la pràctica artística i els treballs manuals a les escoles i a la vida social dels adults.
- Afavorir la cooperació envers la competició, tant com a mètode de viure com de participació en tota mena d'actes.
- Garantir l'expressió cultural lliure.
- Afavorir la intervenció de “creatius culturals” (col·lectiu d'artistes, col·lectiu d'animació, col·lectiu de monitoratge,...) com a dinamitzadors de la vida sociocultural.
- Crear Grups Sectorials per a la Constructivitat.
- Pla nacional de promoció associativa juvenil.
- **Sobre la preservació del patrimoni històric:** El patrimoni, en mans de l'església catòlica a Catalunya, és impressionant. És lògic que una comunitat es preocupi del manteniment del patrimoni d'un país, més encara en el cas de Catalunya, que compta amb elements tan espectaculars com el romànic. Però, si això es fa amb diners públics, no és lògic que la propietat estigui en mans d'una institució privada. Caldria obrir un debat en el sentit d'adoptar a Catalunya el model francès, en el qual, aquells monuments històrics, que requereixen inversions de diner públic, passen a ser patrimoni de tothom. No s'hauria de concedir cap subvenció d'aquest tipus sense un conveni d'ús compartit i sense que s'estableixin criteris per tal de poder utilitzar-los, també, com a llocs de culte.
- Us a tota l'administració de programari lliure, amb departaments d'implementació propis, incloent els serveis de manteniment.

AUTORIA: Grup de treball de punt 9 – Sectorial de Cultura. BCN – juliol 2014

CULTURA DE LA PAU

“SOLIDARITAT INTERNACIONAL, NO A LA GUERRA, I PER UNA CATALUNYA SENSE EXÈRCIT I FORA DE L’OTAN”

PROPOSTES D’ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

BLOC 1. COOPERACIÓ I SOLIDARITAT

- 1.1. Com a condició prèvia, resulta necessari conèixer bé la situació dels països i de les poblacions afectades, cosa que esdevé sens dubte difícil, si tenim en compte qui són les propietàries i les anunciantes dels mitjans de comunicació majoritaris. El seu intent és sovint el de la manipulació, confusió i, en el millor dels casos, la distracció de l’opinió pública. Una població equívocament informada, difícilment podrà reaccionar i menys encara trobar resposta a les realitats d’abús i d’injustícia que l’afecta. Afortunadament, els nous mitjans digitals ens permeten no limitar-nos a un paper passiu de receptors de premsa, radio i televisió, sinó que ens obliguen a esdevenir interactius captant correctes informacions especialitzades i produint també la nostra pròpia.
- 1.2. Sembla evident que la proposta d’acció més encertada hauria d’ésser aquella que comportés un canvi radical del sistema. El capitalisme, si és que mai ha estat vàlid, cosa ben dubtosa, a hores d’ara ha esdevingut un sistema que s’ha de rebutjar totalment. Els més de 50.000 morts de fam diaris, el fet que les tres quartes parts de la població mundial no tinguin accés a l’aigua directament a casa seva, els diferencials cada cop més grans entre els nivells de renda dels més rics i els més pobres de la Terra i, al mateix temps, la destrucció ambiental, justifiquen més que sobrerament aquest rebuig. Una economia, els principis empresarials de la qual es basen exclusivament en el lucre i les perspectives de futur de la qual pretenen tan sols el creixement material, no pot resultar mai èticament acceptable. Els passos cap a la recerca i posada en pràctica d’una nova economia, afortunadament, ja han començat tant a nivell global com local i, sense anar més lluny, els Fòrums Socials Mundials nascuts l’any 2001 a Porto Alegre i els celebrats ja en 4 ocasions a casa nostra com a Fòrum Social Català suposen un bon exemple de la direcció a seguir en la introducció de nous (no pas necessàriament un de sol) models econòmics.
- 1.3. Fixant-nos ja més concretament en els temes de cooperació, s’hauria de revisar el referent clàssic que recomanava que el Nord transferís cada any al Sud un 0,7% del seu PIB. Aquesta xifra, potser era raonable en el llunyà 1972 en què fou formulada, però, hores d’ara, i tenint en compte els increments de les desigualtats, alguns cercles d’experts augmenten aquesta obligació fins al 6% del PIB del Nord en el supòsit obvi que les disponibilitats esmentades siguin ben aprofitades als països del Sud. Malgrat les dificultats que aquesta xifra pugui suposar a primera vista, amb voluntat política, es tractaria d’una xifra fàcilment assolible. Alguna idea per assolir-ho podria consistir en la tributació dels diners que avui en dia s’amaguen en els paradisos fiscals, en l’aplicació de la tan recomanada Taxa Tobin (no pas de les seves versions edulcorades), en la disminució anual d’un 5% en la despesa militar

mundial, proposada per l'Assemblea General de les NNUU ja en un llunyà 1982, i en la persistència de les abundants remeses que la gent treballadora del Sud, emigrats cap al Nord, envia als seus països d'origen. Naturalment, sense abandonar en cap cas les obligacions de cooperació corresponents a les administracions dels països del Nord. Treballant-hi una mica ens adonem que els números surten.

- 1.4.** I ja finalment, convindria, també, vincular aquesta voluntat pública de cooperació amb actituds personals coherents que resulten imprescindibles per poder-ho dur a terme. La desarticulació dels fons de pensions privats, que són instruments clars d'explotació del Sud mitjançant les inversions que hi realitzen, l'opció per la banca ètica, el consum responsable, el comerç just i l'objecció fiscal a les despeses militars, la pràctica de l'agricultura ecològica, la cura pel no malbaratament dels aliments, en podrien ésser algunes de les manifestacions individuals i col·lectives.

BLOC 2. DESARMAMENT I DESMILITARITZACIÓ

2.1. Organització de la defensa i la seguretat amb un marc i metodologia civil

Rebutjar la guerra com a via per resoldre qualsevol conflicte. Treballar per afavorir la resolució de conflictes arreu del món per vies pacífiques i no violentes. No formar part de cap organització militar o de promoció de la violència i, en canvi, ser un actor protagonista a les institucions de pau, convivència i diàleg entre països, i ser un país actiu i implicat en la promoció de la cultura de pau, del desenvolupament, dels drets humans i de la solidaritat al món.

Considerar la seguretat en termes de seguretat humana global: econòmica, social, política, cultural i ambiental.

2.2. Desmilitarització

Afrontar tots els aspectes de la militarització de la societat amb l'objectiu d'aconseguir eliminar-la de la nostra societat i de contribuir perquè així sigui a la resta del món. No existència d'un exèrcit, que comportaria l'eliminació de tots els estaments i institucions militars existents, reconvertint les que correspongui a l'àmbit civil. Això requeriria un procés de reconversió dels cossos militars i de les indústries militars a activitats civils, i prohibir la venda d'armament. Desmilitarització també dels cossos de seguretat policials i d'intel·ligència, sotmetent-los a un continu control democràtic i ciutadà. Prohibició d'ocupació de l'espai aeri per artefactes militars i d'espionatge.

2.3. Desarmament i no proliferació d'armes

Desarmar la nostra societat i la d'arreu a través d'una política de reducció continuada de les armes en mans de la ciutadania i de cossos de seguretat. Alhora, treballar per la no proliferació d'armes al món, ajudant les iniciatives governamentals i de la societat civil, de prohibició i eliminació d'armament.

2.4. Protecció civil

Establiment d'una estructura civil de seguretat multidimensional i transversal que contempli la prevenció i actuació en situacions d'emergència i en catàstrofes naturals.

BLOC 3. EDUCACIÓ PER LA PAU I PER A LA NO VIOLÈNCIA

- 3.1.** Desfer la por i desmuntar les creences imbuïdes en la societat envers la necessitat dels exèrcits. Anàlisi sobre el trist balanç del militarisme. Realitats de resolució pacífica dels conflictes amb exemples històrics.
- 3.2.** Crítica severa a la presència de les diferents formes de cultura bel·licista: joguines, recreacions informàtiques, films i aparicions continuades de l'ús de les armes en els mitjans de comunicació. Rebuig absolut a la presència de parades de l'exèrcit i de la policia als salons de la infància i de l'ensenyament. Rebuig de publicitat sexista, racista, misògina, homòfoba, etc.
- 3.3.** Celebració anual, en els centres educatius, del DENIP (Dia Escolar de la No Violència i de la Pau). Potenciació de relacions de coneixement i convivència de la població catalana amb altres pobles d'Espanya, d'Europa i del Món.
- 3.4.** Programes d'educació i de diàleg intercultural i contraris a la xenofòbia. Desmitificació dels conceptes patriòtics abusius. Cura del llenguatge amb connotacions bel·licistes i militaristes.
- 3.5.** Inclusió transversal dels valors ètics en el sistema educatiu.

BLOC 4. MEDIACIÓ DE CONFLICTES (A DESENVOLUPAR)

- 4.1.** Establir a les escoles un programa pedagògic de mediació escolar.
- 4.2.** Difondre el coneixement de la mediació entre la ciutadania i els agents implicats en els diferents àmbits.
- 4.3.** Coneixement de les accions de Nacions Unides, altres organismes internacionals i centres especialitzats en mediació de conflictes.
- 4.4.** Recuperació de la història social i política col·lectiva. Potenciació del Memorial Democràtic.

AUTORIA: Grup de treball punt 10. BCN – juny 2014

PROTOTESMES I ALTRES TEMES TRANSVERSALS

“PROTOTESMES I TEMES TRANSVERSALS”

PROPOSTES D'ACCIÓ DELS TEXTOS DE DEBAT

TEXT 1. NOU PARADIGMA SOCIAL: L'ART DE VIURE I CONVIURE

Per a la cultura:

- Recuperar la tradició d'escoles lliures de la República.
- Llibertat de càtedra per a mestres i professorat de tots els nivells, des d'infantil.
- Homologació de titulacions i integració, al sistema públic, de les medicines i pedagogies alternatives.
- Capacitació del professorat en noves pedagogies.
- Garantir l'expressió cultural lliure.
- Afavorir la pràctica artística i els treballs manuals a les escoles i a la vida social dels adults.
- Afavorir la intervenció de “creatius culturals” (artistes, persones animadores o monitores,...) com a dinamitzadores de la vida sociocultural.

Per a l'economia:

- Fomentar processos d'economia associativa (*per exemple*, associacions o cooperatives de producció i consum).
- Donar suport a les iniciatives d'agricultura, de construcció i d'energia ecològiques.
- Donar suport a les banques ètiques.
- Promoure l'objecció fiscal a la despesa militar.

A nivell legal:

Elaborar una **constitució** basada en la **dignitat del ser humà** en els seus tres aspectes:

- Garantir a tota la població de tenir les necessitats físiques cobertes.
- Garantir una relació anímica-fraternal entre les persones.
- Garantir l'expressió espiritual-cultural lliure.

Promoure debats i accions:

- La triformació com a eina per al diàleg, per a la pau i per al desarmament.
- Crear grups sectorials per a la constructivitat
- L'Assemblea de Catalunya, un possible model de Parlament viable?

TEXT 2. PER UNA CATALUNYA LAICA

1. Primacia de la legislació civil

Proposem la denúncia del Concordat de 1953, firmat pel Ministre de Francisco Franco Alberto Martín Artajo, i dels acords concordataris amb la Santa Seu, de 1976 i 1979. En el cas d'assolir la re-

pública catalana, no se signarà cap més concordat amb la Santa Seu. Creiem que les relacions, entre les institucions catalanes i les diferents opcions religioses, s'han de regir per la pròpia legislació civil.

2. Fi dels privilegis

L'església catòlica -les altres opcions religioses ja hi estan subjectes- tindrà el mateix tracte que qualsevol altra institució civil, pel que fa a impostos: impostos sobre la renda, societats, l'IBI, l'IVA, Transmissions i Successions i Contribucions especials.

3. Sobre el finançament de l'Església Catòlica

Sobre la declaració de l'IRPF i la casella Església catòlica/altres finalitats socials: caldrà eliminar aquesta figura, ja que cap persona pot estar obligada a declarar públicament les seves opcions religioses i filosòfiques i, molt menys, en una declaració de la renda. En la línia de l'establert per la II República, caldrà establir un procés transitori de dos anys, per a l'extinció definitiva de les ajudes al manteniment del clergat regular, del clergat secular i de les institucions de l'església per tal que estableixin polítiques financeres que permetin l'autofinançament.

4. Sobre el matrimoni

Només tindrà validesa el matrimoni civil. Els fidels de cada religió poden contreure, a més, nupcies en el temple. En la nova legislació, però, el matrimoni catòlic de la jurisdicció canònica de l'Església catòlica romana no tindrà validesa civil.

5. Sobre la ciència

No s'acceptaran controls ideològics de les esglésies sobre els àmbits de la ciència i la investigació, que només s'hauran de regular pel conjunt de criteris d'ètica civil i de respecte a la dignitat humana.

6. Dret a apostatar

Cal exigir, a les institucions eclesials, facilitats per a donar-se de baixa amb uns tràmits senzills, sense judicis d'intencions, simplement amb un document de reconeixement lliure de la voluntat per part de la persona interessada i, així, deixar de constar com a membre d'una institució, ni que sigui només a efectes estadístics

7. Actes oficials laics a les institucions catalanes

Encara perviuen actes públics on es palesa la preeminència de l'església catòlica. Posarem dos exemples com a símbols del que cal deixar de fer. El 23 d'abril, el Govern de la Generalitat celebra una missa a la capella de Sant Jordi. El dia de la Mercè, l'Ajuntament de Barcelona participa institucionalment en una missa a l'església de la Mercè. Són actes que provenen de l'època franquista.

8. Promesa dels càrrecs públics

En les cerimònies de promesa del càrrec, encara avui, es pot jurar davant la Bíblia o davant la legislació civil. Els càrrecs ho són per desplegar, en l'acció política, la legislació que lliurement s'han donat les ciutadanes i és a ella que s'han de referir.

9. Sobre la preservació del patrimoni històric

El patrimoni, en mans de l'església catòlica a Catalunya, és impressionant. És lògic que una comunitat es preocupi del manteniment del patrimoni d'un país, més encara en el cas de Catalunya, que compta amb elements tan espectaculars com el romànic. Però, si això es fa amb diners públics, no és lògic que la propietat estigui en mans d'una institució privada. Caldria obrir un debat en el sentit d'adoptar a Catalunya el model francès, en què, aquells monuments històrics, que requereixen inversions de diner públic, passen a ser patrimoni de tots. No s'hauria de concedir cap subvenció d'aquest tipus sense un conveni d'ús compartit i sense que s'estableixin criteris per tal de poder utilitzar-los, també, com a llocs de culte.

10. Neutralitat als centres públics

Cal garantir que, als hospitals, tanatoris, cementiris, residències, centres penitenciaris i al conjunt d'institucions públiques del país, es respectin les opcions religioses i filosòfiques de la ciutadania. Si hi ha sales habilitades a tal efecte, han de ser ecumèniques i obertes a tots els cultes i conviccions.

11. Llibertat real de culte

Estem a favor de la llibertat de culte i, per tant, a favor que aquest dret pugui efectivament exercir-se, sense més traves que les de sotmetre's a la legislació civil i al principi que cada comunitat religiosa s'autofinanciï. Encara hi ha restriccions, només imputables a les pors d'unes institucions poc laiques.

12. Per una escola laica

L'adoctrinament religiós s'ha de fer fora de l'escola i sense destinar-hi fons públics. La transmissió de la religió s'ha de fer en les respectives comunitats: parròquies, mesquites, sinagogues, etc. De no fer-ho així, es vulnera el principi de laïcitat de les institucions alhora que es segreguen els infants en raó de la religió dels seus pares: un perillós precedent per a la convivència en societats plurals, des del punt de vista de les opcions religioses i filosòfiques. Cal concebre l'escola com una aliada de les noies sotmeses i obligades a una pràctica indumentària, determinada per usos i costums misògines. Caldria, en la línia de les recomanacions de la comissió Stasi a França, protegir les noies i impedir la seva manca de visibilitat física i social a l'escola. Entre determinades pràctiques religioses i els drets humans -i entre aquests, els drets dels infants-, cal optar sempre per aquests darrers.

TEXT 3. CAL SUBSTITUIR COMPETICIÓ PER COOPERACIÓ

L'acceptació no qüestionat del principi de competició. La omnipresent competitivitat, que no és altra cosa que la llei del més fort.

Si volem una societat sana cal qüestionar d'arrel aquest principi centralitzador i generador d'una dinàmica de vida amb repercussió a tot tipus de relacions, tot es veu afectat, persones, països, natura, i tot el que pretenem tocar.

TEXT 4. JOVENTUT I EL PROCÉS CONSTITUENT

1. Reduir quotes universitàries el 66%. L'augment espectacular de les taxes universitàries als darrers temps ens fan que proposem avui com a mesura ràpida el retorn a les taxes abans d'aquest augment tant increïblement injust, insolidari i que atempta a la idea d'aconseguir que arribin a la universitat aquelles persones que en tenen capacitat, no només aquelles que independentment de les seves capacitats tenen famílies riques. En una segona fase caldria pensar en la gratuïtat de la Universitat com a Alemanya.
2. Crear un gran fons per fer un gran pla d'ocupació juvenil de gestió municipal. Davant de l'actual situació d'emergència social cal tornar a plantejar la necessitat de realitzar plans d'ocupació públics pel jovent, que combinin treball amb formació i que estiguin enfocats a tasques d'ordre social. Si als anys vuitanta es van fer per millorar infraestructures, ara es poden fer per atendre situacions d'emergència social i comunitàries.
3. Reducció de la precarietat laboral juvenil. Cal establir clàusules socials als contractes de les administracions públiques i penalitzar els contractes temporals i precaris a la gent jove i eliminar la precarietat laboral en el conjunt de l'administració pública catalana. (Veure textos de debat del punt 2 del manifest).
4. Cogestió de l'Agència Catalana de la Joventut i de l'Observatori Català de la Joventut amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. En línia d'aconseguir un millor control de les

decisions de l'estat creiem que aquesta proposta pot ser l'exemple a seguir per molts altres àmbits de la gestió pública en relació a la joventut. Cal que les organitzacions juvenils cogestionin una part important de les polítiques públiques específiques cara a la pròpia gent jove.

5. Habitatge lloguer social per a la joventut a partir de les propostes de l'apartat d'habitatge el punt 4 del manifest del Procés Constituent. Convertir els albergs urbans de la Generalitat de Catalunya en residències per a la primera emancipació. No té cap sentit mantenir una xarxa d'albergs públics en un país amb una oferta de turisme impressionant. Donar-hi un nou sentit social permetria que una part de la gent jove pogués desenvolupar el que en altres països en diuen la primera emancipació.
6. Línia de finançament de cooperatives de gent jove. Existeix un moviment de recuperació del cooperativisme a Catalunya especialment entre el jovent. Cal incentivar des de les instàncies públiques totes aquestes iniciatives disseminades pel país i que actuen en molts diferents àmbits de la vida econòmica.
7. Dret de vot als 16 anys. Fa quaranta anys es va aconseguir votar i que es fes des dels 18 anys. Creiem que és arribada l'hora que les persones joves ho puguin fer des dels 16 anys.
8. Pla contra el fracàs escolar a partir de la reducció dràstica -a un màxim de 17 alumnes- de les *ratios* a les aules en centres on el fracàs escolar estigui per sobre de la mitjana (Veure apartats corresponents dels textos de debat de l'assemblea sectorial d'educació).
9. Pla nacional de promoció associativa juvenil. Una part de valeroses persones joves vol participar en els afers públics i veuen com existeixen moltes dificultats per l'exercici de la participació.

Proposem un pla per combatre aquestes dificultats i incentivar les iniciatives juvenils. Un dels elements del pla hauria de ser la creació d'una xarxa d'espais joves. Per tal de fer possible un major grau de participació juvenil -almenys en els estàndards europeus- proposem la creació d'una xarxa de Casals de Joves autogestionats que poden tenir com a referent els que hi va haver en l'etapa 1936-1939 organitzats de la mà de les Joventuts Socialistes Unificades. A tal fi es poden proporcionar al jovent plantes baixes dels locals del SAREB i de les entitats financeres en mans de l'estat. També proposem un pla d'extensió d'esplais i escoltisme. Es tractaria d'acordar amb les principals entitats del lleure infantil i juvenil català de llarga trajectòria, la seva presència a tots els barris i pobles de Catalunya. Simbolitzaria també el reconeixement institucional a unes entitats que son avui el principal instrument de foment de l'educació per la participació social crítica.

10. Creació d'un Departament de la Joventut adscrita a Presidència del Govern de la Generalitat de Catalunya. La creació d'un Departament no ha de significar necessàriament un augment de la despesa, pensem que se'n pot eliminar molta, per exemple, abandonant les desproporcionades instal·lacions del carrer Calàbria. La funció principal del Departament hauria de ser la d'avaluar les polítiques de joventut del conjunt del Govern de la Generalitat a partir de l'Observatori Català de la Joventut en el marc del Pla Nacional de la Joventut. Ha de ser el símbol d'un nou contracte entre les institucions i la gent jove que sembla abandonada a la seva sort enmig d'una paorosa crisi.

TEXT 5. ÈTICA, AMOR I ESPERANÇA

És essencial al concepte d'humanitat, una aspiració il·limitada que tendeix sempre a transcendir totes les seves realitzacions concretes. I entre elles, hi és l'exigència ètica d'ajudar i ser ajudats en l'assoliment individual i col·lectiu dels objectius que la nostra naturalesa ens demana i que els drets fonamentals inherents a la persona li reconeixen i atorguen per damunt de qualsevol legislació estatal.

TEXT 6. PROJECTE DE MERCAT TRANSATLÀNTIC

Les corporacions no només volen un acord de lliure comerç, sinó que volen un acord que els protegeixi de les regulacions que no desitgen: volen un acord que protegeixi de forma permanent contra les regles que suposen tants obstacles pels seus guanys.

La realitat és que els nostres governs i la Unió europea, són ara representats gelosos dels interessos privats. La realitat és que aquest projecte, és un atac important, a causa d'una considerable astúcia contra la democràcia.

TEXT 7. ESTUDI DE LES CONFLUÈNCIES I AFINITATS REIVINDICATIVES

(Consultar directament l'extens estudi del corresponent text de debat).

TEXT 8. PRINCIPIS BIOÈTICS, TECNOCIÈNCIA I PROCESSOS DE DECISIÓ SOCIAL

Proposem en aquest sentit 6 objectius essencials que, en ser incorporats a la perspectiva tecnocientífica, tindran tendència a modificar la seva consideració social, i possibilitar el seu control social:

1. Que els objectius de la investigació es centrin sempre en el bé comú i no únicament en el benefici dels inversors. La investigació i la inversió privades són lícites i benvingudes, però han de sotmetre's als criteris ètics i socials que marqui el bé.
2. Que allò que puguem fer amb la tecnociència i que comporti riscos, es faci únicament per causes que realment paguin la pena, socialment consensuades, comprovant que realment siguin actuacions imprescindibles i davant les quals no hi hagi processos alternatius més segurs.
3. La ponderació entre riscos i beneficis ha de decantar-se sempre a favor de la seguretat, la salut, i el benestar de les persones, el medi ambient i les generacions futures.
4. Han de possibilitar-se moratòries suficientment llargues per a l'ús de noves tecnologies, gestionades mitjançant processos de control social.
5. No tot el que pot fer-se, ha de fer-se, els criteris ètics han de pesar més que els crematístics.
6. Que la tecnociència mai sigui un arma de control social, ni directa ni indirectament.

TEXT 9. EL CIUTADÀ ECOLÒGIC EN ELS PROCESSOS DE DECISIÓ SOCIAL DE LA SOSTENIBILITAT

La sostenibilitat exigeix un comportament nou, social i políticament difícil d'aplicar (Vives-Rego 2011), en particular a l'hora d'acordar noves mesures sostenibles. Això es deu, bàsicament, als interessos dels diferents sectors socials, i també, i no en menor grau, per tractar-se de mesures impopulars. Aquestes mesures poden percebre's com la imposició d'un conjunt de pràctiques que comporten renunciar a certes actituds associades a un suposat confort individual i social.

TEXT 10. ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME

1. Període preconstituent: gestació (2013 a 2016)

- 1.1. No esperem que ningú ho faci per nosaltres.

- 1.2. Conèixer quines propostes existeixen, qui hi ha darrera i crear una xarxa de col·laboració.
- 1.3. Estar amatent i ser crític amb les propostes institucionals que actualment s'estan preparant (que no "ens la colin" un cop més).
- 1.4. Avançar en la definició d'un model de "país" que serveixi per coordinar les propostes que es facin des de cada àmbit sectorial.
- 1.5. Preparar les noves "regles del joc" (marc legislatiu).
- 1.6. Guiar-se pel principi de limitar l'acumulació privada de la propietat del sòl i immobiliària; així com les plusvàlues que s'obtenen d'elles.
- 1.7. Guiar-se pel principi de que cal racionalitzar l'estructura polític administrativa al mateix temps que s'augmenta el finançament municipal, la transparència i el donar comptes, així com (especialment) la participació ciutadana.
- 1.8. Guiar-se pel principi de que és necessari fomentar la coordinació entre les diferents polítiques sectorials
- 1.9. Guiar-se pel principi de que davant la gestió de l'oferta (inversions en noves infraestructures i serveis), cal gestionar la demanda de forma participativa. Apostant per criteris de sostenibilitat, mitjançant la rehabilitació i posada en valor del que ja disposem, mitjançant accions que siguin eslògans com el *Lighter-Quicker-Cheaper...*
- 1.10. Guiar-se pel principi de que no hi ha prou amb un canvi normatiu; és necessari aconseguir canvis a mitjà termini en l'àmbit del coneixement, l'educació, la investigació i la pràctica professional.
- 1.11. Elaborar un "pla de rescat ciutadà" amb mesures d'urgència per a adoptar durant el període de transició fins que s'elabori i apliqui un nou marc legislatiu.
- 1.12. Celebrar un "congrés" o jornada amb títol orientatiu: "*Quin territori per a la república catalana del 99%?*".
- 1.13. Vetllar per la inclusió de les propostes que s'elaborin dels programes electorals de la candidatura unitària que es presenti a les eleccions del 2016.

2. Període constituent: ruptura (2016 a 2020: legislatura constituent)

- 2.1. Aplicar el pla de rescat ciutadà.
- 2.2. Aprovar el nou marc legislatiu i iniciar els principals canvis que se'n derivin.
- 2.3. Elaborar un nou *Pla Territorial General de Catalunya* que concreti el model de "país" que es pretén.
- 2.4. Iniciar les accions que s'hagin proposat en l'àmbit del coneixement, l'educació, la investigació i la pràctica professional.

3. Període mixt: coexistència (2020 a 2024: I legislatura)

- 3.1. Realitzar una avaluació participativa de l'aplicació del pla de rescat ciutadà.
- 3.2. Completar els processos derivats de l'adaptació al nou marc legislatiu i realitzar una avaluació participativa dels mateixos.
- 3.3. Revisió i adaptació de tot el plantejament urbanístic general de Catalunya amb una alta participació ciutadana i concertació entre les diferents administracions.

- 3.4. Realitzar accions més incisives i transformadores en l'àmbit del coneixement, l'educació, la investigació i la pràctica professional.

4. Període de consolidació: finançament i evolució (2024 a 2032:II i III legislatures)

TEXT 11. LA TRAMPA DE LA CRIDA A LA UNITAT NACIONAL

Tenim una Constitució i un sistema democràtic que no reconeixen la plurinacionalitat de l'Estat espanyol, atribuint-li a l'Exèrcit -successor de l'Exèrcit colpista que va triomfar amb l'ajuda de Hitler i Mussolini- la funció de garantir la seva unitat.

El fet social i el fet nacional estan intrínsecament lligats i cal que el fet social tingui lloc ja ara, en aquest camí cap a la nova Catalunya; aquesta demanda és un dels motors de canvi que nosaltres desitgem i requerim com indicador d'un compromís compartit que lligui ja des d'ara el fet nacional amb el fet social i democràtic.

TEXT 12. CANVIAR EL MODEL DE MOBILITAT

Fem les següents propostes, basades en la preeminència de les polítiques públiques i de la potenciació del sector públic sota control social, favorables a la mobilitat sostenible: el transport públic, els desplaçaments a peu i en bicicleta i l'ús social del cotxes.

TRANSPORT PÚBLIC

1. La mala gestió del transport públic a la regió metropolitana de Barcelona ha portat el sistema a una situació de col·lapse financer que el continu increment de les tarifes no ha aconseguit corregir. El deute del sistema de l'ATM s'eleva a 400 milions d'euros i encara es calcula que pujarà fins els 500 milions l'any que ve. La solució no és el refinançament del deute a 15 anys, com proposen CiU-PSC, per acabar regalant als bancs 300 milions d'euros en interessos, sinó anivellar els comptes per la via de noves persones usuàries amb una política atractiva de tarifes basada en els abonaments.
2. Cal que la integració tarifària arribi a tota Catalunya i ha de funcionar com un sol sistema de transport totalment integrat.
3. Cal una xarxa unificada de serveis ferroviaris regionals i de rodalia. La recent creació de les xarxes de rodalies de Tarragona i Girona marcar el camí a recórrer per a la creació d'aquesta xarxa, en la que s'han d'integrar els serveis d'autobús, els d'aportació i els transversals. L'esquema català de transport públic ha de funcionar copiant el model suís basat en la cadència, més que en la súper alta velocitat, i en la integració de tots els serveis de transport en els nodes ferroviaris, com ara Tortosa, Reus, Tarragona, Barcelona, Vic, Manresa, Girona i Figueres. Moure's amb transport públic per Catalunya ha de ser una cosa que es pugui fer amb normalitat.
4. Integrar les xarxes de transport de Catalunya amb les regions franceses de Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló en el camí de constituir una xarxa euoregional integrada.
5. Aprovar la llei de finançament del transport públic, pendent des de 2003, a través de la qual els generadors de mobilitat i les persones usuàries de la carretera facin contribucions, alhora que s'incrementen les contribucions de les administracions amb responsabilitat en la gestió.
6. Cal resoldre l'enorme forat que ha deixat a les finances públiques la construcció de la línia 9 de metro. Ens comprometem a que aquesta sigui la darrera obra faraònica que es fa a

Catalunya, però abans cal saber què ha passat i quines són les persones responsables, per la qual cosa crearem una comissió independent d'investigació.

7. Cada municipi de Catalunya ha de tenir servei de transport públic, fins i tot els més petits. Proposem un mínim vital de 3 serveis diaris per sentit.

CARRETERES

1. El sistema de peatges a l'ombra en la construcció de noves autopistes, creat en els anys anteriors, ha significat una altra catàstrofe per a les finances públiques. Proposem abordar la qüestió dels peatges, els directes i els que es paguen a l'ombra, en un debat que posi ordre al caos existent. La clau és que les persones usuàries de les autopistes paguin, però només els costos externs de la seva mobilitat a través d'un peatge tou que reverteixi en la comunitat, no a les butxaques dels privats que exploten les carreteres de forma directa o indirecta. De la mateixa manera que diem no al sagnat a què ens sotmet la banca, diem també no al sagnat de les empreses concessionàries d'autopista, les quals han recuperat amb escreix la quantia de les seves inversions, en alguns casos fins a sumes desorbitades.
2. Les inversions en carreteres estaran circumscrites a actuacions relacionades amb la millora de la seguretat, no a l'increment de capacitat.
3. Implantarem l'eurovinjeta per als camions de més de 10 T sobre les carreteres de tot el territori català, com s'ha fet amb tant d'èxit a Suïssa. La recaptació es dedicarà, una part, al finançament de les polítiques de mobilitat sostenible, l'altra a finançar la reconversió del propi sector.

MOBILITAT SOSTENIBLE

1. Cal que els diferents sistemes de transport de passatgers tinguin les mateixes regles de joc, per això caldrà aprovar un programa que en el mig termini integri els costos externs en el seu funcionament. Per les mateixes raons, es procedirà a taxar el combustible que emprin els avions que repostin a Catalunya.
2. Els municipis de més de 20.000 habitants hauran d'aprovar plans de mobilitat urbana sostenible. Serà condició, per als ajuntaments que rebin aportacions de la Generalitat en el camp de la mobilitat, tenir aquests plans aprovats.
3. Catalunya disposarà d'una estratègia nacional de promoció dels desplaçaments a peu, de l'ús de la bicicleta i del cotxes compartits que, a més, indicarà les mesures fiscals per afavorir-ne el seu ús.
4. A les principals empreses del país i centres d'elevada activitat comercial, s'han d'elaborar plans de mobilitat en l'accés a la feina i hi ha d'haver un gestor de mobilitat.

SEGURETAT VIÀRIA

1. S'aprovarà una estratègia nacional per reduir a la meitat, d'aquí al 2020, el nombre de víctimes (mortes i ferides) en accidents de trànsit. Catalunya incorporarà la visió zero accidents.
2. Cal la unificació de tots els centres de control de trànsit.
3. Expropiació i socialització de totes les empreses concessionàries d'autopistes i túnels.
4. Creació d'empreses de serveis pròpies per dur a terme el manteniment, tan de la xarxa viària, com de serveis informàtics i de serveis auxiliars.

RELACIÓ DE TEXTOS DE DEBAT - ENLLAÇOS

Trobareu tots aquests textos a <http://wiki.procesconstituent.cat>

PUNT 0. QUÈ ÉS UN PROCÉS CONSTITUENT?

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=0._Què_és_un_procés_constituent

TEXT 01 (v 1.0) **UN PROCÉS CONSTITUENT – PER QUÈ ?**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/b/bc/Punt_0_text_01_v1.pdf

TEXT 02 (v 1.0) **LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN LES CONSTITUCIONS D'ESPANYA, EQUADOR, SUÏSSA**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/6/66/Punt_0_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) **CONSTITUCIÓ de la REPÚBLICA FEDERAL DEMOCRÀTICA de CATALUNYA.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/20/Punt_0_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.0) **PROCESSOS CONSTITUENTS: PASSAT, PRESENT I ESCENARIS DE FUTUR.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/c/c4/Punt_0_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) **TROBADES D'UNITAT POPULAR, ANÀLISI DE CONJUNTURA.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/97/Punt_0_text_05_v1.pdf

TEXT 06 (v 1.0) **BREU RESUM D'EXPERIÈNCIES RECENTS.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/e/ec/Punt_0_text_06_v1.pdf

TEXT 07 (v 1.0) **QUÈ ÉS EL PODER CONSTITUENT? - QUÈ ÉS UNA ASSEMBLEA CONSTITUENT?**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/e/e3/Punt_0_text_07_v1.pdf

TEXT 08 (v 1.0) **FULL DE RUTA PER UN PROCÉS CONSTITUENT.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/c/cd/Punt_0_text_08_v1.pdf

TEXT 09 (v 1.0) **ESTUDI DE LES CONFLUÈNCIES I AFINITATS REIVINDICATIVES.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/58/Punt_0_text_09_v1.pdf

PUNT 1. SISTEMA ECONÒMIC ÈTIC

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=1._Sistema_econòmic_ètic

TEXT 01 (v 1.0) **VISIÓ GENERAL DEL NOU MODEL ECONÒMIC.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/c/c9/Punt_1_text_01_v1.pdf

TEXT 02 (v 1.0) **TRANSICIÓ AL NOU MODEL ECONÒMIC.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/87/Punt_1_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) **SOBIRANIA ECONÒMICA.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/0/0e/Punt_1_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.0) **MERCATS FINANCERS.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/8a/Punt_1_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) **SISTEMA BANCARI.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/af/Punt_1_text_05_v1.pdf

TEXT 06 (v 1.0) **SISTEMA MONETARI.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/a9/Punt_1_text_06_v1.pdf

TEXT 07 (v 1.0) **DEMOCRÀCIA ECONÒMICA.**

http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/20/Punt_1_text_07_v1.pdf

TEXT 08 (v 1.0) [MODELS PRODUCTIUS.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/89/Punt_1_text_08_v1.pdf

TEXT 09 (v 1.0) [DISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/a4/Punt_1_text_09_v1.pdf

TEXT 10 (v 1.0) [EMPODERAMENT SOCIAL.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/f/f9/Punt_1_text_10_v1.pdf

PUNT 2 MÓN LABORAL JUST I DIGNE

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=2._Món_laboral_just_i_digne

TEXT 01 (v 1.0) [RENDA BÀSICA UNIVERSAL.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/0/0c/Punt_2_text_01_v1.pdf

TEXT 02 (v 1.0) [PENSIONS DIGNES I MENTIDES.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/88/Punt_2_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) [ANÀLISIS DEL MERCAT DE TREBALL: ON I COM INCIDIR?](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/22/Punt_2_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.0) [CONSIDERACIONS BÀSIQUES DE LA LLUITA SINDICAL.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/9f/Punt_2_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) [JORNADA DE 21 HORES.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/59/Punt_2_text_05_v1.pdf

RESUM GENERAL DE LA SECTORIAL DE DRETS I LLUITES LABORALS:

[LA LLUITA PELS DRETS LABORALS I LES TASQUES DEL PROCÉS CONSTITUENT.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/4/40/Resum_Drets_Laborals_Llibre_de_Propostes.pdf

PUNT 3. DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=3._Democràcia_participativa

TEXT 01 (v1.3) [QUÈ S'ENTÉN PER DEMOCRÀCIA? PER UNA CATALUNYA AUTÈNTICAMENT DEMOCRÀTICA.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/89/Punt_3_text_01_v1_3.pdf

TEXT 02 (v 1.0) [SIGUEM EXEMPLE DE DEMOCRÀCIA I TRANSPARÈNCIA.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/2e/Punt_3_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) [NOU MODEL D'ESTAT I D'ORDENACIÓ SOCIOECONÒMICA](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/2e/Punt_3_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.1) [REPENSANT LES CANDIDATURES ELECTORALS I LA RENDICIÓ DE COMPTES](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/f/f4/Punt_3_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) [RADICALITAT DEMOCRÀTICA.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/1/1b/Punt_3_text_05_v1.pdf

TEXT 06 (v 1.0) [UNA POLÍTICA SENSE POLÍTICS.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/92/Punt_3_text_06_v1.pdf

TEXT 07 (v 1.0) [LLEI ELECTORAL JUSTA](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/81/Punt_3_text_07_v1.pdf

TEXT 08 (v 1.0) [PODER POPULAR: INSTITUCIONS, INICIATIVA I REFERÈNDUM.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/94/Punt_3_text_08_v1.pdf

TEXT 09 (v 1.0) [RECULL DE PROPOSTES](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/7/70/Punt_3_text_09_v1.pdf

TEXT 10 (v 1.0) [DEMOCRACIA INCLUSIVA I ALTRES FORMES AVANÇADES](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/d/de/Punt_3_text_10_v1.pdf

PUNT 4. HABITATGE DIGNE

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=4._Habitatge_digne

TEXT 01 (v 1.0) [FER EFECTIU EL DRET A L'HABITATGE.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/f/f5/Punt_4_text_01_v1.pdf

TEXT 02 (v 1.0) [COMPLIMENT DE LA FUNCIÓ SOCIAL DE LA PROPIETAT.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/a4/Punt_4_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) [FORMACIÓ DE PARCS D'HABITATGE SOCIAL A LLOGUER.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/7/7c/Punt_4_text_03_v1.pdf

PUNT 5. ESTAT DEL BENESTAR

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=5._Estat_del_benestar

TEMES TRANSVERSALS DE L'ESTAT DEL BENESTAR

TEXT 01 (v 1.2) [XARXES D'INTERCANVIS EN POLÍTICA SOCIAL](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/5b/Punt_5_text_01_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.2) [RENDA BÀSICA UNIVERSAL](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/34/Punt_5_text_03_v1.pdf

TEXT 06 (v 1.0) [CANVIAR EL MODEL DE MOBILITAT.](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/4/40/Punt_5_text_06_v1.pdf

TEXT 16 (v 1.0) [CAP A UNA CONTRACTACIÓ PÚBLICA RESPONSABLE!](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/0/03/Punt_5_text_16_v1.pdf

TEXT 17 (v 1.0) [ESTAT DE BENESTAR](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/c/c8/Punt_5_text_17_v1.pdf

SALUT

TEXT 02 (v 1.0) [TERÀPIES NATURALS. PROPOSTA DE REGULACIÓ](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/8f/Punt_5_text_02_v1.pdf

EDUCACIÓ

TEXT 04 (v 1.0) [UNIVERSITAT PÚBLICA, DEMOCRÀTICA I DE QUALITAT](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/1/13/Punt_5_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) [LA MÚSICA, CLAU PER A L'EDUCACIÓ INTEGRAL](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/ae/Punt_5_text_05_v1.pdf

TEXT 07 (v 1.0) [POSEM L'EDUCACIÓ AL CENTRE DE LA SOCIETAT I LA PERSONA AL CENTRE DE L'EDUCACIÓ](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/d/dd/Punt_5_text_07_v1.pdf

TEXT 08 (v 1.0) [QUÈ VOL DIR EDUCAR EN DEMOCRÀCIA?](#)

http://wiki.procesconstituent.cat/images/b/b9/Punt_5_text_08_v1.pdf

TEXT 09 (v 1.0) [EDUCACIÓ RUPTURA AMB EL MODEL ACTUAL](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/34/Punt_5_text_09_v1.pdf

TEXT 10 (v 1.0) [PER UNA NOVA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA.](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/3e/Punt_5_text_10_v1.pdf

TEXT 11 (v 1.0) [POSEM L'EDUCACIÓ AL CENTRE DE LA SOCIETAT](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/30/Punt_5_text_11_v1.pdf

TEXT 12 (v 1.0) [L'ALUMNE CENTRE DE L'EDUCACIÓ](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/a/a4/Punt_5_text_12_v1.pdf

TEXT 13 (v 1.0) [UNA NOVA EDUCACIÓ PER UNA NOVA SOCIETAT](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/0/0c/Punt_5_text_13_v1.pdf

TEXT 14 (v 1.0) [EDUCACIÓ: CAP A ON VOLEM ANAR?](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/0/05/Punt_5_text_14_v1.pdf

TEXT 15 (v 1.0) [LES CLAUS DE L'EDUCACIÓ QUE VOLEM – DECÀLEG DE LA SECTORIAL D'EDUCACIÓ](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/31/Dec%C3%A0legv2015llibre_propostes.pdf

PUNT 6. DRET AL PROPI COS

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=6._Dret_al_propi_cos

TEXT 01 (v 3.0) [MORIR EN LLIBERTAT \(BLOC 4\)](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/9c/Punt_6_text_01_v3.pdf

TEXT 02 (v 1.0) [SALUT SEXUAL I REPRODUCTIVA. \(BLOC 1, BLOC 2\)](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/2a/Punt_6_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) [L'AUTODETERMINACIÓ DELS COSSOS. \(BLOC 1\)](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/6/63/Punt_6_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.0) [INTERRUPCIÓ VOLUNTÀRIA DE L'EMBARÀS \(BLOC 2\)](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/e/e0/Punt_6_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) [LLIURES DE VIOLÈNCIA MASCLISTA. \(BLOC 3\)](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/7/70/Punt_6_text_05_v1.pdf

PUNT 7. PER UN MÓN SOSTENIBLE

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=7._Per_un_m%C3%B3n_sostenible
(No es mostren els links directes al ser encara documents de treball en procés d'elaboració).

ENERGIA

- FITXA 7.1.1 SOBIRANIA ENERGÈTICA.
- FITXA 7.1.2 EFICIÈNCIA ENERGÈTICA.
- FITXA 7.1.3 NOU MODEL ENERGÈTIC.
- FITXA 7.1.4 MERCATS ENERGÈTICS I COST DE L'ENERGIA.
- FITXA 7.1.6 XARXES INTEL·LIGENTS I TERCERA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL.
- FITXA 7.1.7 COOPERATIVISME ENERGÈTIC.
- FITXA 7.1.8 EMMAGATZEMATGE VEHICLE / SISTEMES D'EMMAGATZEMATGE ENERGÈTIC / EMMAGATZEMATGE I CONNEXIONS
- FITXA 7.1.9 FONTS D'ENERGIA.
- FITXA 7.1.10 UNA XARXA MÉS LOCAL / MICROGENERACIÓ DISTRIBUÏDA.
- FITXA 7.1.12 MODEL ENERGÈTIC I ORDENACIÓ TERRITORIAL.
- FITXA 7.1.13 POBRESA ENERGÈTICA.
- FITXA 7.1.15 MODEL ENERGÈTIC I EDUCACIÓ/COMUNICACIÓ/DIFUSIÓ.

ALIMENTACIÓ, AIGUA I MEDI NATURAL

FITXA 7.2.1 MODELS AGRÍCOLES.

FITXA 7.2.2 AGRICULTURA I MEDI AMBIENT / PRODUCCIÓ AGRÍCOLA/ CAP A UNA AGRICULTURA SOSTENIBLE.

FITXA 7.2.3 COMERCIALITZACIÓ ALIMENTACIÓ.

FITXA 7.2.5 ALIMENTACIÓ AGROECOLÒGICA.

FITXA 7.2.7 SOBIRANIA ALIMENTÀRIA.

FITXA 7.2.8 CICLE DE L'AIGUA / AIGÜES FREÀTICA / DECREIXEMENT SOSTENIBLE EN EL CONSUM DE L'AIGUA.

FITXA 7.2.13 GESTIÓ I CONSERVACIÓ DELS ECOSISTEMES.

FITXA 7.2.14 TERRITORI.

FITXA 7.2.15 BIODIVERSITAT.

FITXA 7.2.16 MANIFEST CONTRA ELS TRANSGÈNICS AGRÍCOLES.

SOSTENIBILITAT

FITXA 7.3.4 COOPERATIVISME.

FITXA 7.3.7 MODEL ECONÒMIC SOSTENIBLE.

FITXA 7.3.10 EVITAR MALBARATAMENT ALIMENTARI.

FITXA 7.4.1 CANVI CLIMÀTIC.

FITXA 7.4.2 SALUT AMBIENTAL.

FITXA 7.4.4 RESIDU ZERO.

FITXA 7.4.5 ORDENACIÓ TERRITORIAL/ ORDENACIÓ TERRITORIAL LITORAL.

FITXA 7.4.6 NORMALITZACIÓ DE LA BICICLETA COM A VEHICLE D'ÚS DIARI.

FITXA 7.4.7 EDIFICACIÓ.

FITXA 7.4.10 MODEL I EMPODERAMENT URBÀ.

FITXA 7.4.12 DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE.

PUNT 8. DRETS DE CIUTADANIAhttp://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=8._Drets_de_ciutadaniaTEXT 01 (v 1.0) **IMMIGRACIÓ, ANTIRACISME I INTERCULTURALITAT**http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/9f/Punt_8_text_01_v1.pdf**PUNT 9. MITJANS DE COMUNICACIÓ I CULTURA**http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=9._Mitjans_de_comunicaci%C3%B3_i_culturaTEXT 01 (v 1.0) **PERIODISME INDEPENDENT RESPECTE ELS PODERS POLÍTIC I ECONÒMIC**http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/5e/Punt_9_text_01_v1.pdf**PUNT 10. CULTURA DE LA PAU**http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=10._Cultura_de_PauTEXT 01 (v 1.0) **PAÍS SENSE EXÈRCIT.**http://wiki.procesconstituent.cat/images/4/49/Punt_10_text_01_v1.pdfTEXT 02 (v 1.0) **NO A LA GUERRA**http://wiki.procesconstituent.cat/images/4/4d/Punt_10_text_02_v1.pdfTEXT 03 (v 1.0) **VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL.**http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/20/Punt_10_text_03_v1.pdfTEXT 04 (v 1.0) **COOPERACIÓ I SOLIDARITAT INTERNACIONAL**http://wiki.procesconstituent.cat/images/3/34/Punt_10_text_04_v1.pdf

PUNT 11. PROTOTEMES I ALTRES TEMES TRANSVERSALS

http://wiki.procesconstituent.cat/index.php?title=11._Prototemes_i_Altres_temes_transversals

TEXT 01 (v 1.0) [**NOU PARADIGMA SOCIAL: L'ART DE VIURE I CONVIURE**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/9/9a/Punt_11_text_01_v1.pdf

TEXT 02 (v 1.0) [**PER UNA CATALUNYA LAICA**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/6/67/Punt_11_text_02_v1.pdf

TEXT 03 (v 1.0) [**CAL SUBSTITUIR COMPETICIÓ PER COOPERACIÓ**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/d/dc/Punt_11_text_03_v1.pdf

TEXT 04 (v 1.0) [**JOVENTUT I EL PROCÉS CONSTITUENT**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/5b/Punt_11_text_04_v1.pdf

TEXT 05 (v 1.0) [**ÈTICA, AMOR I ESPERANÇA**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/1/1f/Punt_11_text_05_v1.pdf

TEXT 06 (v 1.0) [**PROYECTO DE MERCADO TRANSATLÁNTICO**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/5/55/Punt_11_text_06_v1.pdf

TEXT 07 (v 1.0) [**ESTUDI DE LES CONFLUÈNCIES I AFINITATS REIVINDICATIVES**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/2/26/Punt_11_text_07_v1.pdf

TEXT 08 (v 1.0) [**PRINCIPIOS BIOÉTICOS, TECNOCENCIA Y PROCESOS DE DECISIÓN SOCIAL**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/d/df/Punt_11_text_08_v1.pdf

TEXT 09 (v 1.0) [**EL CIUDADANO ECOLÓGICO EN LOS PROCESOS DE DECISIÓN SOCIAL DE LA SOSTENIBILIDAD**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/1/1d/Punt_11_text_09_v1_1.pdf

TEXT 10 (v 1.0) [**ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/8/8e/Punt_11_text_10_v1_2.pdf

TEXT 11 (v 1.0) [**LA TRAMPA DE LA CRIDA A LA UNITAT NACIONAL**](#)
http://wiki.procesconstituent.cat/images/c/c3/Punt_11_text_11_v1.pdf

Cap un Segon Llibre de Propostes...

Per informacions generals:

<http://www.procesconstituent.cat>

<http://wiki.procesconstituent.cat>

Febrer 2015

procésconstituent